

คํานิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ปริญญานิพนธ์

ของ

สายสุนีย์ อุดมณา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา

เมษายน 2541

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกสุขศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วินัส ปัทมภาสพงษ์)

.....กรรมการ

(อาจารย์เรือโท ดร. ไพบุลย์ อ่อนมั่ง)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วินัส ปัทมภาสพงษ์)

.....กรรมการ

(อาจารย์เรือโท ดร. ไพบุลย์ อ่อนมั่ง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ สุจินต์ ปริษามารถ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์ นภาพร มัชฌิมวงกูร)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ ๓๓ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับทุนพระพรหมคุณาภรณ์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อสนับสนุนการวิจัยซึ่งสำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถอย่างสูงและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์วินัส ปัทมภาสพงษ์ และอาจารย์เรือโท ดร. ไพบุลย์ อ่อนมั่ง ประธาน และกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์สุจินต์ ปรีชามารถ รองศาสตราจารย์ นภาพร มัชฌิมากร กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนช่วยตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ รวมทั้งสนับสนุนและให้กำลังใจตลอดมา จนสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ได้เป็นผลสำเร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ระวีวรรณ แสงฉาย รองศาสตราจารย์ นภาพร มัชฌิมากร รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์ อาจารย์บังอร ศิริบุรณะถนันทน์ นายแพทย์ไพบุลย์ เจริญชัยนันทน์ ที่ได้กรุณาตรวจแบบสอบถามและให้คำแนะนำต่างๆ แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์และนิสิต ภาควิชาสุขศึกษา ภาควิชาสันตนาการ และภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร นิสิตภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และมีส่วนช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

ขอขอบคุณ คุณชาญ นราบัว เพื่อนๆ และพี่ ๆ ทุกคน ที่ได้ให้การสนับสนุน ช่วยเหลืองานด้านการเรียนและเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณประโยชน์ที่พึงมีจากการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ คุณพ่อ คุณแม่ ครู อาจารย์ทุกท่าน ที่กรุณาอบรมสั่งสอนผู้วิจัย ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

สายสุนีย์ อุดมนา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
คำนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	6
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	7
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	7
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	11
การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า.....	53
การวิจัยในต่างประเทศ.....	53
การวิจัยในประเทศไทย.....	54
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	63
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	64
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	64
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	66
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	70
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	70
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า.....	75
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล.....	75
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	88
บทย่อ.....	88
ความมุ่งหมายในการค้นคว้า.....	88
วิธีดำเนินการวิจัย.....	88
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	89
อภิปรายผล.....	90
ข้อเสนอแนะ.....	97
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป.....	100
บรรณานุกรม.....	101
ภาคผนวก.....	113
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	138

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนคดีข่มขืนกระทำชำเราโดยเด็กและเยาวชน สำนวนทั่วราชอาณาจักร.....	2
2	จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยกาฬโรคที่มารับบริการในสถานบริการของรัฐ ปี พ.ศ. 2534 - 2536 จำแนกตามอายุ.....	4
3	จำนวนผู้ป่วยเอดส์จำแนกตามกลุ่มอายุและเพศ ตั้งแต่ กันยายน 2527 - พฤษภาคม 2539.....	5
4	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนิสิต จำแนกตามระดับชั้นปี วิชาเอก และเพศ ปีการศึกษา 2540.....	65
5	จำนวนและร้อยละของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำแนกตามเพศ สถานภาพการสมรสของ บิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู รายได้ของครอบครัว ที่พักอาศัย ระดับชั้นปี หลักสูตรที่เรียน.....	76
6	จำนวน ร้อยละและระดับความรู้เรื่องเพศของนิสิต.....	78
7	จำนวน ร้อยละและค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต.....	79
8	ค่าเฉลี่ย ลำดับที่ ตามประเภทของสื่อที่ได้รับข่าวสารทางเพศ.....	79
9	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของ นิสิตจำแนกตามเพศ.....	80
10	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต จำแนกตามสถานภาพการสมรสของบิดามารดา.....	80
11	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู.....	81
12	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต จำแนกตามรายได้ของครอบครัว.....	82

13	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต จำแนกตามที่พักอาศัย.....	83
14	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต จำแนกตามระดับชั้นปี.....	84
15	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต จำแนกตามหลักสูตรที่เรียน.....	85
16	ค่าอำนาจในการทำนายของตัวทำนายค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต ปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.....	86

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ขั้นตอนของการเกิดคานิยม.....	40
2 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	63

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ธรรมชาติของมนุษย์นั้นประกอบด้วยเพศหญิงและเพศชาย ดังนั้นการคบหาสมาคมระหว่างเพศจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ และเป็นสิ่งที่สังคมให้ความสนใจ ได้กำหนดแบบแผนไว้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ สำหรับควบคุมพฤติกรรมของบุคคลให้อยู่ในกรอบของวัฒนธรรม เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม

เรื่องเพศเป็นเรื่องที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนเราอย่างใกล้ชิด และคุณภาพชีวิตของคนเราจะดีหรือเลวเพียงใด ส่วนหนึ่งจะขึ้นอยู่กับอิทธิพลและบทบาทในเรื่องเพศเป็นสำคัญ ซิกมันด์ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ผู้ให้กำเนิดวิชาจิตวิเคราะห์ได้กล่าวว่า "เรื่องเพศเป็นเรื่องสำคัญที่สุดในชีวิตของคน เพราะเรื่องเพศเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมขึ้น" นอกจากนี้ เคอร์เคนดัล (ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. 2526 : 12 ; อ้างอิงมาจาก Kerkendall. 1960 : 8) ยังกล่าวว่า "ความสุขของบุคคล ความสำเร็จของสมาชิกในครอบครัว และการช่วยเหลือกันในสังคม สมาชิกจะประสบผลสำเร็จไปในทางที่ดีนั้นย่อมขึ้นอยู่กับความสำเร็จ หรือ ความล้มเหลวของการปรับตัวทางเพศ และการแสดงบทบาททางเพศไปในทางที่ถูกต้อง " ฉะนั้นความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศ นอกจากจะช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวของตนได้เป็นอย่างดีแล้ว ยังจะช่วยให้บุคคลสามารถปรับปรุงตัวเองให้เข้ากับบุคคลอื่นได้ทั้งชายและหญิง ยิ่งไปกว่านั้น ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศยังเป็นวิถีทางหนึ่งที่จะช่วยลดอาชญากรรมทางเพศ การแพร่โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครภ์นอกสมรส การทำแท้งและการหย่าร้างให้ลดลง รวมทั้งจะเป็นเครื่องปลุกฝังความรับผิดชอบในการแสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศที่มีต่อสังคมอีกด้วย

พฤติกรรมเกี่ยวกับเพศเป็นสิ่งที่ธรรมชาติกำหนดให้มีขึ้นในมนุษย์ เพื่อให้มีการสืบเผ่าพันธุ์ของมนุษย์มิให้สูญหายไป พฤติกรรมดังกล่าวจะเริ่มขึ้นเมื่อมนุษย์เจริญเติบโตจนถึงวัยหนึ่งซึ่งเรียกว่า วัยรุ่น ในวัยนี้ร่างกายและจิตใจจะได้รับการกระตุ้นจากฮอรโมน ทำให้มีการเจริญเติบโตทางเพศที่สมบูรณ์ เป็นเหตุให้วัยรุ่นเริ่มมีความต้องการทางเพศ สนใจเพศตรงข้าม มีความรักระหว่างเพศ แรงขับทางเพศนี้ทำให้วัยรุ่นมีความอยากรู้ อยากลองในเรื่องเพศมาก

โดยจะพยายามศึกษาหาความรู้จากเพื่อน หนังสือ ภาพยนตร์ต่างๆ ซึ่งเป็นเป็นสิ่งที่ช่วยให้วัยรุ่นสามารถหาประสบการณ์ทางเพศได้อย่างอิสระ ในบางครั้งอาจจะได้รับความรู้ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาได้ เช่น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน การทำแท้ง เป็นต้น

ปัญหาเรื่องเพศดังกล่าว เป็นเรื่องที่มีแนวโน้มจะเกิดมากขึ้นเรื่อยๆ และนับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะสังคมไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปมาก อารยธรรมตะวันตกได้เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน ประกอบกับการเผยแพร่ความรู้เรื่องเพศในหนังสือ วารสารและสื่อมวลชนอื่นๆ ได้เน้นหนักทางด้านความต้องการและการตอบสนองทางกามารมณ์มากกว่าทางด้านวิชาการ ซึ่งจะมีผลร้ายต่อวัยรุ่นและบุคคลทั่วไปมากกว่าจะเป็นประโยชน์ ดังปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น เช่น จากสถิติอาชญากรรมที่กระทำโดยเด็กและเยาวชน ประเภทของความผิด คือ การข่มขืนกระทำชำเรา ดังปรากฏตามตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนคดีข่มขืนกระทำชำเราโดยเด็กและเยาวชน สำนวณทั่วราชอาณาจักร

พ.ศ.	จำนวนคดี
2530	24
2531	42
2532	62
2533	38
2534	62
2535	29
2536	69

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2536 : ไม่มีเลขหน้า

นอกจากนี้ยังพบปัญหาเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน ซึ่งจะทำให้เยาวชนเสียอนาคตทางการศึกษาและก่อให้เกิดปัญหาเด็กถูกทอดทิ้งตามโรงพยาบาล ตามสถานสงเคราะห์ และที่สาธารณะต่างๆเป็นจำนวนมาก จากการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2527 พบจำนวนเด็กถูกทอดทิ้ง ซึ่งมีอายุระหว่าง 5-18 ปี มีจำนวนถึง 74,802 คน และเมื่อศึกษาถึงสาเหตุส่วนหนึ่งพบว่า มีพ่อแม่ที่ยังเป็นวัยรุ่นเรียนไม่จบและยังไม่มั่งงานทำ จากการศึกษาของ สิริตา วรธวงษ์ (2528 : 87) พบว่า มารดาที่มีอายุน้อยมีความไม่ตั้งใจในการมีบุตรสูง นอกจากนี้มารดาในกลุ่มนี้ยังเคยพยายามทำลายทารกในครรภ์ในอัตราที่สูงด้วย

การตั้งครรภ์ของวัยรุ่นที่ยังไม่พร้อม นับว่าเป็นปัญหาอย่างมากและจากการศึกษาของ กนก โตสุรัตน์ (2522 : 78-79) พบว่า สตรี 406 คน ที่ไปปรึกษาเพื่อทำแท้งที่สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย เป็นสตรีโสด 191 คน เป็นนักเรียนนักศึกษา ร้อยละ 50 แสดงว่ามีนักเรียนและวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน และมักหาทางออกด้วยการทำแท้งในอัตราค่อนข้างสูง นอกจากนี้ยังมีปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาสำคัญอีกอย่างหนึ่ง ดังจะเห็นได้จากสถิติของกองควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข ที่แสดงจำนวนผู้ป่วยจากโรคที่มารับบริการในสถานบริการ ปี พ.ศ. 2534-2536 ดังปรากฏตามตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยกามโรคที่มารับบริการในสถานบริการของรัฐ ปี พ.ศ.
2534 - 2536 จำแนกตามอายุ

กลุ่มอายุ (ปี)	2534		2535		2536	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15	907	0.05	671	0.56	431	0.48
15-19	41,988	23.07	26,973	22.52	17,825	18.85
20-24	62,347	34.25	40,592	33.90	32,413	34.27
25-29	40,909	22.48	26,788	22.37	22,488	23.78
30-34	20,586	11.31	13,397	11.19	11,526	12.19
35-39	8,864	4.87	6,549	5.47	5,791	6.12
40-44	3,503	1.92	2,626	2.19	2,246	2.37
45-49	1,552	0.85	1,149	0.96	874	0.92
50-54	750	0.41	508	0.42	487	0.51
55-59	346	0.21	259	0.22	252	0.27
60 ขึ้นไป	272	0.15	240	0.20	247	0.26
รวมทุกอายุ	182,024	100.00	119,752	100.00	940,580	100.00

ที่มา : กองควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข. 2536 : ไม่มีเลขหน้า.

จากสถิติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า จำนวนผู้ที่เป็นกามโรคจะมีอายุระหว่าง 20-24 ปี 25-29 ปี และ 15-19 ปี มีอัตราอยู่ในอันดับ 1, 2, 3 ตามลำดับ และสำหรับในยุคนี้อย่างยิ่งพบว่า มีปัญหาโรคติดต่อที่ร้ายแรงอีกโรคหนึ่งก็คือ โรคเอดส์ ซึ่งนับว่าเป็นโรคที่เป็นปัญหาสังคมที่ร้ายแรงและเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ผู้ที่เป็นโรคเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก เนื่องจากยังไม่พบวัคซีนป้องกันหรือมีการรักษาโรคได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ ซึ่งสาเหตุหลักของการติดเชื้อไวรัสเอดส์ก็คือ การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ป่วยเอดส์ การสำส่อนทางเพศ การใช้เข็มฉีดยาเสพติดที่มีเชื้อไวรัสเอดส์อยู่ การรับเลือดที่มีเชื้อไวรัสเอดส์อยู่ จากรายงานผู้ป่วยเอดส์ของงานระบาดวิทยาโรคเอดส์ กองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข ปี 2539 จะพบว่า ผู้ป่วยเอดส์ส่วนใหญ่อยู่ในวัยหนุ่มสาว ดังปรากฏตามตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนผู้ป่วยเอดส์จำแนกตามกลุ่มอายุและเพศ ตั้งแต่ ก.ย. 2527 - พ.ค. 2539

กลุ่มอายุ (ปี)	พ.ศ.2527-2537				พ.ศ.2538				พ.ศ.2539			
	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
0-4	741	653	1394	6.44	389	364	753	4.56	30	25	55	5.52
5-9	14	14	28	0.13	15	8	23	0.14	1	1	2	0.20
10-14	2	5	7	0.03	5	1	6	0.04	0	0	0	0.00
15-19	155	153	308	1.42	87	97	184	1.11	7	7	14	1.41
20-24	2438	311	7	14.39	1565	644	2209	13.38	74	45	1129	11.95
25-29	5309	609	5918	27.33	4116	682	4798	9.06	236	46	282	28.31
30-34	4094	473	4567	21.09	3339	481	3820	23.14	198	32	230	23.09
35-39	2693	248	2941	13.58	2060	282	2342	14.19	130	26	156	15.66
40-44	1304	121	1425	6.58	976	117	1093	6.62	62	9	71	7.13
45-49	645	80	725	3.35	527	64	591	3.85	19	6	25	2.51
50-54	395	38	433	2.00	224	37	261	1.58	14	2	16	1.61
55-59	298	32	330	1.52	170	22	192	1.16	13	3	16	1.61
60+	395	19	414	1.91	192	37	229	1.39	8	1	9	0.90
unk	41	9	50	0.23	6	1	7	0.04	1	0	1	0.10
รวม	18,524	3,133	21,657	100.00	13,671	2,837	16,508	100.00	793	203	996	100.00

ที่มา : กลุ่มงานระบาดวิทยาโรคเอดส์. 2539 : ไม่มีเลขหน้า.

จากการศึกษาของสถาบันประชากรและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปีพ.ศ. 2538 พบว่า เยาวชนไทยในปัจจุบันเริ่มมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังไม่ถึง 20 ปี คือ มีอายุระหว่าง 15-19 ปี พบในชายร้อยละ 36.80 พบในหญิงร้อยละ 22.80 นอกจากนี้ยังพบว่าการมีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกนั้น จะมีประสบการณ์ทางเพศกับเพื่อนถึงร้อยละ 67 นับว่าเป็นอัตราค่อนข้างสูง

ปัญหาต่างๆ ที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ปัจจุบันมีการแสดงออกอย่างเปิดเผยในเรื่องของการคบเพื่อนต่างเพศ รวมทั้งมีสิ่งแวดล้อมที่

ช่วยสนับสนุน ยั่วยุ ให้วัยรุ่นต้องการแสดงพฤติกรรมทางเพศออกมาในรูปของ การประพุดิตินที่ไม่เหมาะสม ขาดหลักและขอบเขตของการประพุดิตตัวต่อเพศตรงข้ามทำให้เกิดปัญหาตามมาและที่พบมากโดยเฉพาะชุมชนใหญ่ๆ ได้แก่ การประพุดิตินในทำนองชู้สาวในที่สาธารณะ การมั่วสุมตามสถานเริงรมณ์ การนัดเที่ยวตามลำพัง ตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ดังที่ สุปัตรา สุภาพ (2529 : 19) กล่าวว่า "เด็กวัยรุ่นในปัจจุบัน ได้รับอิทธิพลต่างๆ มาจากอารยธรรมตะวันตก เช่น ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศ การวางตัว ซึ่งค่านิยมนี้ก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียนและสุดท้ายก็ต้องมีการทำแท้งตามมา เพราะเด็กส่วนใหญ่ยังต้องมีหน้าที่ศึกษาเล่าเรียน" จากที่กล่าวมาจะเห็นว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้น ล้วนเป็นผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคลต่อค่านิยมทางสังคมและพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงนั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เพราะสังคมย่อมประกอบด้วยมนุษย์สองเพศ ซึ่งจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอยู่ตลอดเวลาในฐานะต่างๆ และจะส่งผลต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ฉะนั้นในการตัดสินใจถึงความถูกต้องของพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงของสังคมยุคปัจจุบันจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ

1.3 การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงค่านิยมที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา ซึ่งนับเป็นตัวแทนกลุ่มหนึ่งของประชากรวัยรุ่น ซึ่งประชากรวัยนี้อยู่ในช่วงของวัยรุ่นตอนปลาย เป็นวัยที่สนใจเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศมาก เพราะว่าร่างกายทุกส่วนเจริญเติบโตเต็มที่ตามธรรมชาติ มีความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลองเรื่องเพศค่อนข้างมาก ซึ่งจะได้เห็นได้จากสถิติจำนวนผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยหนุ่มสาวที่กำลังศึกษาเล่าเรียน นักศึกษาหญิงบางคนมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ บางคนทดลองมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ซึ่งทำให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียน ซึ่งล้วนแต่เป็นปัญหาที่เกิดจากค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่เหมาะสมกับสังคมไทย

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกิจกรรม หรือ โครงการที่เหมาะสมในการป้องกัน หรือ บรรเทาปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ผู้ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ ตลอดจนการสร้างสรรค์สังคมอันดี มีระเบียบแบบแผนและมีวัฒนธรรมอันดีงามต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาคำนิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา ปีการศึกษา 2540 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปร เพศ สถานภาพสมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู รายได้ของครอบครัว ที่พักอาศัย ระดับชั้นปี หลักสูตรที่เรียน ความรู้เรื่องเพศ และการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศ ที่มีความสัมพันธ์กับคำนิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อช่วยให้ครู ผู้ปกครอง สถาบันการศึกษาต่างๆ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนิสิตระดับอุดมศึกษา ได้ทราบถึงคำนิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต เพื่อเตรียมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเรื่องเพศได้ทันเหตุการณ์
2. เป็นแนวทางในการจัดวางแบบแผนหรือจัดทำโครงการสำหรับหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับนิสิตหรือกลุ่มวัยรุ่นของชุมชนต่างๆ

ข้อตกลงเบื้องต้น

ความหมายของคำนิยมต่อพฤติกรรมทางเพศสูงของการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง คำนิยมที่กลุ่มตัวอย่างแสดงออกเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศในความรู้สึกที่ดีงาม เหมาะสม หรือมีคุณค่าสอดคล้องกับความต้องการและวัฒนธรรมของสังคมไทย เช่น การรักษานวลสงวนตัวถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้หญิง

ความหมายของคำนิยมต่อพฤติกรรมทางเพศต่ำของการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง คำนิยมที่กลุ่มตัวอย่างแสดงออกเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศในความรู้สึกที่ไม่ดีงาม ไม่เหมาะสม ไม่มีคุณค่าสอดคล้องกับความต้องการและวัฒนธรรมของสังคมไทย เช่น การที่ชายหญิงเดินโอบกอดกันในที่สาธารณะ เป็นเรื่องยอมรับไม่ได้

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็น นิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา ปีการศึกษา 2540 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 855 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็น นิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา ปีการศึกษา 2540 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 273 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู รายได้ของครอบครัว ที่พักอาศัย ระดับชั้นปี หลักสูตรที่เรียน ความรู้เรื่องเพศและการรับรู้ ข่าวสารเรื่องเพศ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ หมายถึง ความรู้สึก ความนิยมชมชอบ ความต้องการของบุคคล อันเป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะบ่งชี้ว่าบุคคลจะมีพฤติกรรมอย่างไร ซึ่งได้รับการพิจารณาและประเมินค่าแล้วต่อการประพฤติปฏิบัติ ในพฤติกรรมทางเพศที่เกี่ยวกับเรื่อง การรักษาสุขอนามัยเรื่องเพศ การคบเพื่อนต่างเพศ เจตคติต่อเพศตรงข้าม การวางตัวต่อเพศตรงข้าม การเกี่ยวพาราสี ความผิดปกติทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การแต่งงานและประเพณีและวัฒนธรรม

2. สถานภาพสมรสของบิดามารดา หมายถึง สถานภาพปัจจุบันทางการสมรสของบิดามารดา แบ่งเป็น

2.1 อยู่ด้วยกัน	หมายถึง	มีทั้งบิดามารดาอยู่ด้วยกัน
2.2 แยกกันอยู่	หมายถึง	บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน
2.3 หมาย	หมายถึง	บิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งเสียชีวิต
2.4 หย่าร้าง	หมายถึง	บิดามารดาแยกทางกันหรือเลิกกัน

2.5 ถึงแก่กรรมทั้งคู่ หมายถึง บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่

3. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การรับรู้ หรือความรู้สึกของบุตรที่มีต่อวิธีการที่บิดามารดา ปฏิบัติต่อบุตรในเรื่องต่างๆ โดยวัดได้จากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู โดยแบ่งการอบรมเลี้ยงดูเป็น 3 แบบ ดังนี้คือ

3.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่บุตรมีความรู้สึกว่าเขาตนเองไม่ได้รับการเอาใจใส่ การสนับสนุน หรือ คำแนะนำจากพ่อแม่ มักถูกปล่อยให้ทำอะไรตามใจชอบ พ่อแม่ไม่ให้ความอบอุ่นเท่าที่ควร

3.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่บุตรมีความรู้สึกว่าเขาตนเองไม่ได้รับอิสระเท่าที่ควร ต้องอยู่ในระเบียบวินัยที่พ่อแม่ กำหนดไว้ คอยสอดส่องตรวจตราชีวิตความเป็นอยู่ ทำให้บุตรรู้สึกว่าขาดความเป็นอิสระ หรือ ไม่สามารถทำอะไรด้วยตนเองได้

3.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดู ที่มีบุตรมีความรู้สึกว่าเขาเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม บิดา มารดาให้ความรักและความอบอุ่น มีเหตุผล ยอมรับความสามารถ และความคิดเห็นของเด็กให้มีส่วนร่วมตามโอกาสอันควร

4. รายได้ของครอบครัว หมายถึง รายได้ต่อเดือนของครอบครัวทั้งหมดของผู้ให้การเลี้ยงดูและสนับสนุนทางการเงินในการเล่าเรียนของนิสิต (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2536 : 45)

4.1 รายได้ต่ำกว่า 3,001 บาท

4.2 รายได้ 3,001 - 8,000 บาท

4.3 รายได้ 8,001 - 20,000 บาท

4.4 รายได้มากกว่า 20,000 บาท

5. ที่พักอาศัยของนิสิต หมายถึง สถานที่พักอาศัยของนิสิตในขณะกำลังศึกษา แบ่งออกเป็น

5.1 หอพักหรือบ้านเช่า

5.2 อยู่กับบิดาหรือมารดา

5.3 อยู่กับบิดาและมารดา

5.4 อยู่กับญาติพี่น้อง

5.5 อยู่กับเพื่อนหรือคนรู้จัก

6. ระดับชั้นปี หมายถึง ชั้นปีที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2540 แบ่งได้ดังนี้

- 6.1 ชั้นปีที่ 1
- 6.2 ชั้นปีที่ 2
- 6.3 ชั้นปีที่ 3
- 6.4 ชั้นปีที่ 4

7. หลักสูตรที่เรียน หมายถึง หลักสูตรที่เปิดสอนในคณะพลศึกษาในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งออกเป็น

7.1 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) มี 3 สาขาวิชาเอก ได้แก่ วิชาเอกพลศึกษา วิชาเอกสุขศึกษาและวิชาเอกสันตนาการ

7.2 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) มี 2 สาขาวิชาเอก ได้แก่ วิชาเอกพลศึกษาและวิชาเอกสุขศึกษา

8. ความรู้เรื่องเพศ หมายถึง ความสามารถทางสมองในการจดจำ และความเข้าใจโครงสร้างและหน้าที่ของอวัยวะต่างๆ ในระบบสืบพันธุ์ของเพศชายและเพศหญิง ลักษณะทางพันธุกรรมที่เกี่ยวกับเพศ ความเจริญเติบโตทางเพศในด้านร่างกาย เช่น การมีหนวดเครา การมีขนรักแร้ การมีประจำเดือน การมีเพศสัมพันธ์ การปฏิสนธิ ข้อควรระวังและรักษาความสะอาดเกี่ยวกับอวัยวะเพศ ข้อควรปฏิบัติในขณะมีประจำเดือน ความผิดปกติของอวัยวะเพศ การเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจและอารมณ์เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น การระบายอารมณ์ทางเพศ ความต้องการทางเพศ ความผิดปกติทางด้านจิตใจและอารมณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การเกี่ยวพาราสี และการเลือกคู่ครอง

9. การรับรู้ข่าวสารในเรื่องเพศ หมายถึง การเปิดรับข่าวสารในเรื่องเพศ จากสื่อที่นำเสนอเกี่ยวกับเรื่องราวทางเพศ ซึ่งประกอบด้วย

- 9.1 สิ่งพิมพ์
- 9.2 วิทยู
- 9.3 โทรทัศน์
- 9.4 สื่อบุคคล
- 9.5 คอมพิวเตอร์

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ ความรู้เรื่องเพศ พฤติกรรมทางเพศ การอบรมเลี้ยงดู ค่านิยม แนวความคิดและทฤษฎีของค่านิยม การวิจัย ในต่างประเทศและการวิจัยในประเทศไทย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

ความรู้เรื่องเพศ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2507 : 609) ได้ให้ความหมายของเพศว่า หมายถึง ลักษณะที่ให้อำนาจเป็นชายหรือหญิง เวบสเตอร์ (ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์.2526 : 11-12 ; อ้างอิงมาจาก Webster's Dictionary.1976 : 2081) กล่าวว่า เพศ หมายถึง

1. การแบ่งสิ่งมีชีวิตโดยเฉพาะมนุษย์ออกเป็นเพศชายหรือเพศหญิง
2. ลักษณะโครงสร้างของร่างกายของสิ่งมีชีวิต ซึ่งเกิดจากการสืบพันธุ์ของมารดาโดยการแยกและการรวมกันทางโครโมโซม จนแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงเป็นชายหรือหญิง
3. ขอบเขตของพฤติกรรมระหว่างบุคคล โดยเฉพาะระหว่างชายหรือหญิงเกี่ยวข้องโดยตรงกับการอยู่ร่วมกัน
4. สัญชาตญาณทางเพศและการแสดงออกของสัญชาตญาณนั้นอาจจะออกมาในรูปของการมีเพศสัมพันธ์

คาร์ลเดอโรน (ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. 2526 : 12 ; อ้างอิงมาจาก Calderone. 1970 : 861) กล่าวว่า เรื่องเพศ นอกจากเรื่องเพศจะเน้นเรื่องการกระทำ หรือ การแสดงพฤติกรรมในรูปต่างๆ ของความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและหญิงและมีเพศสัมพันธ์แล้ว เรื่องเพศยังเป็นเรื่องของชีวิตและความเป็นอยู่ที่ทุกคนกำลังเผชิญอยู่

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud. 1970 : 21-22) ได้กล่าวว่า เรื่องเพศเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้นในบุคคล และ มนุษย์มีความรู้สึกทางเพศมาตั้งแต่เกิด

เคอร์กเคนดัล (ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. 2526 : 12 ; อ้างอิงมาจาก Kirkendall. 1960 : 8) ได้กล่าวถึงเรื่องเพศไว้ดังนี้

1. เรื่องเพศเป็นการผลักดันที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้คนเรา เกิดมีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จและสามารถกระทำ หรือ แสดงพฤติกรรมในรูปต่างๆ เพื่อให้บรรลุตามที่ตั้งใจไว้

2. เรื่องเพศเป็นแรงกระตุ้น หรือ เครื่องเร้าใจที่สำคัญ ที่ทำให้เพศชายและเพศหญิง มีความสนใจซึ่งกันและกัน

3. เรื่องเพศเน้นสิ่งที่กำหนดบทบาทกิริยาท่าทาง ลักษณะการดำเนินชีวิตของเรา อย่างเห็นได้ชัด นอกเหนือไปจากการแบ่งมนุษย์ออกเป็นเพศชาย และเพศหญิงที่แตกต่างกัน แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่า จะกำหนดให้เพศใดเพศหนึ่งมีความสำคัญมากกว่าอีกเพศหนึ่ง

4. เรื่องเพศเป็นเรื่องที่สามารถทำให้ชีวิตมีความต่อเนื่องกัน

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า นอกจากเพศจะหมายถึง ลักษณะให้รู้ว่าเป็นเพศชายหรือเพศหญิงแล้ว ยังรวมถึงพฤติกรรมต่างๆ ที่ชายและหญิงแสดงออกถึงความรู้สึก สัญชาตญาณทางเพศ ความสนใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและเพศหญิง ดังกล่าว ล้วนมีความสำคัญต่อบุคลิกภาพ อารมณ์ จิตใจ การปรับตัวให้เข้ากับสังคมและการพัฒนาทางร่างกายและการพัฒนาทางกายภาพของแต่ละบุคคล

ความหมายของพฤติกรรมทางเพศ (Sex Behavior)

ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์และคนอื่นๆ (2524 : 70) ได้กล่าวว่า เรื่องเพศเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต โดยเริ่มตั้งแต่วัยทารก และมีพัฒนาการเป็นตามขั้นตอนในแต่ละวัย การศึกษาเรื่องเพศจะทำให้เข้าใจพฤติกรรมทางเพศ

อุทัย หิรัญโต (2526 : 14) ได้ให้ความหมายของคำว่า พฤติกรรมไว้ว่า หมายถึง กิริยาอาการหรือปฏิบัติกิริยาที่แสดงออก หรือ เกิดขึ้นเพื่อเผชิญกับสิ่งเร้า ทางที่มาจากภายในร่างกายและภายนอกในร่างกาย และพฤติกรรมที่แสดงทางจิตใจด้วย

สมจิตต์ สุพรรณทิสน์และกันยา กาญจนบุรานนท์ (2532 : 97) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ของร่างกายที่แสดงออกมา สามารถสังเกตได้ด้วยบุคคลอื่น ซึ่งรวมเจตคติ ค่านิยม ความรู้ บางครั้งไม่สามารถแสดงออกให้เห็นได้

ดังนั้นจึงพอจะกล่าวได้ว่า พฤติกรรมทางเพศ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติ หรือมีกิจกรรมทางเพศอันเนื่องมาจาก ค่านิยม ความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดและเรียนรู้จากสังคม รวมถึงแนวทางในการปฏิบัติต่อเรื่องเพศ ทั้งในด้านกายวิภาคและด้านพฤติกรรมการแสดงออก ทั้งด้านชีววิทยา สุขวิทยา สังคมวิทยา และจิตวิทยา

พัฒนาการทางเพศ

เมื่อเป็นเด็ก เด็กหญิงและเด็กชายจะมีรูปร่างลักษณะแทบจะไม่แตกต่างกันนอกจากอวัยวะเพศ ความแตกต่างระหว่างเพศจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงวัยรุ่นตอนต้น พัฒนาการทางเพศอย่างรวดเร็วนี้มีความสัมพันธ์อย่างมากกับการเจริญเติบโตของกระดูกกล้ามเนื้อ

พัฒนาการทางเพศ เป็นผลจากการทำงานของฮอร์โมนเพศ ที่เกิดขึ้นไล่เลี่ยกันกับการเจริญเติบโตทางร่างกาย แต่ร่างกายจะเจริญเติบโตถึงขีดสุดก่อนที่ต่อมเพศจะพัฒนาอย่างสมบูรณ์และเริ่มทำหน้าที่ได้ กระบวนการพัฒนาการทางเพศใช้เวลาราว 4 ปี เริ่มตั้งแต่วัยเด็กเนื้อหนุ่มสาว ประมาณอายุ 10 ปี ในเด็กหญิงและประมาณอายุ 12 ปี ในเด็กชาย โดย 2 ปีแรกจะเป็นการพัฒนาในส่วนของอวัยวะเพศ และอีก 2 ปีหลัง เป็นการพัฒนาการให้อวัยวะเพศทำหน้าที่ได้โดยสมบูรณ์ ซึ่งหมายถึงความสามารถที่จะมีบุตรได้

ในวัยรุ่นมีพัฒนาการทางเพศ 2 ระยะ คือ

1. พัฒนาการทางเพศ ระยะแรก (Primary Sex Characteristics) ได้แก่ การทำหน้าที่ของอวัยวะเพศ
2. พัฒนาการทางเพศ ระยะสอง (Secondary Sex Characteristics) ได้แก่ ลักษณะทางร่างกายที่แสดงความเป็นหญิงเป็นชาย เป็นส่วนดึงดูดความสนใจระหว่างเพศ

การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและจิตใจ

1. การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย

การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายของเด็กหญิงและเด็กชาย จากวัยเด็กสู่วัยรุ่นมีดังนี้

วัยทารก ตั้งแต่แรกเกิดถึง 2 ปี ในวัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย ให้มีความสามารถในการรับรู้สิ่งต่างๆ อวัยวะสัมผัสจะเริ่มใช้การได้ดีขึ้น เพราะเป็นวัยที่เริ่มมีการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม ต้องอาศัยการดูแลจากพ่อแม่หรือคนเลี้ยง

วัยเด็ก ตั้งแต่ 3 - 12 ปี ในวัยนี้การเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของกระดูก กล้ามเนื้อและการทำงานของระบบต่างๆ ในร่างกาย นอกจากนี้ความแตกต่างระหว่างเด็กหญิงเด็กชายจะปรากฏอย่างชัดเจน ทั้งในด้านพฤติกรรมและความสนใจ

วัยย่างเข้าสู่วัยรุ่น 12 - 14 ปี เป็นวัยที่ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น ต่อมใต้สมองจะทำการผลิตฮอร์โมนมากกว่าปกติ ทำให้ร่างกายเติบโตอย่างรวดเร็วแต่ส่วนต่างๆ ของร่างกายเจริญเติบโตไม่พร้อมกัน กระดูกและกล้ามเนื้อไม่ได้สัดส่วนจึงดูเก้งก้าง ผลจากการ

เปลี่ยนแปลงของร่างกายอย่างรวดเร็วนี้ ทำให้อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย หงุดหงิดและวิตกกังวล

วัยรุ่น 13 - 20 ปี เป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วตามธรรมชาติและปรากฏลักษณะทางเพศอย่างชัดเจนเพราะต่อมใต้สมองจะส่งฮอร์โมนมากระตุ้นต่อมเพศ ได้แก่ รังไข่ (Ovary) ในเพศหญิง และอัณฑะ (Testis) ในเพศชาย ให้เริ่มทำงานและผลิตฮอร์โมนขึ้นเอง ตามปกติเด็กหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าเด็กชาย โดยเด็กหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นระหว่างอายุ 13 - 15 ปี ในระยะนี้ รังไข่จะเริ่มผลิตฮอร์โมนเพศขึ้นตัวเอง ทำให้ร่างกายเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นหลายอย่าง เช่น เต้านมจะขยายโตขึ้น มีไขมันพอกตามไหล่ แขน ขา อกและสะโพก ทำให้รูปร่างได้สัดส่วน มีขนขึ้นที่รักแร้และในที่ลับ เสียงเริ่มเปลี่ยน รังไข่จะเริ่มผลิตไข่ (Ovum) และในที่สุดเริ่มมีประจำเดือน สำหรับเด็กชายจะเข้าสู่วัยรุ่นระหว่างอายุ 14 - 15 ปี อัณฑะจะผลิตฮอร์โมนเพศขึ้นทำให้ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง คล้ายเพศหญิง เช่น มีกล้ามเนื้อและแข็งแรง มือเท้าใหญ่ เสียงห้าว ไรหนวดเครา มีขนขึ้นที่รักแร้และในที่ลับ อวัยวะเพศโตขึ้นและมีการแข็งตัวเป็นบางครั้ง

2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ

การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจของเด็กวัยรุ่น มีผลสืบเนื่องมาจากความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ดังนี้

2.1 มีความต้องการและความปรารถนาใหม่เกิดขึ้น และเป็นไปอย่างรุนแรง เมื่อต้องการสิ่งใดแล้วไม่ได้ พฤติกรรมจะเปลี่ยนไปทันที เช่น โกรธ ฉุนเฉียว หรือ เศร้า

2.2 มีความรู้สึกทางเพศเกิดขึ้น ในวัยเด็กทั้งชายและหญิงจะเล่นด้วยกันได้ โดยไม่คิดถึงเรื่องเพศ พอเข้าสู่วัยรุ่นต่อมเพศเจริญเต็มที่แล้ว ความคิดที่แยกเพศจึงเกิดขึ้น พร้อมทั้งสภาพแวดล้อมและประเพณี จึงทำให้เด็กแยกจากเพศตรงข้าม

2.3 เกิดความกระวนกระวายใจในเรื่องความเจริญเติบโต ในวัยนี้ร่างกายเจริญเติบโตเร็ว จนทำให้เด็กเกิดความวิตกกังวล เช่น เด็กหญิงมักชอบสวมเสื้อชั้นในคับๆ รัดทรวดทรงมิให้เจริญขึ้น เด็กชายเป็นกังวลเรื่องหนวดเคราและเสียง เป็นต้น

2.4 สติปัญญาและความคิดเจริญก้าวหน้าขึ้น เช่น สนใจในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เริ่มเข้าใจความสวยงามและความดี เป็นต้น

2.5 เริ่มรู้จักรับผิดชอบและต้องการเป็นอิสระ ชอบแสดงความคิดเห็นและกระทำสิ่งต่างๆ ตามลำพัง เชื่อความสามารถของตนเอง รักเกียรติยศและชื่อเสียงสนใจเล่าเรียน จะกระทำในสิ่งที่ดีงามและเป็นประโยชน์

2.6 อารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่ายและรุนแรง เพราะในวัยนี้จำเป็นต้องเปลี่ยนนิสัย

หลายอย่าง เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพที่มีความรับผิดชอบและเสรีภาพของตนเอง

2.7 มีจินตนาการมากขึ้นโดยเฉพาะการฝันกลางวัน เพราะวัยนี้เป็นวัยแห่งความคิด เพื่อฝันและส่วนใหญ่จะฝันถึงสิ่งซึ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

2.8 ความเชื่อมั่นต่างเป็นไปอย่างรุนแรง อาจถูกชักจูงไปในทางที่เสียได้ง่าย สาเหตุเนื่องมาจากความสับสนเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของชีวิตและสภาพแวดล้อม รวมทั้งความเชื่อและความคิดอย่างมีเหตุผล

2.9 ความสนใจในการสมาคมมีมากขึ้น โดยเฉพาะหมู่คณะจะมีอิทธิพลเหนือชีวิตเด็ก ทำให้เด็กมีความเห็น จิตใจ กิริยามารยาท การแต่งกายและระเบียบคล้อยตามหมู่คณะ

สุขวิทยาของอวัยวะเพศ

อวัยวะเพศเป็นอวัยวะอยู่ในบริเวณที่ลับและอัปซัน บริเวณอวัยวะเพศจึงอาจเกิดความสกปรก มีกลิ่นและโรคต่างๆได้ง่าย หลักสำคัญในการรักษาสุขวิทยาของอวัยวะเพศก็คือ การรักษาความสะอาดให้ดีเสมอ การรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศ ก็เช่นเดียวกับผิวหนังในบริเวณอื่นๆ คือการฟอกล้างด้วยน้ำและสบู่ ที่จะช่วยชำระเหงื่อไคล สิ่งสกปรกต่างๆ ออกไป สบู่ ซึ่งใช้ในการอาบน้ำหรือฟอกล้างผิวหนังนั้น สบู่ที่ดีจะมีคุณสมบัติ 5 ประการคือ

1. มีฤทธิ์เป็นด่างอ่อนๆ
2. ไม่เติมสีอย่างใดในสบู่ คือต้องเป็นสบู่สีขาว
3. ไม่เติมเครื่องหอมลงผสมมากเกินไป
4. ไม่มีตัวยาหรือสารเคมีใดๆ ผสมอยู่ด้วย
5. ราคาถูก

เครื่องนุ่งห่ม มีความสำคัญเกี่ยวกับสุขวิทยาของอวัยวะเพศอยู่มาก โดยเฉพาะชั้นในหรือกางเกงใน ควรจะบางเบาหรือไม่รัดแน่นจนเกินไป เนื้อผ้าควรซับเหงื่อและเมื่อสวมแล้วรู้สึกสบายดี เหงื่อระเหยไปได้ง่าย เครื่องนุ่งห่มเหล่านี้เมื่อใช้แล้วไม่ควรสวมซ้ำอีก

สุขปฏิบัติสำหรับอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย

1. รักษาความสะอาดอยู่เสมอ ในการอาบน้ำต้องล้างด้วยสบู่และเช็ดให้แห้ง ถ้าหนังหุ้มปลายปิดหุ้มมากต้องรูดขึ้นมาทำความสะอาด ถ้าไม่สามารถเปิดทำความสะอาดได้ ต้องให้แพทย์ผ่าตัดเอาหนังหุ้มนั้นออกเพื่อไม่ให้เกิดสิ่งสกปรกหมักหมม

2. สวมกางเกงในที่สะอาด ไม่ควรปล่อยให้เหงื่อออกและอัปซันเกินไป เพราะอาจ

ทำให้เกิดเชื้อราบริเวณอวัยวะเพศได้

3. ไม่สวมใส่กางเกงชั้นใน และกางเกงชั้นนอกที่รัดแน่นเกินไป จะทำให้เกิดอักเสบและบวมที่บริเวณอวัยวะเพศได้ และ ต้องควรระวังไม่ให้อวัยวะเพศถูกระแทกแรง ซึ่งจะก่อให้เกิดอักเสบและปวดบวมได้

4. เมื่อมีความต้องการทางเพศ ควรหาทางออกที่ถูกต้อง เช่น ไม่หมกมุ่นหรืออยู่คนเดียว ควรออกกำลังกายหรือหางานอดิเรกทำ ถ้าจำเป็นอาจจะสร้างความใคร่ด้วยตนเองได้ แต่ไม่ควรไปเที่ยวสำส่อน หรือร่วมประเวณีกับหญิงโสเภณี รวมทั้งไม่ควรระบายความต้องการทางเพศกับเพศเดียวกัน เพราะนับเป็นความผิดปกติทางด้านจิตใจ ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม รวมทั้งมีโอกาสติดเชื้อโรคที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ อันรวมถึงโรคเอดส์ซึ่งเป็นโรคที่ร้ายแรงและยังไม่สามารถรักษาได้

5. เมื่อมีความผิดปกติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ ควรปรึกษาแพทย์ ไม่ควรอายแพทย์หรือเก็บทิ้งไว้ อันจะนำมาซึ่งอันตรายและปัญหามากขึ้นภายหลัง

6. ไม่ควรเชื่อคำชักชวนเกี่ยวกับการใช้ยาหรือวัตถุอื่นใด เพื่อหวังผลกระตุ้นทางเพศ เพราะอาจจะเป็นอันตรายและยากแก่การแก้ไขได้

สุขปฏิบัติสำหรับอวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิง

1. รักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ ควรทำความสะอาดหลังถ่ายปัสสาวะ และอุจจาระทุกครั้ง

2. การใช้ผ้าอนามัยหรือผ้าซับระดู เมื่อประจำเดือนควรเปลี่ยนใหม่ตามเวลา หรือสภาพการใช้งานอย่างเหมาะสม เช่น เมื่อผ้าอนามัยนั้นซับระดูได้มากพอควร หรือในช่วงที่มีระดูน้อยและใช้เป็นเวลามากกว่า 12 ชั่วโมง เมื่อใช้แล้วควรเอากระดาษห่อทิ้งขยะให้เรียบร้อย ไม่ทิ้งไปในโถส้วมเพราะจะทำให้ส้วมตันได้

3. สวมใส่เสื้อผ้าชุดชั้นในที่ไม่รัดแน่นเกินไป

4. การใช้ห้องน้ำห้องส้วมทุกครั้ง ต้องคำนึงถึงความสะอาดและอนามัยเสมอ

5. ไม่ควรใช้เสื่อผ้า ผ้าเช็ดตัว ผ้าคลุม ปะปนกับคนอื่น โดยเฉพาะที่สงสัยว่าเป็น gamโรค

6. ระวังอย่าให้อวัยวะเพศถูกระแทกแรงจะทำให้ช้ำ อักเสบและเป็นอันตรายได้

7. ในช่วงที่มีประจำเดือน ถ้ามีอาการปวดที่ท้องน้อย ให้ใช้กระเป๋าน้ำร้อนประคบ

เพื่อให้ความอบอุ่นและอาจกินยาแก้ปวด ลดการเกร็งตัวของมดลูก

8. ในช่วงที่มีระดูไม่ควรออกกำลังกายผาดโผน หรือ รุนแรงและไม่ควรลงว่ายน้ำในสระน้ำสาธารณะ ควรออกกำลังกายเบาๆ และพักผ่อนนอนหลับให้เพียงพอ

9. ควรมีการจดบันทึกการมีประจำเดือนไว้ทุกเดือนว่า มีการผิดปกติมาเร็วมาช้าไปมากน้อยเพียงไร ถ้าผิดปกติ เช่น ขาดหายไป 2 - 3 เดือน หรือ มาเดือนละ 2 - 3 ครั้ง ควรปรึกษาแพทย์

10. ควรออกกำลังกาย หรือ หางานอดิเรกทำเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

11. เมื่อมีสิ่งผิดปกติเกี่ยวกับอวัยวะเพศให้ปรึกษาแพทย์

พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ปัญหาทางเพศในวัยรุ่นคือ พฤติกรรมที่เบี่ยงเบนหรือไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ กาลเทศะ และทำให้ผู้อื่นหรือตนเองเดือดร้อนจึงสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่

1. กลุ่มพฤติกรรมทางเพศที่ไม่น่านิยม เฉพาะในสังคมไทยปัจจุบันได้แก่

1.1 การมีกิจกรรมแบบรักต่างเพศในวัยเรียน ได้แก่ การให้ความสนิทสนมใกล้ชิดติดต่อกับเพศตรงข้ามคนใดคนหนึ่งเป็นประจำสักระยะเวลาหนึ่ง ฝ่ายหญิงจะถูกมองว่าเป็นผู้ที่มีความรักในวัยเรียน เป็นเด็กทำอะไรล้ำวัย ไม่สำรวม รักในวัยเรียนเป็นของต้องห้ามในสมัยก่อน แม้แต่ในปัจจุบันครูในโรงเรียนศึกษาก็ยังดูว่า ท่วงตั้งหรือคาถาโทษให้เลิกคบกัน พฤติกรรม นี้พบได้เป็นปกติในเด็กวัยรุ่น เป็นช่วงวัยที่จะจัดรูปตัวเองว่าฉันเป็นผู้ใหญ่หรือยังเป็นสาวเป็นหนุ่มหรือยัง การมีเพศตรงข้ามมาสนใจ ทำให้วัยรุ่นแน่ใจว่าเป็นสาวเป็นหนุ่มจะดีเลวอย่างไรก็ค่อยๆ เรียนไป จนวัยรุ่นตอนปลายจึงจะเข้าที่เข้าทาง สงบ สำรวม ห่วงตัว และเพิ่มคุณสมบัติต่างๆ ของความเป็นหญิงเป็นชายจนเป็นหญิงสาวชายหนุ่มเต็มที่ในวัยถัดไป ฉะนั้น "การฉายคู่" นั้นเป็นพฤติกรรมที่เด็กเองมีความบริสุทธิ์ใจ โดยเป็นเพียงการประกาศว่าฉันเป็นรุ่นสาวแล้วหรือรุ่นหนุ่มแล้วเท่านั้นเอง ผู้ใหญ่จึงไม่ควรบังคับให้เลิกสนใจกัน หรือ ห้ามไม่ให้ทำกิจกรรมร่วมกัน เพราะถ้ายังบังคับให้เด็กทำกิจกรรมเฉพาะเพศเดียวกัน อาจทำให้เด็กกลายเป็นลักเพศและรักร่วมเพศได้ แต่ก็มิได้หมายความว่าให้ปล่อยเลยทีเดียว หากต้องเตรียมเด็กให้เข้าใจขอบเขตของการวางตัว ให้เข้าใจธรรมชาติของอารมณ์เพศของตนเองและเพศตรงข้าม ค่านิยมเรื่องรักษาพรหมจารีไว้ เพื่อให้กับชายที่ตกลงใจจะแต่งงานด้วย การคบหาสนิทสนมกันมาก ปล่อยให้มีการจับมือถือแขน อาจจะเลยไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายในโอกาสที่ลับตาคน ซึ่งตรงกับช่วงเวลาที่ฝ่ายชายมีความต้องการทางเพศ ก็จะเข้าใจเด็กหญิงให้เกิด

อารมณ์เพศตาม เกิดการสมยอมและเสียสาวได้ การคบหากันจึงควรมีข้อจำกัด เช่น ไม่อยู่ในที่ลับตาคนสองต่อสอง ละเว้นการจับเนื้อต้องตัวที่ไม่จำเป็นเสีย เด็กวัยรุ่นนั้นก็พัฒนาไปเต็มที่เป็นชายจริงหญิงแท้ที่ประนีประนอมถนอมจิตใจผู้ใหญ่

การบังคับของผู้ใหญ่มักทำให้เด็กเกิดการต่อต้านในทำนองยิ่งว่ายิ่งยุ เลยยิ่งทำให้มีปัญหามากขึ้น จนอาจลงเอยด้วยปัญหาตั้งครรภ์ หนีออกจากบ้านหรือสอบตกจนถูกไล่ออกก็มี ผู้ใหญ่จึงควรอธิบายให้เด็กเข้าใจ ค่อยๆ ปล่อยโยน ค่อยๆ พุดจากกันโดยไม่ต้องกลัวว่าจะเป็นการชี้โพรงให้กระรอก เมื่อเด็กรู้สึกว่าคุณใหญ่เป็นที่พึ่งได้ยอมเป็นการช่วยลดปัญหาได้ทางหนึ่ง

1.2 การตั้งครรภ์นอกสมรส เกิดขึ้นเนื่องจากการลักลอบมีเพศสัมพันธ์กันกับเพศตรงข้าม มักเกิดขึ้นกับวัยรุ่นหญิงที่มีปัญหาความประพฤติอื่นๆ อยู่แล้ว เช่น เรียนไม่ดี ไม่สนใจหนีเรียน หนีเที่ยวกลางคืนหรือติดยาเสพติด เด็กๆ ที่อยู่กันตามลำพัง เด็กที่อยู่ในชุมชนแออัดพ่อแม่ไม่เป็นแบบอย่างที่ดี ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุให้เด็กวัยรุ่นเกิดการตั้งครรภ์นอกสมรสได้ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง การทำแท้ง สูญเสียอนาคตทางการศึกษา เป็นต้น

1.3 การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง (Masturbation) ในวัยรุ่นพบในชายมากกว่าหญิง พฤติกรรมเหล่านี้ถ้าทำเป็นครั้งคราวในท่อนส่วนตัว ไม่เสียหน้าที่การงาน ไม่ทำให้เกิดบาดแผลกับอวัยวะถือเป็นปกติ ถ้าทำอย่างเปิดเผยโดยไม่รู้สึกอาย คือเป็นการขาดการควบคุมแรงผลักดัน พบในวัยรุ่นที่เป็นโรคจิตหรือประสาท ถ้าใช้วัตถุสอดใส่ช่องคลอด ทำให้เกิดแผลฉีกขาดหรือการติดเชื้อ ก็เป็นพฤติกรรมที่ต้องหยุดยั้ง โดยการให้เพศศึกษาและการรักษาเฉพาะเรื่อง

เด็กวัยรุ่นชายหญิงที่เล่นกีฬา ชอบสังคม มีอะไรทำไม่อยู่ว่าง ไม่นอนกลิ้งเกลือกกับที่นอนหมอนข้างนานๆ ไม่อ่านหรือดูภาพลามกอนาจาร มักไม่มีปัญหานี้เพราะมีทางระบายความเครียดและไม่เร้าอารมณ์ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายความตึงเครียดทางการเพศอย่างหนึ่งของธรรมชาติ โดยต้องการทำให้เกิดการปลดปล่อยน้ำกามและตัวเชื้ออสุจิ ที่ผลิตมาขังไว้เต็มถุงน้ำกามที่โคนลิ้น ในรายที่อายุยังไม่สมควร หรือไม่มีโอกาสของการร่วมเพศ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นกิจกรรมทางเพศปกติ ไม่เป็นพิษภัยแก่ใคร ไม่ผิดบาปชั่วช้า ปลอดภัยกว่าการไปเที่ยวโสเภณี

1.4 การเป็นกามโรคในเด็กวัยรุ่นชายไทย สาเหตุมาจากเด็กได้รับการยั่วและค่านิยมทางเพศที่ไม่ถูกต้องทั้งในบ้านและชุมชน เช่น เด็กในชุมชนแออัด แหล่งโสเภณี บาร์ คลับ สถานเริงรมย์ต่างๆ เห็นผู้ใหญ่มีการร่วมเพศกันเปิดเผย ก็เกิดความอยากรู้อยากลอง ไม่กลัวอันตรายของการติดโรค เด็กที่ขาดการศึกษา เด็กที่ชอบอยู่เฉยๆ ไม่ชอบเล่นกีฬา ชอบอยู่คนเดียว จะมีจินตนาการทางเพศที่เร้าให้เกิดความต้องการทางเพศสูง เด็กที่ไร้หรือติดสารเสพติดทำให้เกิดอาการมีเนมา เช่น เหล้า ัญชา ทำให้ขาดความยับยั้งชั่งใจ ไม่รู้จักอาย จึงทำให้ไปเที่ยวโสเภณีหรือกระทำการข่มขืนผู้อื่น หรือถูกข่มขืนได้ง่าย และรับเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์ได้

1.5 ปัญหาความเชื่อผิดๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ (Sexual Myth) เช่น เชื่อว่าชายแท้ต้องมีอวัยวะเพศใหญ่ การมีน้ำกามเคลื่อนจะทำให้เสียโปรตีนไปต้องกินไข่สดเซยให้พอ เกิดอาการอาหารไม่ย่อย ท้องเสียได้ ประจำเดือนไม่ทำให้เป็นบ้า การเป็นกามโรคต้องไปร่วมเพศกับสาวพรหมจารีแล้วจะหายขาด สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองแล้วจะเป็นหมัน เป็นโรคหัวใจ เป็นกามตายด่วน เป็นต้น

ความเชื่อผิดๆ นี้ ทำให้เด็กวัยรุ่นเกิดวิตกกังวลวุ่นวายใจ เช่น เริ่มมีประจำเดือนใหม่ๆ ประจำเดือนมาไม่สม่ำเสมอ เพราะรังไข่เริ่มทำงาน ถ้ามีความเชื่อที่ผิดว่าประจำเดือนเป็นเลือดเสีย เมื่อไม่มีประจำเดือนเลือดเสียจะคั่งในร่างกายทำให้เป็นบ้า เมื่อเริ่มมีประจำเดือนก็กระอักกระอ่วนกับการใช้ผ้าซับ เกรงเพื่อนจะรู้ ไม่อยากมี พอไม่มีก็กลัวเป็นบ้า เลยเกิดความกังวลหวาดหวั่น เกิดอาการประสาทคอนเวอร์ชัน (Conversion Neurosis) ซึ่งมักพบบ่อยๆ ในเด็กหญิงระดับมัธยมศึกษา

สาเหตุของความเชื่อที่ผิด

1. การขาดความเข้าใจเรื่องสรีรวิทยาที่ถูกต้องทางเพศ เห็นการพูด การถาม การทำเรื่องเพศเป็นการหยาบคาย ไม่ดี ไม่น่าทำ เด็กก็ต้องตอบข้อสงสัยด้วยตนเอง จากหนังสือ จากการซักถามเพื่อนประเภทล้าวยัยและคนอื่น

2. การเผยแพร่ความรู้ทางเพศที่ผิด ๆ เช่น สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองแล้วเป็นหมัน เป็นโรคกามตายด่วน ทั้งที่ความจริงแล้ว การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองในวัยรุ่นเป็นธรรมชาติ เพียงแต่อย่าให้เสียหน้าที่การงาน เป็นที่รำคาญของผู้อื่น ก็ไม่ใช่ปัญหา ไม่เป็นอันตรายทั้งสิ้น ยกเว้นแต่ทำแล้วเจ้าตัวรู้สึกผิดเป็นบาป จะทำให้ใจเกิดความเครียด เศร้า และตำหนิตนเอง

3. ผู้ใหญ่พูดไม่จริง เช่น เด็กถามว่า "น้องมาจากไหน" ตอบว่า "มาจากภูกระบอกไม้" เมื่อเด็กพบความจริง ความเชื่อถือนางใจพ่อแม่ก็ลดลง หันไปศรัทธาคนอื่น ๆ ที่พูดความจริงแทน

2. ปัญหาทางเพศเบี่ยงเบน ที่ແຈກແຈງໄວ້ในตำราจิตวิทยาอปกติและคู่มือการวินิจฉัยและสถิติของโรคทางจิตใจฉบับที่ 3 ของสมาคมจิตแพทย์อเมริกัน (ไพร์ตัน พฤษชาติ คุณากร. 2534 : 307-320) นั้นมีลักษณะทั่วไปและสาเหตุดังนี้

2.1 มีความแปรปรวนในเอกลักษณ์ทางเพศ โดยมีความเบี่ยงเบนทางเพศไปจากคนปกติ ได้แก่ ปัญหาการเพศเบี่ยงเบนแบบต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.1.1 ลักเพศ (Homosexuality) เป็นความผิดปกติแบบหนึ่งของเอกลักษณ์ทางเพศคือ มีลักษณะกายเป็นชายโดยอวัยวะ แต่ใจอยากเป็นหญิง พอใจทำกิจกรรมอย่างหญิงและมีความผิดปกติในการเลือกวัตถุ เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศด้วย คือพอใจจะมีเพศสัมพันธ์กับชายด้วยกัน หรือ เพียงดูหุ่นนอนชายเปลือยกายก็เกิดความสมหวังทางเพศแล้ว เรียกว่ารักร่วมเพศ (Homosexual Activity) ถ้าเป็นหญิงเรียกว่า เลสเบียน (Lesbian) ถ้าเป็นในชายเรียกว่า เกย์ (Gay) มักพบในวัยรุ่นตอนปลาย วัยรุ่นตอนต้นเขามักแสดงตัวเป็นเพียงเด็กชายที่มีความโหมเียงจะเป็นหญิงบ้าง เช่น ชอบของสวยงามอย่างผู้หญิงมีเครื่องแต่งเสื้อผ้า มีสีสน่มาก ชอบรวมกิจกรรมกับกลุ่มหญิงในฐานะเป็นสมาชิกคนหนึ่ง เป็นลักษณะที่เราเรียกว่า ซัสซี่บอย (Sussy Boy) ในชาย หรือทอมบอย (Tom Boy) ในหญิงรายที่มีประวัติมาแต่เล็ก วัยอนุบาลว่าเป็นเด็กชายที่ชอบเล่นกับเพศตรงข้าม ปฏิเสธที่จะเล่นกับเพศเดียวกันด้วยเหตุผลต่างๆ ชอบแต่งตัวเป็นเพศตรงข้าม เล่นตุ๊กตาของเล่นแบบเด็กหญิง มักเป็นเรื่อยไปจนโตเป็นผู้ใหญ่ แก่ยากหรือไม่หาย เด็กหญิงที่มีลักษณะผู้ชาย ไม่ยอมนุ่งกระโปรง ก้าวร้าวรุนแรง ชอบเล่นกับเพื่อนผู้ชายมากกว่าเพื่อนหญิง ชอบเข้ากลุ่มชาย เล่นปีน ปีนป่ายกระโดดโลดโผน ขกตีต่อยเตะแบบชาย ก็มักติดไปจนโต สำหรับหญิง การใช้ชีวิตคู่ระหว่างหญิงสองคน แบ่งเป็นหน้าที่กัน คนหนึ่งเป็นฝ่ายหาเงินทองข้าวของ อีกคนดูแลบ้านแบบสามีภรรยา เป็นที่ยอมรับของสังคมมากกว่าชายต่อชายใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน หญิงมักไม่ใครเปลี่ยนคู่ แต่ชายเปลี่ยนคู่เสมอ เป็นเหตุให้เกิดสำสอนทางเพศ อันเชื่อกันว่าเป็นที่มาของการเสื่อมของระบบภูมิคุ้มกันโรค (AIDS)

สาเหตุของสภาพลักเพศมีหลายสาเหตุ

1) ความยุ่งยากในการถ่ายทอดเลียนแบบเอกลักษณ์ของเพศ (Sexual Identification) ซึ่งโดยปกติเด็กเป็นชายหญิงสมเพศของตนได้โดยการถ่ายทอดเลียนแบบ จากพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศเดียวกับตนในช่วง 3-6 ขวบ

ฉะนั้น การขาดพ่อหรือแม่ และตัวแทนของเพศที่มีปฏิสัมพันธ์กับเด็ก หรือมีตัวแทนของพ่อแม่แต่คุณภาพไม่ดี เหยยเมย เย็นชา ขาดคุณภาพ ไม่ประสบความสำเร็จด้อยกว่าอีกเพศหนึ่งในสายตาของเด็ก ก็ทำให้เด็กเลียนแบบข้ามเพศ เด็กชายเลียนแบบแม่ เด็กหญิงเลียนแบบพ่อ ทำให้เด็กมีจิตใจกลับเพศกับร่างกายเรียกว่า ลักเพศ

2) ประสบการณ์เรื่องกิจกรรมทางเพศครั้งแรกๆ ของเด็กแรกเข้าวัยรุ่น เช่น ถูกผู้ใหญ่ที่เป็นลักเพศชักจูง หรือ บังคับให้มีเพศสัมพันธ์แบบลักเพศด้วย โดยการให้เงินเที่ยวฟรี กินฟรี ไปตามที่หรูหราที่เด็กชอบ จึงเป็นเงื่อนไขให้กระทำกับกิจกรรมลักเพศนั้น

3) เป็นลักเพศชั่วคราวโดยเงื่อนไข ภาวะจำยอม ได้แก่สภาวะที่ขาดเพศตรงข้าม เช่น โรงเรียนประจำ วัด สถานกักกัน โรงทหาร คุก พระราชฐานชั้นในของวังสมัยโบราณ ที่อยู่ของนางต้องห้ามผู้ชายเข้าไม่ได้ เป็นต้น เมื่อหมดภาวะนั้นยังพอใจอยู่กับปฏิบัติต่อไปแต่สามารถใช้ชีวิตแบบรักต่างเพศ มีครอบครัวได้

4) ท่าทีของพ่อแม่ที่ยกย่องชื่นชมเพศใดเพศหนึ่งเป็นพิเศษเมื่อเด็กยังเล็ก ทำให้เด็กเพศตรงข้ามอยากเป็นที่รักบ้าง ใช้การแต่งตัวของเพศนั้น เล่นของเล่นเพศนั้น พ่อแม่ไม่แก้ไข กลับสนับสนุนชมเชยว่าน่ารัก จึงพัฒนาต่อไปในลักษณะลักเพศ

5) การไม่ยอมยกโตไปเป็นคนรักต่างเพศได้ เพราะมีภาพเงาของกิจกรรมรักต่างเพศว่าไม่ดี น่ากลัว เกิดโรค เป็นผิดและบาป ไม่เป็นสุข โดยการกระทำทำที่ของพ่อแม่ตอกิจกรรมรักต่างเพศ หรือชีวิตสมรสของพ่อแม่ที่ไม่เป็นสุขเรียกว่า เฮเทอโรเซกส์ชวล โฟเบีย (Heterosexual Phobia) หรือไม่ยอมยกโตเพราะต้องรับผิดชอบงานมาก เช่น รับภาระเลี้ยงน้องอีกหลายคน ต้องเหน็ดเหนื่อย ลำบาก ไม่เป็นสุขอย่างที่พ่อแม่เป็นสุข

6) เคยมีแนวคิดเรื่องพันธุกรรม และความผิดปกติของโครโมโซมว่าเป็นสาเหตุ มีการวิจัยเพื่อพิสูจน์หลายการวิจัย แต่ยังไม่เป็นที่ยอมรับ ส่วนใหญ่มีความเชื่อว่ามีสาเหตุจากสังคม และจิตใจมากกว่า

2.1.2 ทรานส์เซกส์ชวลลิสม์ (Transsexualism) เป็นการแปรปรวนที่เรื้อรังคงอยู่ตลอดไป โดยมีความรู้สึกทางเพศทางกายภาพของตนนั้นไม่เหมาะสม ไม่น่าพอใจและมีความปรารถนาตลอดเวลาที่จะทำให้อวัยวะเพศของตนหมดสิ้นไป ถ้ารู้สึกอย่างนี้เกิน 2 ปี ไม่มีอาการ

ทางจิตก็ถือเป็นการแปรปรวนทางการเพศ จะรู้สึกไม่ชอบสวมเสื้อผ้าตามทากายภาพของตนเลยแต่งตัวแบบเพศตรงข้าม (Cross Dressing or Transvestisms) และจะทำกิจวัตรต่างๆแบบเพศนั้นๆ ด้วย เช่น เย็บปักถักร้อย เสริมสวย ตัดเสื้อสตรี ฯลฯ มักพยายามแสวงหาทางแปลงเพศตลอดเวลา เช่น ผ่าตัด ใช้ออร์โมนเสียจนมองไม่ออกว่า ร่างกายแตกต่างจากกลุ่มเพศตรงข้าม

วัยรุ่นที่มีความแปรปรวนนี้อาจไม่มีความรู้สึกทางเพศ หรือมีเป็นแบบรักร่วมเพศ มักพบในวัยรุ่นตอนปลาย มีประวัติเป็นเด็กชาย-หญิงที่ชอบเล่นหรือแต่งตัวเป็นเพศตรงข้าม ในวัยเด็กระดับเตรียมประถม พบในชายมากกว่าหญิง

2.1.3 ทรานส์เวสติซึม (Transvertism) มีลักษณะชอบแต่งตัวเป็นเพศตรงข้าม เป็นครั้งคราว หรือ ต่อเนื่องกันนาน พบได้ในชายที่เป็นเฮเทอโรเซกซ์ชวล หรือ รักต่างเพศได้ (Heterosexual) เพื่อให้เกิดการตื่นตัวทางเพศ ถ้าถูกขัดขวางจะมีความไม่สมหวังอย่างรุนแรง อาจแต่งตัวเป็นหญิงครบเครื่อง หรือบางส่วน โดยที่ร่างกายก็เป็นชายแต่แต่งเป็นหญิงตลอดไปก็มี

สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมแบบนี้ เริ่มจากในวัยเด็กซึ่งบิดามารดาไม่ยอมรับในเพศของลูก คือ การเลี้ยงดูลูกไม่เหมาะสมกับเพศมีลูกผู้หญิงแต่อยากได้ลูกผู้ชายก็พยายามแต่งกายให้ลูกเป็นเพศอย่างที่ต้องการ หญิงสาวที่รู้สึกตัวตนไม่สวยอาจจะชอบแต่งกายเป็นผู้ชาย ส่วนมากผู้ที่ประพฤตินี้จะสามารถแต่งงานและมีความสุขได้ ถ้าได้คู่สมรสที่เข้าใจ แต่ความผิดปกติเหล่านี้ เป็นผลมาจากการเลี้ยงดูในวัยเด็กมีการเรียนรู้ที่ผิดปกติโดยเฉพาะการดูแลจากมารดา

2.1.4 เพติสซิซึม (Fetishism) คือการนำเอาเครื่องใช้ของหญิง เช่น ชุดชั้นใน กระเป๋ารองเท้า มาสัมผัสถูคลำ หรือสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองกับวัตถุนั้น เป็นการทำให้เกิดอารมณ์ที่ตื่นเต้นทางเพศ (Sexual Excitement) หรือ ใช้เครื่องนวด (Vibrator) ที่มีแรงสั่นสะเทือนทำให้เกิดอารมณ์เพศ

สาเหตุมาจากการไม่สามารถสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพศตรงข้ามได้ เมื่อไม่ได้รับความพึงพอใจ จึงต้องหันมาสร้างสัมพันธ์ภาพกับสิ่งของแทน

2.1.5 อินเซสต์ (Incest) การมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกร่วมสายโลหิต เช่น พ่อกับลูกสาว แม่กับลูกชาย พี่ชายกับน้องสาว พบมากในท้องถิ่นยากจนซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ควรรับรักษา

2.1.6 การชำเราเด็ก (Pedophilia) การที่ผู้ใหญ่พอใจจะร่วมเพศกับเด็กเพศตรงข้าม ที่มีอายุน้อยกว่าตนเองไม่ต่ำกว่า 10 ปี หรือ ต่ำกว่านั้น จัดเป็นคนลักเพศก็เป็นได้โดยร่วมเพศกับเด็กเพศเดียวกันที่มีอายุน้อยๆ ถ้ามีพฤติกรรมเช่นนี้ มักทำเรื่อยไปจนแก่และทุกคราวที่มีภาวะเครียดทางใจ

สาเหตุของการมีพฤติกรรมนี้ เนื่องจากมาความผิดปกติทางจิตใจหรือผู้ที่มีไอคิวต่ำหรือติดเหล้า หรือ ผู้ที่ชอบมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเด็กมักจะชอบในเรื่องของความบริสุทธิ์ มีความรู้สึกถูกผู้หญิง มีความคิดว่าตนเองจะต้องมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงที่บริสุทธิ์เท่านั้น และเด็กที่เป็นเหยื่อหรือสมัครใจที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายประเภทนี้ส่วนมากจะเป็นเด็กที่มีปัญหาจากสภาพบ้านแตก หนีออกจากบ้าน หลงในความฟุ้งเฟ้อต่างๆ

3. พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมทางเพศเบี่ยงเบนไปจากพฤติกรรมทางเพศของคนทั่วไป ได้แก่

3.1 การเป็นนักถ้ำมอม (Voyeurism หรือ Peeping Tom) หรือ คนที่มีความสุขทางเพศเกิดขึ้นเมื่อได้แอบดูเพศตรงข้ามอาบน้ำ เปลือยกายหรือขณะมีเพศสัมพันธ์ มีนิสัยชอบดูรูปโป๊ หนังสือ ภาพยนตร์โป๊ๆ เพื่อเร้าอารมณ์ทางเพศ แล้วทำการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง จนถึงจุดมีอารมณ์ทางเพศสูงสุด (Orgasm)

สาเหตุอาจมาจากในวัยเด็ก เคยเห็นบิดามารดาประกอบกิจกรรมทางเพศและผู้ที่ชอบแอบดูนี้มักจะมีความรู้สึกว่าตนเป็นต่อฝ่ายที่ตนแอบดู การกระทำนี้ไม่เป็นอันตราย

3.2 การสำเร็จความใคร่ทางโทรศัพท์ (Telephone Scatologia) การใช้โทรศัพท์ติดต่อกับหญิงแปลกหน้า แล้วกล่าวถ้อยคำหยาบโลนทางเพศ เพื่อให้การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองจนบรรลุจุดสุดยอด มักเป็นกลางคืนทำโดยวัยรุ่นตอนปลาย และคนหนุ่มที่ทำงานเกี่ยวกับโทรศัพท์ หรือ ฝ้าอาคารสถานที่ยามค่ำคืน

สาเหตุ เนื่องจากเกรงว่าตนจะไม่มีความสามารถทางเพศอย่างเพียงพอ ไม่สามารถสร้างสัมพันธ์ทางเพศที่ดีกับผู้อื่นได้และจะมีความสุขมากถ้าได้รับการตอบสนองจากฝ่ายตรงข้าม

3.3 การอวดอวัยวะเพศตามสาธารณะชน (Exhibitionist) เป็นการเร้าตัวเองให้เกิดความตื่นเต้นทางเพศ โดยเปิดเผยอวัยวะเพศของตนให้เพศตรงข้ามซึ่งเป็นคนแปลกหน้าดู ส่วนมากเป็นชายวัยกลางคน ทำต่อหน้าหญิงวัยรุ่น พฤติกรรมนี้มักเริ่มก่อนวัยรุ่นและเป็นในวัยรุ่นที่ชอบย้าคิดย้าทำ เกือบตัว

สาเหตุ ผู้ที่ประพฤตินี้มักจะมีความรู้สึกไม่มั่นคง ไม่ปลอดภัย รู้สึกว่าตนไม่ได้รับ

ความสนใจ ความสำคัญจากผู้อื่น พบว่าผู้ชายที่ชอบโชว์อวัยวะเพศนั้นมักจะมีมารดาที่ชอบเข้มงวดในเรื่องระเบียบวินัยมากเกินไป

3.4 ซาดิซึม (Sadism) เป็นการทำกับคู่ร่วมเพศที่มีได้สมัครงใจให้เจ็บปวดเพื่อให้ตนเองเกิดความพอใจทางเพศ พบในชายมากกว่าหญิง พบในวัยรุ่นตอนปลายและระยะแรกของวัยผู้ใหญ่ตอนต้น

สาเหตุมีอยู่หลายประการ เช่น การถูกสอนให้รังเกียจในเรื่องเพศ ทำให้บุคคลเหล่านั้นไม่สามารถมีความสุขทางเพศจากการมีความสัมพันธ์ทางเพศที่ปกติได้ การมีความรู้สึกต่ำต้อย โดยพยายามทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกว่าตนนั้นมีอำนาจและเข้มแข็งด้วยการทรมาน

3.5 มาโซคิซึม (Masochism) การที่บุคคลรู้สึกทางเพศ เมื่อได้รับความเจ็บปวดทรมาน หรือ การถูกควบคุมชีวิต พฤติกรรมเช่นนี้แม้จะเกิดเพียงครั้งเดียวในชีวิต ผลตามมาจากปัญหานี้คือ กิจกรรมทางเพศแบบรักต่างเพศจะล้มเหลว ถ้าไม่มีการถูกทำร้ายเกิดขึ้น ผู้มีปัญหา มักเศร้ากังวล แยกตัวจากกลุ่ม หมกมุ่นกับการเพศที่เป็นปัญหานี้

3.6 การข่มขืน (Rape) หมายถึง การร่วมเพศกับบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยไม่ได้ยินยอม ผู้ถูกข่มขืนมักมีบาดแผลทางใจในเรื่องรักระหว่างเพศ จนถึงหาความสุขไม่ได้ในชีวิตคู่ในอนาคต กลัวความเจ็บปวดและไม่เป็นสุข ชีวิตครอบครัวยุ่งยาก จึงควรมีการช่วยเหลือให้ลืมเรื่องที่เกิดขึ้นเพื่อชีวิตคู่ในอนาคต

3.7 การเป็นโสเภณี (Prostitution) การมีเพศสัมพันธ์กับชายแปลกหน้าเพื่อต้องการแลกเปลี่ยนกับเงินหรือวัตถุ มีลักษณะสำคัญ เปลี่ยนคู่นอนวันละหลายๆคน เป็นในหญิงมากกว่าชาย เพราะค่านิยมของสังคมไทยยอมให้ชายมีเพศสัมพันธ์นอกใจคู่สมรสได้ แต่ไม่ยอมให้หญิงมีเพศสัมพันธ์กับใครอื่นนอกจากสามี โสเภณีชายก็เริ่มมีบ้างแล้วในคนไทย แต่ยังเป็นพวกหลักเพศ หรือ รักร่วมเพศมากกว่าพวกรักต่างเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ หมายถึง การที่ชายและหญิงมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน หรือมาร่วมกันแสดงกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือ หลายๆ อย่างเพื่อแสดงออกถึงการชดเชยกัน หรือ ช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างเพศ

ความสำคัญ หรือความจำเป็นที่ต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เพื่อตอบสนองความต้องการด้านจิตวิทยา กล่าวคือ การมีความสัมพันธ์ระหว่างเพศ จะช่วยให้บังเกิดความพึงพอใจ เพราะได้ชดเชยในสิ่งที่ตนขาด

2. เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านชีวภาพ กล่าวคือความสัมพันธ์ระหว่างเพศ จะเป็นจุดเริ่มต้นของการนำไปสู่การขยายพันธุ์ เพื่อรักษาเผ่าพันธุ์ของตนไว้

3. เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านสังคม กล่าวคือ มนุษย์เป็นสัตว์สังคม ดังนั้นมนุษย์จึงต้องปฏิบัติตามบรรทัดฐานที่สังคมกำหนดไว้ จึงจะสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ความสัมพันธ์ระหว่างเพศเป็นเงื่อนไขอย่างหนึ่งที่ถูกกำหนดโดยสังคม ดังนั้นสมาชิกของสังคมจึงจำเป็นต้องยึดถือปฏิบัติสืบทอดกันมา

เจตคติทางเพศ

ความสำคัญอีกประการหนึ่งในการพัฒนาทางเพศของวัยรุ่น ได้แก่ การพัฒนาด้านเจตคติทางเพศ ซึ่งเป็นความรู้สึกรู้สึกของวัยรุ่นต่อเพศเดียวกันต่อเพศตรงข้าม และตอบทบาทของแต่ละเพศตามที่สังคมยอมรับโดยมีวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนด

เจตคติทางเพศที่ดี ช่วยให้ปรับตัวได้ดีกับเพศตรงข้ามในทางกลับกัน เจตคติที่ไม่ดีทางเพศ ก็ทำให้ปรับตัวกับเพศตรงข้ามได้ลำบาก เมื่อได้เรียนรู้เจตคติแล้ว ไม่ว่าจะเป็นในทางดีหรือไม่ดี เจตคตินั้นก็จะติดตัวไปตลอดชีวิต

เจตคติทางเพศในวัยรุ่นมีพื้นฐานมาจากประสบการณ์วัยเด็ก และขึ้นกับเงื่อนไขต่อไปนี้

1. ประเภทของแหล่งข้อมูล วัยรุ่นได้ข้อมูลเรื่องเพศอย่างถูกต้องจากพ่อแม่และทางโรงเรียน จะมีเจตคติทางเพศในทางที่ดี การไม่ยอมพูดถึงหรือการห้ามมากเกินไปเมื่อถามเรื่องเพศ ข้อมูลจากสื่อและสิ่งพิมพ์ลามก ล้วนทำให้มีเจตคติต่อเรื่องเพศไปในทางที่ไม่ดีทั้งสิ้น

2. เจตคติของบุคคลสำคัญในชีวิตของวัยรุ่น ซึ่งพัฒนามาแล้วตั้งแต่วัยเด็ก จะเป็นภาพสะท้อนเจตคติของพ่อแม่ด้วย แม้ว่าความสัมพันธ์ในสังคมจะขยายกว้างออกไป

3. ประสบการณ์ในวัยเด็ก วัยรุ่นที่มีประสบการณ์จากวัยเด็ก โดยพ่อแม่หรือญาติผู้ใหญ่อยากให้เป็นเพศที่ตรงข้ามกับเพศของตัวเองมักจะมีเจตคติที่ไม่ยอมรับเพศของตนเอง ซึ่งอาจส่งผลต่อไปถึงการพัฒนามาบทบาททางเพศที่ไม่เหมาะสม

การเปลี่ยนแปลงเจตคติทางเพศ สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากแรงกดดันและความคาดหวังทางสังคม ทำให้วัยรุ่นเกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติทางเพศทั้งต่อตนเองและเพศตรงข้าม

การแสดงพฤติกรรมต่อเพศตรงข้ามในทางที่สังคมยอมรับ

การเรียนรู้การแสดงพฤติกรรมต่อเพศตรงข้ามในทางที่สังคมยอมรับ ได้มีการจัดลำดับขั้นตอนพัฒนาการความสัมพันธ์ระหว่างเด็กชายและเด็กหญิงไว้ 7 ขั้นดังนี้

1. ช่วงวัยทารก ทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายต่างก็สนใจแต่เฉพาะตัวเอง
2. ช่วงวัยเด็กตอนต้น จะหาเพื่อนที่เป็นเด็กด้วยกันโดยไม่เลือกเพศ
3. ประมาณอายุ 8 ปี เริ่มแยกกลุ่ม เด็กผู้ชายเล่นกับเด็กผู้ชาย เด็กผู้หญิงเล่นกับเด็กผู้หญิง
4. อายุ 10-12 ปี มีการเป็นศัตรูกับเพศตรงกันข้าม ทะเลาะเบาะแว้งกัน
5. อายุ 13-14 ปี เด็กผู้หญิงเริ่มสนใจเด็กผู้ชายอายุมากกว่า พยายามทำตัวเองให้น่าสนใจ แต่เด็กผู้ชายวัยเดียวกันมักไม่สนใจกลับเมินเฉย ทั้งนี้เพราะเด็กผู้หญิงมีวุฒิภาวะทางเพศเร็วกว่าเด็กผู้ชาย
6. อายุ 14-16 ปี เด็กผู้ชายเริ่มสนใจเด็กผู้หญิง ในบางรายเริ่มมีการจับคู่กัน
7. อายุ 16-17 ปี เด็กหนุ่มสาวเป็นคู่คู้กัน

ในสังคมตะวันตก วัฒนธรรมสนับสนุนให้วัยรุ่นหญิงชายได้คบกันอย่างใกล้ชิด ได้เที่ยวด้วยกันตามลำพัง ยอมรับให้มีการจับมือถือแขน มีการโอบกอด หรือมีการสัมผัสกันได้ ซึ่งต่างจากวัฒนธรรมเดิมในสังคมไทย ให้ความสำคัญกับการรักษาวลสงวนตัวของผู้หญิง ชายหญิงได้มีโอกาสรู้จักกันและปรับตัวต่อกันน้อย การสัมผัสร่างกายถือว่าเป็นสิ่งต้องห้ามไม่ควรทำ

การวางตัวต่อเพศตรงข้าม

เนื่องจากวัยรุ่น เป็นวัยที่อยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เด็กวัยรุ่นจึงมักประสบปัญหาในการปรับตัวและการวางตัวต่อเพศตรงข้าม

1. มารยาทสังคมระหว่างเพศ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของมารยาทสากล แต่จะต้องเป็นไปในขอบเขตของวัฒนธรรมไทย

1.1 การคบหาระหว่างหญิงและชายในขอบเขตของวัฒนธรรมไทยนั้น จะไม่ถูกต้องและสัมผัสร่างกายกันโดยไม่จำเป็น

1.2 การใช้ภาษาและถ้อยคำ ถ้อยคำที่ใช้ในกลุ่มผู้ชายที่เป็นเพื่อนและสนิทสนมกัน ไม่ควรจะนำไปใช้กับเพื่อนหญิง หรือ ต่อหน้าหญิง

1.3 ไม่พักแรมโดยไม่ระมัดระวังร่วมกัน

1.4 วางตัวเช่น สุภาพบุรุษและสุภาพสตรี

1.5 การพูดคุยเป็นสิ่งที่ทำได้ กำจัดความเหนียมอาย คิดก่อนพูด เรื่องส่วนตัวควรละเว้น

1.6 เรื่องที่แสดงรสนิยมต่ำ คือ เรื่องไม่สุภาพ เรื่องเกี่ยวกับเพศ

1.7 การนัดหมายกับเพื่อนต่างเพศ ไม่ควรไปสองต่อสอง ในที่เปลี่ยวและรโหฐาน

1.8 ในระยะทำความรู้จักเพื่อจะมักคั่น จะไปไหนกับเพศตรงข้าม ฝ่ายหญิงควรปรึกษาและขออนุญาตผู้ใหญ่ทุกครั้ง

1.9 หากเป็นนักเรียน นักศึกษา ที่ยังไม่มีอาชีพ ไม่ควรเลือกที่นัดหมายราคาแพงและจะต้องใช้เงินมาก เช่น คอฟฟี่ช็อป สถานที่ร่อนแรง อันอาจจะมีการเฝ้าทางเพศสูง

1.10 ไม่นัดหมายกันไปตามสถานที่ที่ประกอบธุรกิจ หากำไร จากเยาวชนขาดความรับผิดชอบและศีลธรรม มีการจัดกิจกรรม ที่จะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางเพศได้โดยง่าย

การวางตัวต่อเพศตรงข้าม ในระหว่างที่มีการคบหาสมาคมกัน จึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่เด็กวัยรุ่นหรือวัยรุ่นหนุ่มสาว ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายชายหรือฝ่ายหญิง ควรจะต้องรู้จักระวังตัวให้ดีเป็นพิเศษ โดยจะต้องไม่ยอมให้ตกเป็นทาสของกามารมณ์ หรือ แรงดันทางเพศเป็นอันขาด วิธีการอย่างหนึ่งซึ่งพบว่าสามารถจะช่วยให้ชาย-หญิง ควบคุมสัญชาตญาณทางเพศได้ดีก็คือ จะต้องพยายามเบี่ยงเบนความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ซึ่งเป็นกิจกรรมทางใจออกมาในรูปของกิจกรรมทางกาย เช่น การเล่นกีฬา หางานอดิเรกทำ นอกจากนี้ เด็กวัยรุ่นควรจะต้องรู้และเข้าใจด้วยว่า การอดกลั้นเพื่อไม่ให้ตกเป็นทาสของกามารมณ์ หรือ ไม่ประพฤติดังทางเพศต่าง ๆ นั้น ไม่เคยทำลายสุขภาพ หรือ จิตใจของใคร

วุฒิภาวะทางเพศ

วุฒิภาวะทางเพศ (Sexual Maturity) หมายถึง ภาวะหรือสภาพที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้มีพัฒนาการสมบูรณ์ ทางด้านค่านิยมทางเพศ (Sexual Values) มีความรู้ทางด้านเพศ (Sexual Education) และแสดงออกถึงพฤติกรรมที่เหมาะสมทางเพศ (Sexual Behavior) ซึ่งบุคคลที่มีวุฒิภาวะทางเพศจะต้องมี หรือแสดงความเชื่อและพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. เป็นคนที่เข้าใจและยอมรับสภาวะทางเพศของมนุษย์ในทุกด้าน ทั้งด้านร่างกายและจิตสังคม
2. จะต้องเข้าใจว่าพฤติกรรมทางเพศที่จัดไว้ว่าดี ถูกต้อง จะต้องมียุทธศาสตร์มาจากค่านิยมที่ดี และได้ปฏิบัติต่อเนื่องกันมาเป็นอย่างดี ผ่อนหนักผ่อนเบาอย่างฉลาดและมีเหตุผล
3. ผู้ที่มีวุฒิภาวะทางเพศจะสามารถพูดคุยโต้ตอบ หรือ อ้างอิงเกี่ยวกับสภาวะทางเพศได้โดยไม่มีความรู้สึกอึดอัดหรือความกระดากอาย
4. ผู้ที่มีวุฒิภาวะทางเพศ เป็นผู้ที่จะสามารถพูดคุยเกี่ยวกับปัญหา หรือ ข้อขัดแย้ง หรือข้อสมรสได้อย่างฉลาดและมีเหตุผล

5. ผู้ที่มีวุฒิภาวะทางเพศจะต้องไม่ใช้พฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง หรือ ไม่สมควร มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง หรือเป็นการทำร้ายผู้อื่น ต้องเป็นคนที่ศีลธรรม
6. ผู้ที่มีวุฒิทางเพศ จะต้องยอมรับ และมีความรับผิดชอบของการกระทำที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องเพศของตน รวมทั้งต้องรู้จักการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ยังไม่ต้องการ หรือ เมื่อยังไม่ถึง เวลาอันสมควรและการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ด้วย
7. ผู้ที่มีวุฒิภาวะทางเพศ จะต้องมีความรับผิดชอบ และยอมรับสุขภาพทางเพศ รวมทั้งยอมรับสภาพของความสามารถในการที่จะสมมติ หรือ ไม่สามารถที่จะสมมติได้
8. ผู้ที่มีวุฒิภาวะทางเพศ จะต้องรู้จักหาหนทาง และตระหนักดีว่าเมื่อเกิดปัญหา ขึ้นจะต้องรู้จักแสดงความช่วยเหลือได้
9. ผู้ที่มีวุฒิภาวะทางเพศ จะต้องรู้จักหาหนทางเลือกในการที่จะแสดงออกทางเพศ ให้เหมาะสมกลมกลืนกับชีวิตตน
10. ผู้ที่มีวุฒิภาวะทางเพศ จะต้องไม่ยอมให้ความสุข ความพึงพอใจในเรื่องเพศมา มีอิทธิพลเหนือชีวิตตน แต่การรู้จักใช้ความพึงพอใจให้สมดุลกับความสุขอื่นในชีวิต คือต้องไม่ มัวเมาหรือลุ่มหลง

การอบรมเลี้ยงดู

ครอบครัว เป็นสถาบันทางสังคมที่สำคัญที่สุด ในการปรับปรุงพฤติกรรมของบุคคล ถึงแม้ว่าครอบครัวจะเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดของสังคม แต่ก็มีความสำคัญมากต่อสังคม ชีวิตของ บุคคลย่อมมีความผูกพันกับครอบครัว พัฒนาการต่างๆ มีจุดเริ่มต้นมาจากชีวิตในครอบครัว ทั้งสิ้น ถ้าบุคคลใดได้รับการอบรมเลี้ยงดูและได้รับความรักอย่างอบอุ่น บุคคลนั้นก็จะเจริญ เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ มีคุณภาพ ไม่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาสังคม เช่น ปัญหาที่เกี่ยวข้อง กับพฤติกรรมทางเพศ ปัญหาเด็กหนีโรงเรียน ปัญหาเด็กนิสสัยเกเร สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนเกี่ยว โยงมาจากประสบการณ์เบื้องต้น ที่เด็กได้รับภายในครอบครัวของตน เด็กมีพฤติกรรมที่เป็น ปัญหาของสังคมนั้น ส่วนมากมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ไม่รู้จักการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดู เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญยิ่ง ต่อการพัฒนาบุคลิกภาพและ พฤติกรรม โดยเฉพาะในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศ และได้มีผู้สนใจศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการ อบรมเลี้ยงดูไว้มากมาย เช่น

เดโซ สวานานท์ (2510 : 67-68) ได้กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่มี ต่อบุตรในลักษณะต่างๆ ซึ่งจะมีผลกระทบกระเทือนต่อบุคลิกภาพของบุคคลในอนาคตดังนี้

1. บิดามารดาจะไม่เอาใจใส่ต่อบุตร ย่อมทำให้บุตรมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยทางอารมณ์ รู้สึกว่าชีวิตว่าเหวไม่มั่นคงและมักส่งผลให้มีพฤติกรรม ออกมาในรูปของการปฏิเสธ เป็นคนที่ขาดความรัก ทั้งยังให้ความรักแก่ใครไม่เป็นด้วย

2. บิดามารดาที่ปกป้องคุ้มครองด้วยการบังคับ ออกคำสั่งอยู่ตลอดเวลา จะทำให้บุตรผู้นั้นขาดความคิดริเริ่ม ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มีแนวโน้มที่จะฟังผู้อื่นตลอดเวลา บิดามารดาที่ใช้ระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด ย่อมให้บุตรเป็นคนมีลักษณะลงโทษตนเองและทั้งมักมีพฤติกรรมรุนแรงในทางลบด้วย

3. บิดามารดาที่ทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นประจำ หรือ หย่าร้างกัน บุตรจะมีความกระวนกระวายใจ มีความเครียด มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย ไม่มั่นใจในตนเอง มองโลกในแง่ไม่ร่าเริงและแบบฉบับในการสร้างเสริมลักษณะของตนด้วย

4. บิดามารดาที่ยึดมั่น และเคร่งครัดในศีลธรรมจรรยาอย่างมาก ย่อมจะมีผลให้บุตรมีโอกาสสร้างความมีสติสัมปชัญญะอย่างถึงที่สุดขึ้นได้ และทำให้มีแนวโน้มที่จะเกิดความขัดแย้งทางใจอย่างรุนแรงขึ้นได้ และอาจทำให้กลายเป็นคนลงโทษตนเอง ไม่เห็นคุณค่าของตนเองขึ้นได้ด้วย

5. บิดามารดาที่มีศีลธรรมหย่อนยาน บุตรจะมีศีลธรรมหย่อนยานตามไปด้วย มีเจตคติที่สังคมไม่ปรารถนาและอาจจะต้องเป็นผู้มีปัญหาของสังคมในที่สุด

อาานนท์ อาภาภิรม (2517 : 25) ได้แบ่งประเภทการอบรมเลี้ยงดูของสังคมไทยออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่ยากจน มักจะเป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย เพราะพ่อแม่ไม่มีเวลาให้กับบุตร ทำงานหาเลี้ยงชีพทุกวัน พ่อแม่เชื่อว่าลูกจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับบุญกรรมของเด็ก

2. การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวชนชั้นกลาง ครอบครัวประเภทนี้จะมีโอกาสหรือมีเวลามากกว่าครอบครัวที่ยากจนสามารถสนองตอบความต้องการ ของเด็กได้ มักจะมีระเบียบวินัย เช่น การรับประทานอาหาร มารยาทในสังคม ไม่ค่อยจะเกิดปัญหาสังคมมากนัก

3. การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวชนชั้นสูง ครอบครัวประเภทนี้จะให้ความเอาใจใส่ดูแลเด็กได้ดี ทั้งการกินอยู่ การอบรมสั่งสอน

ชิมมอนดซ์ (วิกรม กมลสุโกศล. 2518 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Symonds. 1952 : 185) ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพของเด็กดังนี้

1. บิดามารดาที่ละเลยบุตร บุตรจะมีลักษณะเป็นคนก้าวร้าว ขอบขูดปด ลัทธิโมย

หนีโรงเรียนเป็นประจำ

2. บิดามารดาที่ประคบประหงมบุตรมากเกินไป บุตรจะเป็นที่มีลักษณะเป็นคนที่ไม่ใครให้ความร่วมมือ ฟุ้งตนเองไม่ได้จะต้องพึ่งคนอื่นอยู่เสมอ

3. บิดามารดาที่มีอำนาจเหนือบุตร บุตรจะเป็นคนที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย อยู่ในโอวาท สามารถปรับตัวเข้ากับผู้ใหญ่ได้ดีว่านอนสอนง่าย สงบเสงี่ยม ขาดความคิดริเริ่ม

สุภาพรณ โคตรจรัส (2525 : 193-210) ได้กล่าวถึงลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขันและการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยไว้ดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ประกอบด้วย การเลี้ยงดูแบบให้ความรักมาก การเลี้ยงดูแบบควบคุมปานกลางถึงค่อนข้างน้อย และการใช้เหตุผลในการฝึกอบรมวินัย มักใช้วิธีการชมเชยมากกว่าการลงโทษและเมื่อจำเป็นต้องลงโทษ จะใช้การลงโทษทางจิตใจมากกว่าการลงโทษทางร่างกาย จึงอาจกล่าวได้ว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จะมีพัฒนาการทางจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่นๆ

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน เป็นการอบรมเลี้ยงดู ที่บิดามารดา กำหนดกฎเกณฑ์และมาตรฐานที่เข้มงวดและควบคุมอย่างเต็มที่ ให้เด็กเป็นตัวของตัวเองน้อยมาก มีการบังคับให้เด็กทำตามความคิดเห็นของผู้ใหญ่ และมีการลงโทษเมื่อเด็กไม่ปฏิบัติตาม เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้ จะมีลักษณะเชื่อฟังคำสั่ง สุภาพ และมีพฤติกรรมตามมาตรฐานสังคมแต่จะมีลักษณะที่น่าพิศวงใจคือ มีความหวาดกลัว ยอมทำตามมีพฤติกรรมพึ่งพิงผู้อื่นและมีลักษณะเป็นบุคคลเก็บกด

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ไม่เอาใจใส่เลี้ยงดู ไม่สนใจความต้องการของเด็ก ไม่ให้ความรักความอบอุ่น ไม่ให้เวลากับเด็ก ไม่คำนึงถึงความรู้สึกนึกคิดของเด็ก ไม่ให้ความสำคัญกับเด็ก นำไปเปรียบเทียบกับเด็กอื่นอย่างไม่ยุติธรรม มีการข่มขู่หรือบางครั้งมีการกระทำที่ทารุณต่างๆ ด้วย การอบรมเลี้ยงดูแบบนี้ทำให้เด็กรู้สึกว่ตนไม่มีค่า มีปมด้อย มีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในทางลบ มีความวิตกกังวล ไม่มั่นใจ ว่าแห้ว ก้าวร้าว เป็นปฏิปักษ์ อิจฉาริษยา และเรียกร้องความสนใจจากผู้อื่น เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่จะไม่รู้จักการให้ และการรับความรัก เด็กที่ถูกทอดทิ้งจะพัฒนาความรู้สึกรับผิดชอบชั่วดี หรือลักษณะทางจริยธรรมได้ช้ากว่าเด็กที่ได้รับความอบอุ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่เคยมีความผูกพันใกล้ชิดจนนับถือพอที่จะปฏิบัติตามแบบบิดามารดา หรือ ไม่เคยได้รับการชมเชยเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา จึงยากที่จะแยกพฤติกรรมที่ถูก หรือผิดได้ เป็นผลให้เด็กมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ได้ยาก

ดวงกมล เวชยรรยรัตน์ (2526 : 552-555) ได้กล่าวถึงวิธีการและผลของการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลพอสรุปได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันคือ การที่พ่อแม่เข้มงวดกวดขันกับภารกิจในชีวิตประจำวันตลอดจนความคิดความเชื่อและการกระทำต่างๆ ของเด็กเป็นอย่างมาก จนกระทั่งทำให้เด็กเกิดความหวาดกลัว ไม่กล้าและไม่แน่ใจในการตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ ลักษณะพฤติกรรมของเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้อาจจะแสดงออกได้ในสองลักษณะคือ มีความหวาดกลัวไม่กล้าตัดสินใจและอีกประการหนึ่งคือ กล้าตัดสินใจอย่างบ้าบิ่น ลักษณะพฤติกรรมทั้งสองประการที่เกิดขึ้นมักจะมีผลอย่างมากต่อพฤติกรรมของเด็กที่จะเติบโตในอนาคต เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้จะเป็นเด็กที่ไม่กล้าตัดสินใจกระทำด้วยตนเอง เมื่อถึงคราวต้องตัดสินใจในเรื่องที่ไม่เป็นระเบียบใดๆ รองรับก็จะทำไม่ได้ ส่วนพวกที่ตัดสินใจอย่างบ้าบิ่นก็ไม่สนใจระเบียบวินัยเลย โดยจะใช้ตนเองเป็นหลักกระทำที่ตนเองชอบ ละเลยกฎระเบียบ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีพฤติกรรมต่อต้านผู้ใหญ่อย่างรุนแรง ซึ่งเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่อสังคม เช่น หนีโรงเรียน หนีออกจากบ้าน มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลนั้น เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ให้อิสระในการกระทำแก่เด็ก เด็กจะมีความคิดและรู้จักตัดสินใจด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการดำรงชีวิตในสังคม แต่อย่างไรก็ตามการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลมักจะทำกันอย่างไม่ถูกต้องคือ แทนที่จะทำความเข้าใจกับเด็กในเรื่องเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นที่ถูกต้อง กลับปล่อยให้เด็กทำอะไรตามความชอบหรือความปรารถนาของตนเอง จนในที่สุดเด็กจะเป็นคนเอาแต่ใจตนเอง จะเอาอะไรต้องให้ได้ดังใจ ถ้าไม่ได้จะประท้วงแสดงความไม่พอใจ ซึ่งถ้าพ่อแม่ว่ากล่าวเด็กก็จะอ้างว่าพ่อแม่ไม่ให้อิสระ ไม่ให้เขาเป็นตัวของตัวเอง

สุชา จันทรธรม (2529 : 102-103) ได้กล่าวว่าครอบครัวเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม หรือ ความประพฤติของวัยรุ่นยิ่งกว่าสถาบันอื่นใด ทั้งนี้เด็กต้องอาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือผู้ปกครองเป็นระยะเวลาอันยาวนานกว่าสถาบันอื่นๆ บิดามารดาควรเอาใจใส่ดูแลและอบรมบุตรของตนให้ผ่านพ้นวัยรุ่น ก้าวหน้าไปสู่ชีวิตที่ดี อันจะช่วยให้เด็กและบิดามารดามีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน บิดามารดาควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้เป็นคือ ควรระวังให้วัยรุ่นมีสิทธิและความรับผิดชอบในบ้าน สร้างเจตคติที่ดีต่อบุตรของตนและเคารพในสิทธิของบุตรไม่ละเมิดสิ่งที่เด็กไม่ชอบ เช่น เบียดเบียนของเด็กล้วนๆ เข้มงวดจนเกินไปและยุ่งเกี่ยวกับการตัดสินใจของเด็ก บิดามารดามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ของวัยรุ่นของตน บิดามารดาควรชักชวนให้พี่น้องรักใคร่กัน ให้น้องรู้จักเคารพพี่ตามลำดับ บิดามารดาไม่ควรสอนเจตนาว่ารักลูกคนใดเป็นพิเศษ อันจะก่อให้เกิดความแตกแยกระหว่างพี่น้อง บิดามารดาควรสอนให้บุตร

ใช้เงินเป็น รู้จักค่าของเงิน รู้จักการใช้จ่ายว่าสิ่งใดควรไม่ควร นอกจากนี้ บิดามารดาควรเอาใจใส่ในการคบเพื่อนของเด็กวัยรุ่นอีกด้วย

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 199) ได้กล่าวว่าสภาพของการอบรมเลี้ยงดูและสภาวะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีอิทธิพลต่อลักษณะนิสัยของเด็กโดยตรง เป็นต้นว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่ที่มีการศึกษาสูงนั้น พ่อแม่จะไม่ใช้วิธีการรุนแรงในการลงโทษ แต่จะใช้เหตุผลมากกว่าและลักษณะของการลงโทษก็จะแตกต่างกันไป พ่อแม่ที่มีการศึกษาสูงจะลงโทษโดยการใช้คำพูดหรือการพราดสิ่งที่เป็นความปรารถนาของเด็ก ส่วนพ่อแม่ที่มีการศึกษาระดับต่ำจะมีการลงโทษทางกายมากกว่าและค่อนข้างจะรุนแรง

แลนด์ส (Landis. 1952 : 160) ได้กล่าวถึงลักษณะและผลของการอบรมเลี้ยงดูเข้มงวดกวดขันและการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันเป็นวิธีการที่ได้รับการยอมรับและใช้กันในอดีต ซึ่งวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้มักจะสิ้นสุดลงโดยปริยายเมื่อเด็กโตถึงช่วงวัยรุ่นหรือเกิดความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่กับเด็ก ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้เด็กถูกล่อลอกจากบ้านหรือเป็นสาเหตุให้เด็กหนีออกจากบ้าน ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของสัมพันธภาพที่ดีทั้งการให้การรับ มีความเข้าใจต่อกัน และมีความยุติธรรมคือ การที่พ่อแม่ลดการควบคุมลงแล้วค่อยๆ เพื่อความรู้สึกละสลัดและมีความเข้าใจให้กับเด็ก เมื่อเด็กโตเป็นวัยรุ่นการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน จะเป็นการทำลายความคิดสร้างสรรค์และพัฒนาการของเด็ก ทำให้เด็กเข้าสู่วัยรุ่นโดยไม่มีโอกาสได้ฝึกฝนการตัดสินใจเพราะเขาจะถูกบังคับให้ต่อสู้เพื่อตัวของเขาเองอย่างเดียว ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยนั้นจะค่อยๆ สร้างพัฒนาการของเด็ก ดังนั้น เมื่อเขาโตเป็นวัยรุ่นจึงพร้อมที่จะเป็นตัวของตัวเอง มีความคิดสร้างสรรค์

เฮิร์ลอค (Hurlock. 1955 : 433-435) ได้กล่าวถึง การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย สรุปได้ว่า เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ให้ความรัก เคารพในสิทธิของเด็ก ให้ความเหมาะสมไว้วางใจ การอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยรุ่นที่เหมาะสมนั้น ควรพิจารณาให้มีความสมดุลระหว่างการให้อิสระและการพึ่งพา ในการจะประสบความสำเร็จในการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้ได้นั้น เป็นสิ่งที่พ่อแม่ต้องเริ่มกระทำอย่างสม่ำเสมอตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ทักษะและเจตคติที่จำเป็น หากพวกเขาได้รับการยอมรับในฐานะเป็นผู้มีสิทธิในการออกเสียงและเป็นผู้ที่จะเป็นผู้ใหญ่ในไม่ช้า พ่อแม่ต้องไม่มองความต้องการบางอย่างของเขา เป็นสิ่งที่ไร้สาระ การที่ผู้ใหญ่จะเข้าใจวัยรุ่นได้นั้น จะต้องพิจารณาถึงความคิดของเพื่อนๆ ของเขาที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน และวิถีทางที่พวกเขากระทำสิ่งต่างๆ ด้วย การอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยรุ่นด้วยวิธี

การดังกล่าวข้างต้นนั้นต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจซึ่งประกอบด้วยการให้ความร่วมมือ การให้ความไว้วางใจ การให้ความเอาใจใส่และการมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างเด็กและผู้ปกครอง วิธีการดังกล่าวนี้คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หรือ การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลนั่นเอง

มัสเสน (Mussen. 1963 : 72) ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลว่า เป็นวิธีการที่บิดามารดาให้ความรักความอบอุ่นแก่เด็ก ให้เด็กมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นถึงปัญหาต่างๆได้ ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้จะทำให้เด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็น มีความคิดสร้างสรรค์มากกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่นๆ

โรเจอร์ (รัชนี วารินทร์. 2531 : 12 ; อ้างอิงมาจาก Rogers. 1972 : 117) ได้แบ่งการอบรมเลี้ยงดูบุตรของพ่อแม่ไว้ 3 ลักษณะคือ

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล หมายถึง วิธีการปฏิบัติของพ่อแม่หรือผู้ปกครองที่เด็กมีความรู้สึกว่ามีพ่อแม่ปฏิบัติต่อกับตนด้วยความยุติธรรมเป็นประชาธิปไตย ทั้งในด้านความรัก ความเอาใจใส่ สนใจทุกข์สุขบุตรของตน มีความใกล้ชิดกับบุตร มีเหตุผล เด็กสามารถแสดงอิสรภาพทางความคิด สามารถโต้ตอบ มีความเป็นตัวของตัวเอง พ่อแม่มีการยอมรับนับถือความสามารถและความคิดของเด็ก ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก่เด็กตามโอกาสอันเหมาะสม

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมเข้มงวดกวดขัน หมายถึง วิธีการปฏิบัติของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ที่เด็กมีความรู้สึกที่ไม่ได้รับอิสระ เพราะพ่อแม่หรือผู้ปกครองก้าวร้าวในเรื่องส่วนตัวและต้องการให้เด็กอยู่ในระเบียบวินัยเสมอ ทั้งในด้านการทำงาน ความคิดเห็น การแต่งกาย มารยาท ถือเอาความพอใจและความต้องการของตนเป็นสำคัญ เด็กจะมีความรู้สึกหวาด ความอบอุ่น มีความวิตกกังวล ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ร้าย คือร้อน ขัดคำสั่งต่อต้าน ก้าวร้าว

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง วิธีการปฏิบัติของพ่อแม่หรือผู้ปกครองที่เด็กมีความรู้สึกว่ามีพ่อแม่ไม่ได้รับความรัก ความเอาใจใส่ ขาดความอบอุ่น ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับคำแนะนำ การช่วยเหลือจากผู้ปกครอง เด็กสามารถทำอะไรตามใจตัวเอง ถูกเกลียดชัง นอกจากนี้เด็กยังพยายามเรียกร้องความสนใจโดยแสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าว เห็นคนอื่นเป็นศัตรูปรับตัวไม่ดี มุ่งร้ายและไม่รู้จักขอบเขตของความพอดี แสวงหาความอบอุ่นจากสิ่งแวดล้อมภายนอกบ้าน เช่น โรงเรียนหรือเพื่อนๆ ซึ่งมีผลทำให้ถูกชักจูงและล่อลวงได้ง่าย

เฮอร์ลอค (อุบลรัตน์ โพธิโกสม. 2523 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Hurlock. 1956 : 434) นักจิตวิทยาพัฒนาการยังได้กล่าวถึงอิทธิพลของพ่อแม่ที่มีบุคลิกภาพของบุคคลไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. พฤติกรรมของครอบครัวจะเป็นพฤติกรรมของเด็ก ซึ่งเด็กจะเลียนแบบโดยการสังเกตพฤติกรรมของพ่อแม่ผู้ปกครอง
2. การแสดงความคิดเห็นในลักษณะที่เห็น ชอบและไม่ชอบ การได้รับรางวัล หรือการลงโทษนั้นครอบครัวจะเป็นผู้สั่งสอนเด็กให้มีพฤติกรรมตามที่สังคมยอมรับและต้องการ
3. ครอบครัวจะต้องวางแผนในการลงโทษที่แน่นอน ถ้าเด็กกระทำความผิดเพื่อเด็กจะได้จดจำพฤติกรรมที่ลงโทษนั้นได้แน่นอน
4. ครอบครัวจะต้องพยายามให้เด็กเกิดแรงจูงใจ เพื่อให้เด็กทำในสิ่งที่ถูกต้องตามวัฒนธรรมและฝึกให้เด็กยึดถือคุณค่าที่ดีตามวัฒนธรรม

ดังนั้น เรื่องของการอบรมเลี้ยงดู จึงเป็นเรื่องที่สำคัญมากเพราะผลที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดูนั้น จะเป็นสิ่งที่ช่วยในการหล่อหลอมให้เด็กมีบุคลิกภาพเป็นอย่างใดก็ได้ เช่น ความสามารถในการแก้ปัญหาต่างๆ ความสามารถในการตัดสินใจได้อย่างมั่นคง การมีความมั่นใจในตนเอง การปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ รวมทั้งการสร้างเจตคติ ค่านิยมและลักษณะนิสัยของบุคคลผู้นั้นด้วย ดังนั้นจึงนับว่าการอบรมเลี้ยงดูเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งของบุคคลในครอบครัว

ค่านิยม

ความหมายของคำว่า "ค่านิยม"

คำว่า " ค่านิยม " หรือ " คุณค่า " (Value) เป็นคำที่มีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย เช่น ในพจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2534 : 411-412) ให้ความหมายคำว่า ค่านิยมไว้ดังนี้ ค่านิยม (Value) คือ วัสดุสามารถของสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ตาม ซึ่งเชื่อว่าจะสนองความปรารถนาของมนุษย์ได้. หรือคุณสมบัติของสิ่งใดก็ตาม ซึ่งทำให้สิ่งนั้นเป็นประโยชน์ น่าสนใจแก่บุคคล หรือ กลุ่มคำนี้ต่างจากคำว่า อรรถประโยชน์ (Utility) เพราะขึ้นอยู่กับความเชื่อของมนุษย์ ของอย่างหนึ่งซึ่งโดยเนื้อแท้ไม่มีอรรถประโยชน์อย่างใดเลย อาจเป็นที่ยอมรับว่ามีค่าสูงส่งได้ เพราะมนุษย์เชื่อว่าสิ่งนั้นเป็นประโยชน์กับตน นอกจากนี้ ของอย่างเดียวกัน อาจมีค่าสำหรับแต่ละบุคคลไม่เหมือนกันเรา จึงไม่สามารถวัดออกมาได้แน่นอนว่าของนั้นมีค่าอย่างไรในทางสังคมวิทยาใช้คำว่า " คุณค่า " หรือ " ค่านิยม " ให้หมายถึง สิ่งที่บุคคลยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจ และกำหนดการกระทำของตนเอง

นอกจากนี้ ยังมีนักวิชาการของไทยท่านอื่นๆ ก็ได้ให้ความหมายของคำว่า "ค่านิยม" ไว้ในหลายลักษณะแตกต่างกัน บางความหมายเป็นเชิงปรัชญา เชิงสังคมวิทยาและบางความหมายเป็นการปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

ก่อ สวัสดิพานิช (2518 : 46) ได้กล่าวว่า ค่านิยม หมายถึง ความคิด พฤติกรรม และสิ่งอื่นที่คนในสังคมใดสังคมหนึ่งว่ามีคุณค่า จึงยอมรับมาปฏิบัติและวางแนวไว้ระยะหนึ่ง ค่านิยมมักเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัยและความคิดเห็นของคนในสังคม

ไพฑูรย์ เครือแก้ว ณ ลำพูน (2515 : 89-90) ค่านิยมของสังคม หมายถึง สิ่งที่คุณสนใจ สิ่งที่คุณปรารถนาจะได้ ปรารถนาจะเป็นหรือกลับกลายมาเป็น เป็นสิ่งที่ถือว่าเป็นสิ่งที่บังคับ ต้องทำ ต้องปฏิบัติ เป็นสิ่งที่คนบูชายกย่องและมีความสุขที่จะได้เห็น ได้ฟัง ได้เป็นเจ้าของค่านิยมของสังคม "วิถีของการจัดรูปความประพฤติ" ที่มีความหมายต่อบุคคลและเป็นแบบฉบับของความคิดที่ฝังแน่นสำหรับยึดถือในการปฏิบัติตัวของคนในสังคม

พัทยา สายหู (2516 : 53) ให้คำอธิบายในแง่สังคมวิทยาว่า ค่านิยมในทางสังคมวิทยา เขากำหนดให้ไว้ครอบจักรวาล หมายถึง สิ่งที่คุณยึดถือประจำใจที่ช่วยตัดสินใจในการเลือก ตราบใดที่มนุษย์ต้องเลือกตัดสินใจในการกระทำอยู่ มนุษย์ต้องอาศัยคุณค่าประจำตัวเป็นเครื่องกำหนดอยู่ มิฉะนั้นแล้วก็จะไม่มีนิติทำจนกลายเป็นนิสัย ฉะนั้น เมื่อเกิดเป็นคนแล้วจะเลือกทำอะไรจะต้องอาศัยคุณค่าที่คุณยึดถือเป็นเครื่องกำหนดทั้งสิ้น

พนัส หันนาคินทร์ (2520 : 122-126) กล่าวถึง ความหมายของ ค่านิยม ไว้ว่า ค่านิยมนั้น หมายถึง การยอมรับนับถือ และพร้อมที่จะปฏิบัติตามคุณค่าที่คุณค่าที่คุณหรือกลุ่มคนมีอยู่ต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งอาจเป็นวัตถุ ความคิด อุดมคติ รวมทั้งการกระทำในด้านเศรษฐกิจ สังคม จริยธรรมและสุนทรียภาพ ทั้งนี้โดยได้ทำการประเมินค่าจากทรรศนะต่างๆ โดยถี่ถ้วนและรอบคอบแล้ว (หากไม่มีการพิจารณาประเมินค่า เพียงแต่มีความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งต่างๆ ความรู้สึกนึกคิดเช่นนั้น ก็มีฐานะเป็นเพียงเจตคติที่มีต่อสิ่งนั้นเท่านั้น)

ครัทซ์ฟิลด์ (Crutchfield. 1966 : 102) ให้ความหมายว่าค่านิยม คือ สิ่งที่คุณค่าหรือสมาชิกในสังคมยึดถือ และยอมรับเอาเป็นเป้าหมายมาตรฐาน และอุดมคติในชีวิตของตน ค่านิยมยังสามารถเปลี่ยนจุดหมายในชีวิตของบุคคลได้ด้วย เพราะค่านิยมเป็นความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ดีที่ชอบ สิ่งที่ไม่ดีหรือไม่ชอบ

เฟเธอร์ (Feather. 1975 : 4-5) กล่าวว่า ค่านิยมเป็นความเชื่อที่มีลักษณะยั่งยืน เป็นแนวทางในการประพฤติ หรือ เป้าหมายในการดำรงชีวิต เป็นสิ่งที่ตนเองหรือสังคมเห็นดีเห็นชอบและสมควรจะถือปฏิบัติ

มิลเลอร์ (Miller. 1965 : 100) อธิบายว่า ค่านิยมเป็นเจตคติและความเชื่อที่ฝังลึกในชีวิตของบุคคล และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลทุกๆ ด้าน จากพฤติกรรมง่ายๆ และธรรมดาที่สุด เช่น การแต่งกาย จนถึงพฤติกรรมที่ยากและซับซ้อน เช่น การแสดงความคิดเห็น การเลือกคูครอง ความยุติธรรม เป็นต้น

โรคิช (สุนทรีย์ โคมินและสนธิ สมัครงการ. 2522 : 16 ; อ้างอิงมาจาก Rokeach. 1986 : 5) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้ให้คำจำกัดความของ ค่านิยมไว้ดังนี้ ค่านิยม เป็นผลรวมของความเชื่อที่คงทนของบุคคล ที่แสดงว่าการประพฤติปฏิบัติบางอย่าง เป็นสิ่งที่พึงพอใจและเป็นที่ต้องการ ในขณะที่บางอย่างไม่เป็นที่พึงพอใจและไม่เป็นที่ต้องการ ระบบค่านิยมของบุคคลจึงหมายถึง การจัดความเชื่อดังกล่าวเข้าเป็นลำดับตามความสำคัญ ค่านิยมจะเป็นแกนกลางสำคัญที่จะทำให้บุคคลปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง บทบาทที่สำคัญของค่านิยมมีสองอย่างคือ หนึ่ง เป็นมาตรฐานที่จะนำทาง หรือ เป็นแนวทางให้บุคคลประพฤติปฏิบัติ ประเมินผลว่าสิ่งใดดีไม่ดี และ สอง จะทำหน้าที่กระตุ้นเพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติ โรคิชเชื่อว่า ระบบค่านิยมมีโครงสร้างที่คงทน และสามารถให้ความหมายต่อพฤติกรรมในสภาพการณ์โดยทั่วไปได้อย่างแน่นอน ถึงแม้ว่าจะเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพความจำเป็นใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นก็ตาม

จากความหมายและคำจำกัดความของค่านิยมดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า ค่านิยมคือ สิ่งที่บุคคลหรือสังคมยึดมั่นอยู่ในใจว่า เป็นสิ่งที่มีคุณค่า และเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันสม่ำเสมอ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของตนเอง หรือ สังคมค่านิยมจึงแสดงออกมาให้เห็นในรูปของพฤติกรรมทั้งทางร่างกาย วาจาและใจของบุคคล และพฤติกรรมของสังคมนั้นๆ

แนวคิดและทฤษฎีของค่านิยม

แนวคิดเรื่องค่านิยมเป็นแนวคิดที่ใจเป็นกลาง (Core Concept) ของสาขาวิชาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสังคมวิทยา กิติ มานุษยวิทยา กิติ จิตแพทย์ รัฐศาสตร์ การศึกษา ประวัติศาสตร์ หรือ เศรษฐศาสตร์ กิติ ล้วนแต่มีความสนใจในเรื่องของค่านิยมของมนุษย์ เพื่อจะได้ช่วยอธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ องค์ประกอบเรื่องค่านิยมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ในฐานะเป็นตัวแปรที่จะถูกวิเคราะห์ในการศึกษาวิจัยของเกือบทุกสาขาวิชา (สุนทรีย์ โคมินและสนธิ สมัครงการ. 2522 : 9) ค่านิยมจึงเป็นตัวแปรหนึ่งที่สำคัญในอันที่จะชักนำให้สังคมเปลี่ยนแปลง ก้าวหน้าหรือ เกือบงำ ถ่วงรั้ง ให้สังคมเปลี่ยนแปลงหรือชงักงัน ค่านิยมเป็นพื้นฐานส่วนหนึ่งที่จะนำไปสู่ความเข้าใจในพฤติกรรมของมนุษย์ พฤติกรรมของสังคม ค่านิยมเป็นองค์ประกอบอันสำคัญ

ของวัฒนธรรม บรรดาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ หรือ พฤติกรรมมนุษย์ที่แสดงออกหรือมีปฏิกริยาโต้ตอบในสิ่งต่างๆ ล้วนแต่มาจากการให้ค่าต่อสิ่งนั้นๆ ทั้งสิ้น การที่คนในแต่ละชุมชนให้ค่าต่อสิ่งใดๆ มากน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับระบบการสั่งสอนอบรม ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อของสังคมนั้นๆ (พิชญ์ สมพอง. 2522 : 89) ซึ่งมีผลทำให้ค่านิยมของแต่ละบุคคล แต่ละสังคมแตกต่างกันไป (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2529 : 324)

ค่านิยม มีบทบาทสำคัญในการกำหนดแบบฉบับบุคลิกภาพ หรือ ลักษณะของการประพฤติปฏิบัติของบุคคลในสังคมโดยเฉพาะจะมีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับเจตคติและพฤติกรรม ซึ่งในสุดท้ายก็จะสะท้อนออกมาให้เราเห็นได้ ในเรื่องคุณภาพของสังคมที่บุคคลเป็นสมาชิกอยู่ (จรรยา สุวรรณทัต. 2526 : 257) ค่านิยมจึงมีความสำคัญมากทั้งต่อบุคคลและสังคม ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ กัน และยังมีผลต่อการพัฒนาประเทศด้วย (ศุภร ศรีแสน. 2522 : 115) จึงอาจกล่าวได้ว่า ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้า หรือเสื่อมไปในทิศทางใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับค่านิยมของบุคคลเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้นการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องและเหมาะสมจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าให้เกิดขึ้นในสังคม (อานนท์ อาภาภิรม. 2527 : 22)

โรคิช (สุนทรี โคมินและสนธิ สมัครงการ. 2522 : 11-12 ; อ้างอิงมาจาก Rokeach. 1968 : 6) อธิบายไว้ว่า แนวคิดและค่านิยมของกรอบทฤษฎีนั้น ตั้งอยู่บนฐานคติ (Assumption) เกี่ยวกับธรรมชาติแห่งค่านิยมของมนุษย์ 5 ประการดังต่อไปนี้คือ

1. จำนวนของ ค่านิยม ที่แต่ละคนมีนั้นจะมีอยู่ไม่มากนัก และอยู่ในข่ายที่จะนับและศึกษาได้
2. ความแตกต่างของ ค่านิยม จะแสดงออกทางระดับ (Degree)
3. ค่านิยมต่างๆ สามารถจะนำมาจัดรวมกันเข้า เป็นระบบค่านิยมได้ (Values System)
4. ค่านิยมมนุษย์สามารถจะสืบสาวไปถึงวัฒนธรรม สังคมและสถาบันต่างๆ ไปจนถึงบุคลิกภาพได้ สิ่งเหล่านี้อาจถือได้ว่าเป็นบ่อเกิดของค่านิยม
5. ผลที่ตามมาคือว่าค่านิยมของมนุษย์จะแสดงออกทางเจตคติ และพฤติกรรมของมนุษย์ในเกือบทุกรูปแบบที่นักสังคมศาสตร์สนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์

ลักษณะของค่านิยม

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2523 : 2) อธิบายไว้ว่า ค่านิยมจัดเป็นค่านิยมเชิงภาวะสันนิษฐาน (Hypothetical) เพราะไม่สามารถสังเกตหรือวัดได้โดยตรงอย่างชัดเจนเหมือนพฤติกรรมประเภทอื่น การจัดลักษณะของค่านิยมจึงพิจารณา โดยอาศัยการประเมินที่สลับซับซ้อนและสรุปสันนิษฐาน (Inference) จากการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ การเลือกของบุคคลหรือพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจสรุปประเด็นสำคัญในการอธิบายลักษณะของค่านิยมได้ดังต่อไปนี้คือ

1. ค่านิยมเกิดจากการเรียนรู้ มิใช่มีติดตัวมาแต่กำเนิด
2. ค่านิยมเป็นระบบของพฤติกรรมที่มีองค์ประกอบ 3 อย่างคือ

2.1 ปัญญา (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ ความคิด บุคคลต้องได้เคยมีความรู้ มีประสบการณ์หรือได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเรานั้นก่อนจึงจะเกิดค่านิยมขึ้นได้

2.2 อารมณ์ (Affective Component) ซึ่งประกอบด้วยความรู้สึกพอใจ ไม่พอใจ ชอบ ไม่ชอบ ชื่นชม รังเกียจ เป็นต้น

2.3 การแสดงพฤติกรรม (Behavioral Component) คือ แนวโน้มหนือท่าทีที่จะเลือกตอบสนองในแง่ของ การยอมรับ-ไม่ยอมรับ เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย เต็มใจทำ-ไม่เต็มใจทำ เข้าใกล้-ออกห่าง เป็นต้น

ค่านิยมของบุคคลจะมีองค์ประกอบทั้งสามประการนี้อยู่เสมอ แต่อาจจะเป็นสัดส่วนหรือน้ำหนักแตกต่างกันไป ค่านิยมบางอย่างอาจเกิดจากความรู้ ความเข้าใจเป็นหลัก มีอารมณ์อยู่เป็นส่วนน้อยและค่านิยมบางอย่าง อาจเกิดขึ้นจากประสบการณ์ด้านอารมณ์รุนแรงมากกว่าความรู้ ถ้าองค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจ หรือ อารมณ์เปลี่ยนแปลงไปย่อมมีผลในแนวโน้มหรือท่าทีของการแสดงพฤติกรรมที่ออกมาเปลี่ยนแปลงไปด้วย

อานนท์ อาภาภิรม (2527 : 20) ได้สรุปลักษณะของค่านิยมไว้ดังนี้

1. ค่านิยม เป็นสิ่งสำคัญขั้นมูลฐาน ในการทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมของบุคคล เพราะพฤติกรรม หรือ การแสดงออกต่าง ๆ ของบุคคล ย่อมขึ้นอยู่กับค่านิยมที่เรามีอยู่
2. ค่านิยม เป็นผลสืบเนื่องมาจากความคิดในเรื่องที่ควรจะเป็น เช่น การที่คนเราจะปฏิบัติสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไป ก็มักพิจารณาคำตอบให้กับตนเองว่า การกระทำดังกล่าวนั้นสมควรหรือไม่
3. ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คนสนใจ สิ่งที่คนปรารถนาจะได้ ปรารถนาจะเป็น

เป็นสิ่งที่คนถือว่าเป็นสิ่งบังคับ ต้องทำ ต้องปฏิบัติ เป็นสิ่งที่คนยกย่องบูชาและมีความสุขที่จะได้เห็น ได้ฟัง และได้เป็นเจ้าของ

4. ค่านิยมบางอย่างมีผลตามกฎหมายด้วย เช่น เสรีภาพส่วนบุคคล เป็นต้น

5. ค่านิยมมีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม คือ สร้างแกน (Core) ของวัฒนธรรมสะท้อน ค่านิยมมูลฐานของวัฒนธรรมไทย ค่านิยมสำคัญของสังคมไทย ได้แก่ ความมั่งคั่ง อำนาจ การทำบุญ ความสนุกสนาน ความหรูหรา ความเป็นไทยในตัวเองและระบบอาวุโส โดยมีเอกลักษณ์บางประการของวัฒนธรรมในเรื่องการประกอบการณ์บุญกุศล พิธีกรรม ความสนุกสนานต่างๆ

6. ค่านิยม เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคนเรา สังคมจะเจริญหรือเสื่อมไปในทิศทางใดนั้น ขึ้นอยู่กับค่านิยมของสังคมเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้น การสร้างค่านิยมที่ถูกต้องและเหมาะสม จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าของสังคม

เกณฑ์การพิจารณาค่านิยม

ในการพิจารณาว่าคุณลักษณะใดเป็นค่านิยมหรือไม่นั้น ราลส์, ฮาร์มิน และซิมอน กล่าวว่า จะต้องมียุคุณลักษณะดังนี้ (Raths, Harmin and Simon. 1966 : 28-29)

1. ค่านิยมจะต้องเป็นสิ่งที่เกิดจากการเลือกโดยเสรี ไม่ให้เกิดจากการถูกบีบบังคับ ถ้ามีการถูกบีบบังคับให้เลือก ถือว่าไม่ใช่ค่านิยม

2. ค่านิยมจะต้องเป็นการเลือกจากสิ่งที่ให้เลือกหลายๆ อย่าง ถ้าไม่มีให้เลือกหรือมีตัวเลือกเพียงตัวเดียวและเป็นสิ่งจำเป็นต้องเลือก ก็ไม่ถือว่าเป็นค่านิยม

3. ค่านิยมที่เลือกมานั้น เป็นสิ่งที่บุคคลได้มีการพิจารณาไตร่ตรอง ถึงข้อดี ข้อเสีย อย่างรอบคอบแล้ว

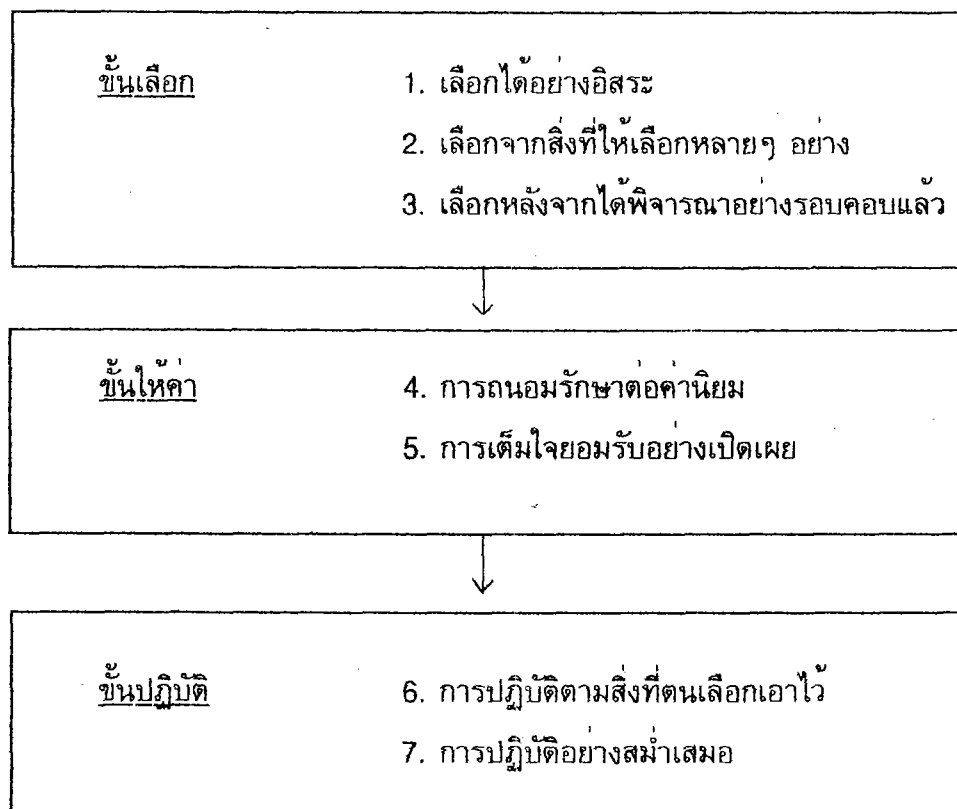
4. ค่านิยมเป็นสิ่งที่บุคคลยึดถือบูชาเพราะถือว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า ควรแก่การเทิดทูนรักษาไว้

5. ค่านิยมเป็นสิ่งที่บุคคลภาคภูมิใจ ยอมรับและเต็มใจต้องการที่จะแสดงออกกล่าวถึงและสนับสนุนอย่างเปิดเผย

6. จะต้องเป็นสิ่งที่ได้ปฏิบัติตามที่ตนได้เลือกเอาไว้ เพราะสิ่งที่เราเรียกว่า ค่านิยม นั้นจะเป็นสิ่งที่นำไปสู่การปฏิบัติในชีวิตจริง

7. จะต้องเป็นสิ่งที่บุคคลกระทำอยู่เป็นประจำเป็นกิจวัตร สิ่งที่ทำเพียงครั้งเดียวก็เลิกกระทำ ก็ไม่เรียกว่ามีค่านิยม

ดังนั้นถ้าเราจะพิจารณาว่า ค่านิยมของบุคคลใดเป็นค่านิยมที่แท้จริงหรือไม่นั้นจะต้องพิจารณาตามเกณฑ์ทั้ง 7 ประการดังกล่าวนี้อีก ถ้าหากขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งไปก็หมายความว่า บุคคลผู้นั้นมีค่านิยมที่แท้จริง และ ราธส์, ฮามิน และซิมอน ได้สรุปขั้นตอนของการเกิดค่านิยมไว้ดังปรากฏตามภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 ขั้นตอนของการเกิดค่านิยม

ที่มา : Raths, Harmin and Simon. 1966 : 28-29.

ความแตกต่างระหว่างค่านิยมกับคุณลักษณะอื่นๆ

นาคยา ภัทรแสงไทย (ทำเนียบ โสแสนน้อย. 2527 : 10 ; อ้างอิงมาจาก นาคยา ภัทรแสงไทย. 2524 : 65) กล่าวว่า มีคุณลักษณะอื่นๆ หลายอย่างที่คล้ายค่านิยม แต่ไม่ใช่ค่านิยมที่แท้จริง สิ่งเหล่านี้เรียกว่า เครื่องบ่งชี้ค่านิยม (Values Indicators) ได้แก่ เป้าหมาย (Goals) แรงบันดาลใจ (Aspirations) ความสนใจ (Interests) ความรู้สึก (Feeling) ความเชื่อ (Beliefs) กิจกรรมต่างๆ (Activities) และความกังวลใจ (Worries) บ่อยครั้งที่ค่านิยมมีรากฐานมาจากสิ่งที่เป็นเครื่องบ่งชี้ค่านิยมเหล่านี้

ส่วนประภาเพ็ญ สุวรรณ (2529 : 330-332) ได้อธิบายว่า มีคุณลักษณะอื่นๆ หลายอย่างที่คล้ายค่านิยม แต่ไม่ใช่ค่านิยมและคุณลักษณะบางอย่างจะก่อให้เกิดค่านิยมในภายหลัง คุณลักษณะอื่นๆ ที่คล้ายค่านิยม สรุปได้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ ไซ้เป็นหลักในการดำเนินชีวิตประจำวันและสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาและวุฒิภาวะของบุคคล
2. เจตคติ เป็นผลรวมของความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ผลรวมของความเชื่อจะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคล ที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งนั้นในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย เจตคติจึงเป็นสิ่งที่บอกถึงสภาพจิตใจของบุคคล ที่มีต่อสิ่งหนึ่งเท่านั้น ซึ่งจะมีผลต่อการปฏิบัติเมื่อมีองค์ประกอบอื่นๆ หลายอย่างร่วมด้วย
3. ความรู้สึก เป็นสิ่งที่บุคคลแสดงออกมาในลักษณะแตกต่างกันหลายชนิด เช่น ดีใจ เสียใจ โกรธ ยินดี เป็นต้น ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับ บุคคล สิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม ประสบการณ์ การเลี้ยงดู เป็นต้น
4. ความเชื่อ เป็นส่วนประกอบที่มีอยู่ในตัวบุคคล มีลักษณะเป็นการอธิบาย ประเมินค่าหรือสนับสนุน แต่ละลักษณะจะเป็นส่วนช่วยกำหนดแนวโน้มของบุคคล ในการที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งถ้าได้รับการกระตุ้นที่เหมาะสม
5. พฤติกรรมการปฏิบัติ การปฏิบัติทุกอย่างของบุคคลไม่ได้แสดงว่า บุคคลนั้นมีค่านิยมตามการปฏิบัติหรือการแสดงออกนั้นๆ เสมอไป คนมีพฤติกรรมการปฏิบัติอย่างหนึ่ง อาจจะเนื่องมาจาก ถูกบังคับหรือจำใจต้องทำก็ได้ หรือ ทำเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง

คุณลักษณะต่างๆ ที่คล้ายค่านิยมดังที่กล่าวข้างต้น บางคุณลักษณะจะก่อให้เกิดค่านิยมของบุคคลให้เด่นชัดยิ่งขึ้น บางลักษณะถ้าเหมาะสมถูกต้องตามขั้นตอน ตามหลักเกณฑ์ 7 ประการ ของลักษณะค่านิยมที่แท้จริง ก็สามารถเรียกได้ว่า เป็นค่านิยม

ชนิดของค่านิยม

นักปรัชญา นักจิตวิทยา และนักการศึกษาที่ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับค่านิยม ได้แบ่งชนิดหรือประเภทของค่านิยมออกเป็นหลายชนิดแตกต่างกัน

พินิกซ์ (อำนาจ สารักษ์สินธ์. 2531 : 21 ; อ้างอิงมาจาก Phenix. 1959 : 549-551) ได้แบ่งค่านิยมออกเป็น 6 ชนิด คือ

1. ค่านิยมทางวัตถุ (Material Values) เป็นค่านิยมที่เกี่ยวกับความจำเป็นทางด้านร่างกายของชีวิตมนุษย์ เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัย เป็นต้น
2. ค่านิยมทางสังคม (Social Values) เป็นค่านิยมที่ช่วยให้เกิดความรัก ความผูกพันและความต้องการของบุคคล
3. ค่านิยมทางความจริง (Truth Values) เป็นค่านิยมที่มีความสำคัญมาก สำหรับผู้ต้องการความรู้ และนักวิทยาศาสตร์ ซึ่งต้องการค้นคว้าหากฎแห่งธรรมชาติ
4. ค่านิยมทางจริยธรรม (Moral Values) เป็นค่านิยมที่ทำให้เกิดความรับผิดชอบชั่วดี
5. ค่านิยมทางสุนทรียะ (Esthetic Values) เป็นความซาบซึ้งในความดีความงามของสิ่งต่างๆ
6. ค่านิยมทางศาสนา (Religious Values) เป็นค่านิยมเกี่ยวกับความปรารถนา ความสมบูรณ์ของชีวิต รวมทั้งความรักและการบูชาของศาสนา

ในทางสังคมศึกษา ค่านิยมทางสังคมศึกษาจะมีลักษณะคือ

1. ค่านิยมทางพฤติกรรม ได้แก่ แนวกำหนดพฤติกรรมของคน เช่น ระเบียบวินัย แบบอย่างความประพฤติ มารยาท การแสดงอารมณ์ความรู้สึกออกมาเป็นวาจา ท่าทาง
2. ค่านิยมทางกระบวนการ ได้แก่ วิธีคิด การกระทำแนวทางในการแก้ปัญหา การแสดงและแสดงเหตุผล การยอมรับความผิดของผู้อื่น
3. ค่านิยมทางนามธรรม ได้แก่ คุณธรรม ความดีงามต่างๆ เช่น ความรักชาติ ความสามัคคี ความกตัญญูกตเวที ความซื่อสัตย์ เป็นต้น

โรคิช (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2529 : 335 ; อ้างอิงมาจาก Rokeach. 1973) ได้แบ่งค่านิยมออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ค่านิยมประเภทที่มีคุณค่าในการเป็นเครื่องมือ หรือ แนวทางไปสู่สิ่งอื่น ซึ่งอาจจะเรียกว่า ค่านิยมประเภทที่มีคุณค่า ในด้านการใช้สอย (Instrument Values) ตัวอย่างเช่น ความทะเยอทะยาน ความใจกว้าง ความรื่นเริง ความสามารถ ความสะอาด ความซื่อสัตย์ เป็นต้น

2. ค่านิยมประเภทที่เป็นจุดหมาย หรือ มีคุณค่าในตัวเองไม่ได้พึ่งสิ่งอื่น และมีคุณลักษณะเฉพาะของตัวเอง (Terminal Values) ตัวอย่างเช่น ชีวิตที่มีความสะดวกสบาย ชีวิตที่ตื่นเต้น ความรู้สึกประสบความสำเร็จ สวัสดิภาพของครอบครัว ความสุข ความรัก เป็นต้น

สำหรับประเทศไทยนั้น พันธ์ หันนาคินทร์ (2520 : 24) ได้แยกประเภทดังนี้

1. ค่านิยมที่มีลักษณะคงตัว หรือค่านิยมที่จำเป็น อันจะต้องรับปลูกฝังให้แก่เยาวชนไทยและประชาชนไทยทั่วไป เป็นค่านิยมที่เป็นที่ยอมรับ โดยปราศจากข้อสงสัยในสังคม ตัวอย่างเช่น ความรักชาติ รักความเป็นไทย ลัทธิชาตินิยม ความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ ความสะอาด การมีสุขภาพดี การรักษาสุขภาพส่วนตัวและชุมชน เป็นต้น

2. ค่านิยมที่มีลักษณะไม่คงตัว หรือ ค่านิยมที่เกิดขึ้นใหม่ยังอยู่ในระหว่างการพิสูจน์ด้วยกาลเวลาว่า จะมีความคงทนถาวรต่อไปสักเพียงไร เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับความพึงพอใจในความงามของศิลปะ เป็นต้น การสร้างค่านิยมประเภทนี้อาจจะไม่รีบด่วนนัก เมื่อเทียบกับค่านิยมประเภทแรก

สาโรช บัวศรี (2524 : 6) ได้แบ่งค่านิยมเป็น 2 ประเภท คือ

1. ประเภทพื้นฐาน (Basic Values) ประกอบด้วยค่านิยมต่อไปนี้คือ ศีลธรรม (Moral Values) คุณธรรม (Ethical Values) ธรรมเนียมประเพณี หรือวัฒนธรรม (Culture Values) กฎหมาย (Legal Values)

2. ประเภทวิชาชีพ (Professional Values) ประกอบด้วยค่านิยมต่อไปนี้ คือ อุดมการณ์ในอาชีพของตน เช่น อุดมการณ์ของสมาคม ฟาย เดลตา แคปปา (Phi Delta Rappa ก็คือ Service Research และ Leadership) วินัยวิชาชีพของตน มารยาทของวิชาชีพของตน พระราชบัญญัติเกี่ยวกับอาชีพของตนโดยตรง

พัทยา สายหู (2521 : 101-102) ได้แบ่งค่านิยมออกเป็น 3 ประการ คือ

1. ค่านิยมส่วนตัว หรือเฉพาะบุคคล (Personal Values) เช่น การพึ่งตนเอง การถือประโยชน์ส่วนตัว เป็นต้น

2. ค่านิยมของกลุ่ม หรือ เฉพาะกลุ่ม (Group Values) การสานประโยชน์กับกลุ่ม การเคารพสิทธิในกลุ่ม

3. ค่านิยมของคนในสังคม หรือ ค่านิยมรวม (Social Values) เช่น การรักษาระเบียบวินัย การเคารพผู้อื่น ความซื่อสัตย์

กระบวนการเกิดค่านิยม มี 5 ลำดับ คือ

1. ความรู้สึก มีความรู้สึกสะอิดสะอื้นจากสิ่งที่ตนกระทำอยู่ หรือ เคยมีประสบการณ์ เกิดการยั้งคิดในค่านิยมที่ตนมีอยู่

2. ความคิดเห็น ความคิดแบ่งเป็นหลายประเภท

2.1 เป็นความคิดเห็นอย่างเป็นระดับ ซึ่งมีอยู่ 7 ระดับด้วยกันคือ ระดับความจำ การแปลความ การประยุกต์ การตีความ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล

2.2 แยกเป็นความคิดเห็นแบบวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งแยกแยะข้อเท็จจริงจากความคิดเห็นส่วนตัวที่มีอคติ แยกเอาการเลือกที่รักมักที่ชัง และข้อขัดแย้งจากสิ่งที่ป็นสัจจะหรือข้อเท็จจริง รวมถึงการวิพากษ์วิจารณ์ การโฆษณาชวนเชื่อและพฤติกรรมที่ตามๆ กันมา เป็นต้น

2.3 เป็นความคิดตามหลักตรรกวิทยา ความคิดแบบสร้างสรรค์ ความคิดจากด้านพุทธศาสนา เช่น การใช้ภาษา การคำนวณและการวิจัย เป็นต้น

ส่วนที่เป็นขั้นตอนความคิดเห็นนี้ จะปรากฏออกมา เนื่องจากการที่เราเกิด สะอิดสะอื้น ซึ่งจะเกิดความรู้สึกและเป็นความคิดเห็นประเภทใดประเภทหนึ่ง

3. การติดต่อสื่อสารและถ่ายทอด การติดต่อสื่อสารกัน และถ่ายทอดกันและกัน สามารถทำได้ทั้งโดยคำพูด โดยทางอื่น เช่น การส่งข่าวโดยถ้อยคำที่เขียน การฟัง การวาดรูป การถาม การให้ข้อมูลและรับข้อมูลกลับ การแก้ปัญหาข้อขัดแย้ง เป็นต้น

4. การเลือกเชื่อและเกิดศรัทธา ขั้นตอนนี้เป็นการพิจารณาเพื่อหาข้อสรุป จากทางเลือกต่างๆ มีการพิจารณาสิ่งที่เกี่ยวข้องต่างๆ ทั้งที่ชอบและไม่ชอบ เลือกการกำหนดเป้าหมาย การรวบรวมข้อมูล การแก้ปัญหา การวางแผนและการเลือกอย่างอิสระ จากตัวอย่างเรื่องเดียวกัน สำหรับขั้นตอนนี้ เมื่อได้มีการติดต่อสื่อสารและถ่ายทอดกันแล้ว การเห็นพ้องต้องกัน การสนับสนุนกัน การนิยมชมชอบกัน จะทำให้ตนเลือกเชื่อและเกิดศรัทธาในการพึ่งพาตนเองว่าเป็นสิ่งที่ดีและยึดมั่นไว้นั่นเอง

5. การปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่ทำตามซ้ำกับที่เคยทำมา หรือจากที่เลือกใหม่ เมื่อมาถึงขั้นตอนนี้ จะเกิดความเชื่อและมีศรัทธาในพฤติกรรม ก็จะพยายามที่จะถ่ายทอดความเชื่อนี้มา เป็นความพยายามที่จะประพฤติปฏิบัติด้วยตนเองบ้าง ซึ่งก็จะเป็นพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ ของบุคคลนั้น

การปลูกฝังค่านิยม

ค่านิยมเป็นสิ่งที่เราสามารถปลูกฝังและเปลี่ยนแปลงได้ตามรูปแบบของสังคมที่เปลี่ยนไปในเวลาหนึ่งๆ เหตุที่เราต้องปลูกฝังค่านิยมแก่เด็กนั้น เด็มสิริ บุญญสิงห์ (2519) ให้เหตุผลว่า ถ้าเราปล่อยให้สะสมค่านิยมกันเองโดยไม่มีวิธีการ ไม่มีขั้นตอน ถ้าเด็กสะสมค่านิยมผิดๆ ก็จะทำให้เกิดผลเสียแก่สังคม ในผู้ใหญ่เราสามารถเปลี่ยนค่านิยมได้ ถ้าเขาพร้อมที่จะปรับตัวเสมอ แต่ถ้าปรับตัวไม่เก่ง หรือไม่ยอมรับ จะเปลี่ยนได้ยากมาก ฉะนั้น เพื่อความแน่ใจเราจึงควรปลูกฝังค่านิยมเสียแต่ยังเด็กๆ

เมธี ปิลันธนาพันธ์ (2526 : 44-46) ได้ให้วิธีการปลูกฝัง และเสริมสร้างค่านิยมต่อเยาวชนหรือบุคคล ด้วยวิธีการใหญ่ๆ 3 ประการ คือ

1. วิธีการแบบของศีลธรรม (Moralizing) เป็นวิธีการปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยมโดยตรง เป็นการถ่ายทอดค่านิยมที่ผู้ถ่ายทอดเชื่อและยึดถืออยู่ให้กับผู้ได้รับการปลูกฝัง และเสริมสร้างโดยตรง

2. วิธีการแบบตามสบาย (Laissez-Faire) เป็นวิธีการถ่ายทอดและถ่ายทอด ค่านิยมโดยยึดหลักที่ว่า " ไม่มีค่านิยมอะไรที่ถูกต้องสำหรับทุกคน บุคคลจะคิด เชื่อ และเลือกปฏิบัติตามค่านิยมที่ตนเอง " วิธีการนี้มีปัญหาตรงที่ว่า บุคคลเลือกยึดเลือกปฏิบัติอะไรนั้นผลที่ได้ออกมาไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมเสมอไป

นอกจากนี้ สถิตย์ นิยญาติ (2520 : 23) ได้เสนอแนะการปลูกฝังค่านิยมดังนี้

1. ค่านิยมควรปลูกฝังตั้งแต่ยังเป็นเด็ก เข้าหลัก " ไม้อ่อนดัดง่าย ไม้แก่ดัดยาก " และสิ่งใดที่ปลูกฝังอบรมสั่งสอนตั้งแต่ยังเป็นเด็กนั้น มักจะฝังแน่นยาวนาน ยากที่จะเปลี่ยนแปลงในภายหลังด้วย ครอบครัวจึงควรมีอิทธิพลมากต่อเด็ก รวมทั้งการศึกษาด้านอนุบาลและประถมศึกษา

2. การปลูกฝังค่านิยม การอบรมบ่มนิสัย ควรเป็นไปอย่างลึกซึ้งและเข้าใจถึงจิตใจของเด็กได้ ยิ่งอบรมเป็นกลุ่มใหญ่เท่าใด การปลูกฝังค่านิยมจะยิ่งได้ผลน้อยลงเท่านั้น

3. การปลูกฝังค่านิยมใดๆ แก่เด็ก ต้องคำนึงถึงความต้องการทางจิตวิทยาและความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย การจะเปลี่ยนแปลงค่านิยมเก่าๆ หรือ การสร้างค่านิยมใหม่ๆ ก็คือต้องพยายามให้เขามองเห็นว่า ค่านิยมเก่าเป็นสิ่งที่ผิดด้อยกว่าของใหม่ ถ้าเราไม่สามารถทำลายความภาคภูมิใจในสิ่งที่ผิดของอดีตได้ ก็ยากที่จะเปลี่ยนค่านิยม หรือ ปลูกฝังค่านิยมใหม่ได้

4. การเปลี่ยนค่านิยม ถ้าจะให้เกิดผลอย่างถาวรแล้ว ทั้งระหว่างการอบรมและหลังจากการอบรมควรแยกตัวเด็กออกมาจากกลุ่มเก่าและสิ่งแวดล้อมเก่า อันเป็นแหล่งเพาะค่านิยมเก่าอย่างสิ้นเชิง

นิพนธ์ คันทะเสวี (ม.ป.ป. : 17-19) ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังค่านิยม สรุปได้ว่า เนื่องจากค่านิยมเกิดจากการเรียนรู้และเลียนแบบ การปลูกฝังค่านิยมให้เกิดขึ้นกับบุคคลย่อมกระทำได้โดยการสั่งสอน การอบรม ทั้งด้วยเหตุผลและบังคับให้ยอมรับและเห็นคุณค่าของสิ่งนั้นๆ ยังมีการสนับสนุนจากบุคคลอื่น โดยปฏิบัติเป็นแบบอย่างตลอดเวลาอย่างไม่ขาดตอน และสม่ำเสมอ ก็จะได้ผล ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ พันธ์ หันนาคินทร์ ที่ได้เสนอวิธีการปลูกฝังค่านิยมให้แก่นักเรียนไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1. สร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นแก่ค่านิยมนั้น
2. ให้ความรู้ถึงองค์ประกอบ และวิธีการปฏิบัติให้เป็นไปตามค่านิยมนั้น
3. ให้มีการปฏิบัติตามค่านิยมนั้น และหากเป็นไปได้ก็พยายามปลูกฝังให้เป็นนิสัย

ปัจจัยที่กำหนดค่านิยม

ริชและแอดค็อก (Reich and Adcock. 1976 : 39-46) กล่าวถึงปัจจัย ที่กำหนดค่านิยมและเจตคติ มีอยู่ 3 ประการ คือ

1. บุคลิกภาพ (Personality) หมายถึง ลักษณะทุกอย่างในตัวบุคคลที่สามารถตัดสินได้ ซึ่งจะรวมถึงผลรวมของอุปนิสัย พฤติกรรม อันได้แก่ สติปัญญา ความรู้ เจตคติ ความสนใจ และปฏิกิริยาต่างๆ ที่แสดงต่อสิ่งแวดล้อม หรือ อาจกล่าวได้อย่างกว้างๆ ว่า บุคลิกภาพนั้นแสดงให้ทราบว่า บุคคลคิดอะไรอยู่ รู้สึกอย่างไร พูดอย่างไร และทำอะไร

2. การเรียนรู้ทางสังคม (Socialization) เกิดจากความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของบุคคลในสังคม

3. ระดับชั้นทางสังคม (Social Class) บุคคลอยู่ในระดับชั้นทางสังคมเดียวกันจะมีค่านิยมเหมือนกัน เช่น บุคคลที่นิยมการไปทำบุญ การไปวัด ฟังเทศน์ พฤติกรรมเหมือนกันของกลุ่มเหล่านี้ จะมีค่านิยมทางศาสนาระดับเดียวกัน

คาลิช (Kalish. 1986 : 381) ได้กล่าวว่า อิทธิพลที่มีผลต่อค่านิยม นอกจากจะได้รับจากบิดามารดาแล้วยังได้มาจากการพัฒนาของเด็ก ประสบการณ์ที่ได้รับจากเพื่อน ความรู้ที่ได้รับ สังคมหรืออาชีพ สิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อค่านิยม

โรคิชและปาร์คเกอร์ (Rokeach and Parker. 1970 : 97) กล่าวว่า เนื่องจากวัฒนธรรมและสังคมที่บุคคลใช้ชีวิตมาตั้งแต่เด็กนั้น ได้วางกรอบปั้น (Shape) คนจำนวนมากในแนวทางที่คล้ายกัน เราคาดว่าความเหมือนกันในวัฒนธรรม จะมีผลทำให้ลดความแตกต่างของค่านิยมระหว่างบุคคลได้อย่างมาก ยิ่งกว่านั้นความแตกต่าง หรือความแปรผันของค่านิยม

จะยิ่งถูกลด จำนวนลงไปด้วย เป็นผลของการเรียนรู้ทางสังคม (Socialization) ผ่านทางสถาบันต่าง ๆ เช่น อายุ เพศ ชนชั้น เชื้อชาติ และสถาบันศาสนา

ก๊อ สวิสตีฟานิช (2519 : 95-98) กล่าวว่า การเรียนรู้เกี่ยวกับค่านิยมเป็นการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งมีสถาบันทางสังคมหลายสถาบันที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ด้านนี้ คือ

ครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมอันดับแรก และสำคัญที่สุด ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมให้แก่บุคคล ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นหน่วยแรกที่อบรมสั่งสอนพฤติกรรมสังคมให้แก่คนตั้งแต่เกิด ถึงแม้เด็กจะเติบโตขึ้นก็ยังอาศัยอยู่กับครอบครัวเป็นประจำ แม้จะโตเป็นผู้ใหญ่และแยกตัวไปสร้างครอบครัวใหม่แล้ว ก็ยังมีความผูกพันกับบิดามารดา และสมาชิกในครอบครัวเดิมอยู่ สิ่งใดที่ครอบครัวอบรมสั่งสอนไว้ หรือ สิ่งใดที่ครอบครัวเรี่ยรังย้อมมีผลต่อการปฏิบัติของคนอยู่ไม่มากนักน้อย

โรงเรียน

โรงเรียนเป็นสถาบันหนึ่งที่มีหน้าที่ในการปลูกฝัง และสร้างเสริมค่านิยมที่พึงปรารถนาแก่นักเรียน ทั้งนี้เพราะโรงเรียนมีหน้าที่โดยตรงในการอบรมสั่งสอน ให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และประพฤติปฏิบัติตนไปในแนวทางที่ถูกต้องสามารถอยู่ในสังคมด้วยความสงบสุข

สถาบัน

บุคคลและหน่วยงานของศาสนาต่างๆ ก็มีส่วนช่วยในการปลูกฝังค่านิยม และหลักศีลธรรมอันถูกต้องให้แก่เด็กเป็นอย่างมาก

สื่อมวลชน

เด็กในสมัยปัจจุบันได้รับความรู้และความคิดจากสื่อมวลชนเป็นอันมาก ในบางกรณีเด็กก็ยอมรับเอาความรู้และความคิดเหล่านี้ไปยึดถือ เป็นค่านิยมบางประการของตน ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดได้แก่ ค่านิยมในการแต่งกาย การไว้ทรงผม เป็นต้น สื่อมวลชนมักนำความคิดเช่นนี้ออกไปเผยแพร่คนในสังคม โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นและหนุ่มสาว จะรับเอาความคิดเช่นนั้นไว้โดยไม่รู้ตัว ในด้านความรู้และความคิด สื่อมวลชนย่อมมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ความคิดหลายๆ อย่าง ถ้าความคิดนี้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก เขาก็จะติดตามเรื่องนั้นมากขึ้น ไม่นานค่านิยมใหม่ก็เกิดขึ้น

องค์กรของรัฐบาล

รัฐย่อมมีส่วนในการปลูกฝังค่านิยมให้แก่สังคม ตามปกติรัฐมักจะควบคุมโรงเรียนและสนับสนุนสถาบันศาสนาให้ทำหน้าที่ในด้านนี้ นอกจากนั้น ยังตรากฎหมายให้สิทธิและอำนาจ

แก่ครอบครัวในการเลี้ยงดูและอบรมเด็ก การเผยแพร่ข่าวสารและความคิดของสื่อมวลชนอยู่ภายใต้การควบคุมและการสนับสนุนของรัฐ จึงกล่าวได้ว่า รัฐมีบทบาทในการปลูกฝังค่านิยมให้แก่คนในสังคม ถ้าไม่ได้ทำโดยตรงก็กระทำโดยอ้อม

บทบาทของค่านิยม

ค่านิยม เป็นเกณฑ์ หรือ มาตรฐานที่บุคคลนำไปใช้ เพื่อประเมินเรื่องใดเรื่องหนึ่งในสถานการณ์ต่างๆ ค่านิยมจึงมีบทบาทในการเป็นมาตรฐานที่บุคคลนำมาใช้ในลักษณะต่อไปนี้

1. ค่านิยมเป็นมาตรฐานความเชื่อที่เรามีต่อสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวัน เป็นความเชื่อที่มีเรื่องของความคิด จิตใจ อารมณ์ ความรู้สึก และเจตคติ เข้ามาเป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจคุณค่าเรื่องต่างๆ ในลักษณะต่างๆ กัน ค่านิยมเรื่องความคิดเข้ามาเกี่ยวข้องกับเพราะเป็นเรื่องความคิดถึงความต้องการ คนที่มีค่านิยมอย่างหนึ่ง มายความว่า เรามีความคิดมีสติปัญญาที่จะทราบว่าแนวทางที่จะประพฤติปฏิบัติควรจะเป็นอย่างไร และค่านิยมเกี่ยวข้องกับจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกและเจตคติ ในความหมายว่า เรามีอารมณ์ ความรู้สึก เจตคติต่อสิ่งนั้นอย่างไร เห็นด้วยหรือต่อต้าน ดังนั้น ถ้าเรายังทราบค่านิยมของบุคคลอื่นมากเท่าใด เราก็ยิ่งเรียนรู้คนคนนั้นได้มากขึ้น

2. ค่านิยมเป็นมาตรฐานความประพฤติ ในบทบาทนี้ถือว่า ค่านิยมเป็นจุดหมายปลายทางที่จะทำให้บุคคลเปลี่ยนกิจนิสัยของเขา ค่านิยมช่วยให้บุคคลได้พิจารณาสิ่งที่เขาชอบหรือไม่ชอบ สิ่งที่ดี หรือ ไม่ดี เป็นมาตรฐานความประพฤติว่า การกระทำใดที่เหมาะสมและมีคุณค่า หรือไม่เหมาะสม ไม่มีคุณค่า

จะเห็นได้ว่า ค่านิยมสามารถนำไปใช้ได้ทุกเมื่อในชีวิตประจำวัน บทบาทของค่านิยมในฐานะที่เป็นมาตรฐานความเชื่อและความประพฤตินี้ อาจจะใช้เป็นมาตรฐานแลกเปลี่ยนกันระหว่างตัวบุคคล หรือ ใช้กับบุคคลหรือสังคมได้

หน้าที่ของค่านิยม

1. ทำหน้าที่กระตุ้น จูงใจคนในเรื่องแบบแผนความประพฤติเป็นอุดมการณ์ จนเราได้ค่านิยม อันเป็นจุดหมายปลายทางที่เราต้องการ การที่ค่านิยมทำหน้าที่ประการนี้ได้ เพราะค่านิยมแสดงถึง เป้าหมาย ความต้องการที่อยู่เหนือเป้าหมายทั้งปวง

2. ทำหน้าที่กระตุ้นให้บุคคลได้รักษาเพิ่มพูนการได้รับยกย่อง จากผู้อื่นและจากสังคม

3. ทำหน้าที่ในการปรับตัว เนื่องจากค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับแบบแผนความประพฤติที่มุ่งให้คนเราสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นและสังคมได้

4. ทำหน้าที่ปกป้องตนเอง ความต้องการ ความจำเป็น ความรู้สึก และการกระทำที่ไม่เป็นที่ยอมรับของผู้อื่น หรือ ของสังคม จะถูกแสดงออกด้วยค่านิยมที่แสดงเหตุและผลให้ผู้อื่นและสังคมยอมรับในความต้องการ ความรู้สึก หรือการกระทำ

5. ทำหน้าที่ให้ความรู้เกี่ยวกับตัวของเราเอง ทำให้เราสามารถทำกิจกรรมใดให้สำเร็จได้ด้วยตัวเราเอง ค่านิยมที่ช่วยให้เราแสวงหาความหมาย ความเข้าใจ และความคิดที่ดีขึ้น กระจำขึ้น (ซูลิพร อินทร์ไพบุลย์. 2536 : 40 ; อ้างอิงมาจาก นาดยา บิลันธนา นนท์. 2528 - 2539)

นอกจากนี้ สุนทรี โคมินและสนธิ สมัครการ (2522 : 22-24) ได้กล่าวถึงหน้าที่และบทบาทของค่านิยมไว้ดังนี้

1. เป็นมาตรฐาน (Standards) ที่ให้นำพฤติกรรมการปฏิบัติในหลายทาง

1.1 ค่านิยมมุ่งใจ (Lead) ให้แสดงจุดยืนในเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับสังคมออกมาให้ชัดเจน

1.2 ค่านิยมเป็นตัวช่วยกำหนด (Predispose) ให้เลือกนียมอุดมการณ์ทางการเมืองบางอุดมการณ์ (Particular Political Ideology) มากกว่าอุดมการณ์อื่น

1.3 ค่านิยมเป็นมาตรฐานที่ช่วยนำ (Guide) การกระทำให้ประพฤติและแสดงตัวต่อผู้อื่นตามที่ประพฤติเป็นปกติอยู่ทุกวัน

1.4 ค่านิยมที่เป็นบรรทัดฐานที่ใช้ในการประเมิน (Evaluate) ตัดสินการชื่นชมยกย่อง การดำเนินิตยตนเอง และการกระทำของผู้อื่น

1.5 ค่านิยมเป็นจุดกลางของการศึกษากระบวนการเปรียบเทียบ คือ ใช้ค่านิยมเป็นบรรทัดฐานในการเปรียบเทียบว่า เรามีค่านิยมจริยธรรม และ ค่านิยมความสามารถเท่ากับผู้อื่นมากน้อยเพียงใด

1.6 ค่านิยมเป็นบรรทัดฐานที่ใช้ในการชักชวน หรือสร้างประสิทธิผลต่อคนอื่น

1.7 ค่านิยมเป็นบรรทัดฐาน ที่ถูกใช้เป็นกระบวนการให้เหตุผลต่อความนึกคิด และการกระทำของตน

2. ระบบค่านิยม ในฐานะที่เป็นแผนสำหรับการตัดสินใจและแก้ความขัดแย้ง เป็นที่รวมของหลักการและกฎเกณฑ์ต่างๆที่ได้เรียนรู้มา ที่ช่วยให้คนสามารถตัดสินใจเลือกกระหว่างทางเลือกต่างๆ และยังช่วยแก้ปัญหาการขัดแย้งด้วย

3. ค่านิยมเป็นแรงจูงใจ เป็นตัวบ่งชี้ความต้องการของมนุษย์ เป็นวิถีทางหรือเป็นเครื่องมือ ที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ปรารถนาในคุณค่าค่านิยมจุดหมายปลายทาง

การวัดค่านิยม

ค่านิยม เป็นความคิดเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ เป็นความคิดในลักษณะนามธรรม ดังนั้น จึงมีการให้คำจำกัดความ เปรียบเทียบ บอกความแตกต่าง วิเคราะห์สรุปผลและโต้แย้งในเรื่องค่านิยมได้ทั้งสิ้น แต่โดยหลักการ ค่านิยมมักนำมาใช้ในการตัดสินใจในคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ แต่ค่านิยม ยังมีความหมายในลักษณะอื่นอีก คือ เป็นความรู้สึกในด้านอารมณ์ (Emotion) ค่านิยมเป็นลักษณะของการยอมรับทางอารมณ์ ความรู้สึกในการชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนั้นค่านิยมจึงเป็นทั้งความคิดและความรู้สึก (นาตยา ภัทรแสไทย. 2524 : 21)

คุณลักษณะหลายอย่างที่คล้ายค่านิยมแต่ไม่ใช่ค่านิยมที่แท้จริง เพราะไม่ได้อยู่ในหลักเกณฑ์มาตรฐานทั้ง 7 ประการ คุณลักษณะเหล่านี้เรียกว่า เครื่องชี้ค่านิยม (Values Indicator) อันได้แก่ เป้าหมาย (Goals) แรงบันดาลใจ (Aspiration) เจตคติ (Attitudes) ความสนใจ (Interests) ความรู้สึก (Feelings) ความเชื่อ (Beliefs) กิจกรรมต่างๆ (Activities) และความกังวลใจ (Worries) บ่อยครั้งที่ค่านิยมมีรากฐานมาจากสิ่งที่เป็น " เครื่องชี้ค่านิยม " เหล่านี้ (Raths and Other. 1978 : 30)

นอกจากนี้ยังมีนักจิตวิทยา นักการศึกษา และนักสังคมวิทยา ได้แสดงความคิดเห็นเป็นแนวทางที่จะนำมาใช้ในการวัดค่านิยมดังนี้

เคอลิงเยอร์ (ซูลิพร อินทร์ไพบุลย์. 2536 : 41 ; อ้างอิงมาจาก Kerlinger. 1973 : 499) ได้กล่าวว่า ค่านิยมของคนเราสามารถจะวัดได้จากพฤติกรรม เจตคติหรือความคิดเห็นของคนเรา ทั้งนี้เนื่องจากค่านิยมเป็นการแสดงความนิยมชมชอบต่อบุคคล สิ่งของ หรือเจตคติ มีลักษณะใกล้เคียงกัน ถึงแม้จะไม่ใช้อย่างเดียวกันก็ตาม แม้เครื่องมือ (Instrument) ที่ใช้วัดความสนใจหรือเจตคติ ก็สามารถนำมาใช้กับการวัดค่านิยมโดยเฉพาะเครื่องมือประเภทมาตราประเมินค่า (Rating Scale) เป็นเครื่องมือที่นิยมใช้กับเรื่องดังกล่าว

โรบินและวิลเลียม (Robin and William. 1964 : 403-405) กล่าวว่า การที่จะทราบว่าคนเราหรือสังคมมีค่านิยมอย่างไร จะสังเกตได้จากพฤติกรรม 4 ประการ คือ

1. การเลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ในชีวิตประจำวัน ของบุคคลในสังคม สิ่งที่เขาเลือกหรือชอบทำอย่างสม่ำเสมอ จนกลายเป็นวิถีชีวิตจะสะท้อนถึงค่านิยมของบุคคลนั้น
2. ความสนใจในเรื่องต่างๆ ของคนในสังคม โดยดูว่าคนในสังคมนั้นสนใจเรื่องอะไรในชีวิตครอบครัว ชีวิตการทำงานและสังคม ตลอดจนเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตส่วนตัวของแต่ละคน
3. ความคิดเห็นของคนในแต่ละสังคม ที่แสดงออกในลักษณะของการเรียน หรือ ผู้ที่แสดงความคิดเห็นออกมาให้ทราบเสมอ

4. การสนทนาของบุคคลโดยทั่วไป ตลอดจนถึงกิจกรรมต่างๆ ประจำวัน

(ไพฑูรย์ เครือแก้ว (2523 : 89-90) ซึ่งกล่าวถึง การสังเกตค่านิยมของคนเราว่า การที่จะทราบว่าบุคคลนั้น หรือ บุคคลนี้มีค่านิยมเป็นอย่างไร เราก็พอจะสังเกตหรือดูได้อย่างคร่าวๆ จากพฤติกรรมต่างๆ 5 ประการ คือ

1. ดูจากสิ่งที่บุคคลได้เลือกในชีวิตประจำวันของเขาว่า คนนี้ คนนั้นได้เลือกทำอะไร ซื่ออะไร เป็นต้น ซึ่งพอจะเป็นช่องทางสื่อให้เราเข้าใจถึงค่านิยมนั้นๆ

2. ดูจากทิศทางแห่งความสนใจของบุคคล คนเราแต่ละคนจะมีทิศทางของความสนใจที่พอจะสังเกตได้

3. ดูจากคำพูดที่ได้แสดงออกโดยทั่วไป คนเรามักแสดงค่านิยมของตนเองออกมาทางคำพูดเสมอ เช่น พูดว่าสิ่งนั้นดี สิ่งนั้นไม่ดี ความประพฤติอย่างนั้นน่าเกลียด อย่างนั้นน่าชมเชย เป็นต้น

4. ดูได้จากคำพูดที่ใช้ในการสนทนา เราจะสังเกตเห็นเสมอๆ ในวงการสนทนาทั่วไป คำพูดหรือความคิดเห็นบางสิ่งบางอย่าง จะทำให้เราทราบค่านิยมของคนๆ นั้นว่ามีอะไรบ้าง

5. ดูได้จากการคิดการเขียนของบุคคล ซึ่งมักจะแสดงออกมาถึงหลักการ อุดมการณ์ ความคิด ความฝันและรสนิยมของตัวเองออกมาเสมอ สิ่งเหล่านี้เป็นแนวทางที่จะเข้าใจค่านิยมของแต่ละคนได้เป็นอย่างดี

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การวัดค่านิยมนั้น สามารถวัดได้จากพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งมี 2 ประการคือ พฤติกรรมภายใน ได้แก่ ความรู้สึก ความคิด ความสนใจและพฤติกรรมภายนอก ได้แก่ การประพฤติปฏิบัติตน การกระทำที่เป็นวิถีชีวิตของบุคคล

สำหรับเครื่องมือที่ใช้วัดค่านิยม มีลักษณะคล้ายคลึงกับเครื่องมือที่ใช้วัดความสนใจหรือเจตคติ หรือ บุคลิกภาพ ซึ่งมีประเภทที่สำคัญๆ คือ การสังเกต การสัมภาษณ์และการรายงานด้วยตนเอง (Tolletson. 1975 : 52) ซึ่งแต่ละประเภทมีลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. การสังเกต

การสังเกตเป็นวิธีการรวบรวมข้อมูล ที่ใช้ศึกษาค่านิยมที่ง่ายและประหยัด และถือว่าเป็นวิธีการที่จะเข้าใจพฤติกรรมของคนเราได้ดี การสังเกตนี้อาจทำได้หลายวิธี เช่น การสังเกตรวม (Global Observation) คือ ผู้วิจัยเข้าไปอยู่ร่วมกับกลุ่มประชากรที่จะวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมที่ต้องการอย่างละเอียดและการสังเกตแบบเฉพาะอย่าง (Trait Special Observation) เป็นการสังเกตที่นักวิจัยสังเกตพฤติกรรมบางอย่าง บางเวลาและบางคน อย่างไรก็ตามการสังเกตมีข้อจำกัดคือ มีความลำเอียงในการพิจารณา หรือ วิเคราะห์พฤติกรรมที่ได้จากการสังเกต ผู้สังเกตอาจใช้ความรู้สึกนึกคิดของตนเอง เป็นเครื่องตัดสินสิ่งที่ตนสังเกต อนึ่งการ

สังเกตพฤติกรรมบางอย่างบางเวลา ถือว่ายังไม่ครอบคลุมพฤติกรรมของกลุ่ม หรือ ของบุคคล ที่ต้องการศึกษาวิจัย

2. การสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์เป็นวิธีการที่มีประโยชน์วิธีหนึ่ง ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความพอใจ เจตคติ ความรู้สึกและค่านิยม (Nunnally. 1967 : 64) และเป็นวิธีที่ใช้กับบุคคลเกือบทุกประเภท การสัมภาษณ์มี 2 ประเภท คือ แบบที่มีแบบแผนและไม่มีแบบแผน (Structured and Unstructured Interview)

3. การรายงานด้วยตนเอง

การรายงานด้วยตนเอง ถือว่าเป็นวิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการศึกษา ความสนใจ เจตคติ ความรู้สึก และค่านิยม ซึ่งใช้แทนการสัมภาษณ์และการสังเกตได้เป็นอย่างดี แบบรายงานด้วยตนเองมีหลายชนิดคือ

3.1 แบบตรวจสอบรายการ ที่ประกอบด้วยคุณศัพท์ (Adjective Checklists) ในรายการมีคุณศัพท์ เช่น พุดเก่ง เข้าสังคมเก่ง หรือเกรี้ยวกราด เป็นต้น

3.2 การประเมินค่าเชิงบรรยาย (Descriptive Rating Scales) เป็นวิธีการที่เสนอข้อความหรือคำถาม เพื่อให้ตัวอย่างที่ศึกษา แสดงเจตคติ บุคลิกภาพ หรือ ค่านิยม ตามระดับที่ชอบมากที่สุด จนถึงไม่ชอบที่สุด (Noll and Other. 1977 : 360)

3.3 การเรียงลำดับ (Ranking Scale) เป็นวิธีเปรียบเทียบความสำคัญของบุคคล สิ่งของ เหตุการณ์ต่างๆ หรือ พฤติกรรมตามลำดับความสำคัญ จากน้อยไปหามาก หรือ จากมากไปหาน้อย

3.4 วิธีการของคิวซอร์ท (Q - sort) เป็นวิธีเรียงสิ่งของบุคคล เหตุการณ์ต่างๆ หรือพฤติกรรมที่ตนชอบมากที่สุด จนถึงชอบน้อยที่สุดหรือตรงข้าม ตามจำนวนที่กำหนดให้ (Nunnally. 1967)

จากที่กล่าวมานั้น จะเห็นว่าเครื่องมือที่จะนำมาศึกษา ค่านิยม มีหลายประเภทคือการสังเกต การสัมภาษณ์ และการรายงานด้วยตัวเอง ซึ่งแบ่งออกเป็นตรวจสอบรายการ (Checklists) แบบมาตราบอกระดับ หรือ แบบประเมินค่า (Rating Scales) แบบเรียงลำดับ (Ranking) แบบคิว - ซอร์ท (Q - sort) ซึ่งแต่ละอย่างมีข้อดีและข้อจำกัดดังกล่าวนมาแล้ว สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้เครื่องมือแบบรายงานด้วยตนเอง (Self-Report) ประเภทมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ สำหรับวัดทิศทางค่านิยมเชิงบวกหรือลบ ซึ่งวิธีวัดแบบประเมินค่า ถือว่าเป็นแบบที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแสดง ความนิยมชมชอบต่อสิ่งที่ศึกษาได้อย่างเสรี

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยในประเทศ

การวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

โรเจอร์ส (อมรรัตน์ เศวตนันท์. 2529 : 13 ; อ้างอิงมาจาก Rogers. 1970 : 187-190) ศึกษาเจตคติในเรื่องเพศ พบว่า นักศึกษาร้อยละ 35 เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เพื่อตอบสนองความต้องการทางร่างกาย ร้อยละ 83 เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในกรณีคู่รัก และร้อยละ 70 เห็นด้วยกับการทดลองอยู่ร่วมกันโดยไม่แต่งงานตามประเพณี (Cohabitation)

ออฟเฟอร์ (Offer. 1971 : 40-48) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมเกี่ยวกับเพศของกลุ่มวัยรุ่น โดยทำการศึกษาติดตามเป็นระยะยาว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ไฮสกูล) ปีที่ 1 จนกระทั่งสำเร็จชั้นมัธยมศึกษา และเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า ในเรื่องการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ (Dating) กลุ่มตัวอย่างจำนวนร้อยละ 45 ของนักเรียนไม่เคยมีนัดเลยจนสำเร็จ ปีที่ 1 แต่การมีนัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เป็นร้อยละ 77 เมื่อศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 สำหรับเรื่องการร่วมประเวณีก่อนแต่งงานนั้น กลุ่มตัวอย่างจำนวนร้อยละ 80 เห็นว่าเป็นสิ่งที่กระทำได้ แต่ควรจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเสียก่อน เพราะถ้าตั้งครรถ์จะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนได้ กลุ่มตัวอย่างจำนวนร้อยละ 10 เคยร่วมประเวณีเมื่อศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 3 และ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 30 เมื่อศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยปีที่ 1 และร้อยละ 50 เมื่ออยู่มหาวิทยาลัยปีที่ 3

เจสเซอร์และเจสเซอร์ (อมรรัตน์ เศวตนันท์. 2529 : 12 ; อ้างอิงมาจาก Jessor and Jessor.1975 : 8) และซิลนิก (อมรรัตน์ เศวตนันท์. 2529 : 12 ; อ้างอิงมาจาก Zelnik. 1981 : 88) ศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานพบว่า วัยรุ่นหญิงที่มีเจตคติที่ดีต่อเพศศึกษา มีความสำเร็จในการศึกษาและมาจากครอบครัวที่มีเศรษฐกิจ ฐานะดี มักมีจุดมุ่งหมายในการดำเนินชีวิตและแนวโน้มในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานต่ำ

กูทมาเชอร์ (Guttmacher. 1976 : 492) พบว่า ในวัยรุ่นอเมริกาที่มีอายุ 15-19 ปี นั้น ประมาณ 1 ใน 15 คน ต้องเผชิญกับปัญหาการตั้งครรภ์นอกสมรส ซึ่งในจำนวนนี้ร้อยละ 58 หาทางออกด้วยการทำแท้ง ร้อยละ 28 คลอดเด็กนอกสมรส ร้อยละ 14 รับผิดชอบงานก่อนที่เด็กจะคลอด ปรากฏการณ์เหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า ในขณะที่วัยรุ่นรับเอาแบบแผนพฤติกรรมทางเพศของผู้ใหญ่มา แต่กลับมีค่านิยมที่ไม่เหมาะสม และขาดความรู้ในเรื่องเพศอย่างถูกต้อง และเพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา (Sarafino and Armstrong : 492)

ซูซาน (Susan. 1983 : 3430-A) วิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลเกี่ยวกับเรื่องเพศ เจตคติในการคุมกำเนิดและพฤติกรรมระหว่างเพศของวัยรุ่น พบว่า พ่อแม่เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นอันมาก

การวิจัยในประเทศไทย

การวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

สุภาจริย วิชัยโรรณ (2529 : 111) ได้สำรวจการยอมรับพฤติกรรมปล่อยตัวทางเพศ (Sexual Permissiveness) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยปิด 5 แห่ง จำนวน 540 คน (ชาย 283 คน หญิง 257 คน) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรีในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาแยกนักศึกษาชายและหญิงแล้วจะพบว่า นักศึกษาหญิงให้การยอมรับการปล่อยตัวทางเพศของสตรี ต่ำกว่านักศึกษาชาย

วิมลฤดี พงษ์หิรัญญ์ (2523 : 120) ได้ศึกษาเรื่องความรู้ และความคิดเห็นของ นักศึกษาวิทยาลัยครูส่วนกลางต่อการทำแท้ง กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจำนวน 860 คน ร้อยละ 85 เห็นด้วยกับการทำแท้ง ในกรณีที่เกิดจากเกิดการถูกข่มขืน ร้อยละ 63 เห็นด้วยกับการทำแท้งในกรณีที่เกิดกับนักเรียนกับนักศึกษา ร้อยละ 76 เห็นด้วยในกรณีที่การตั้งครรภ์ที่ขัดกับการศึกษา หรือ ร้อยละ 63 เห็นด้วยกับการทำแท้งในกรณีที่ผ่านชายไม่ยอมรับรับผิดชอบต่อการตั้งครรภ์

อดิรัตน์ วัฒนไพลิน (2527 : 120) ซึ่งทำการศึกษาเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร จำนวน 258 คน ทั้งชายและหญิง ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีเจตคติทางเพศ (ซึ่งหมายถึงความรู้สึก ความเห็นของนิสิตเกี่ยวกับเรื่องเพศ และปฏิกิริยาแสดงออกของนิสิตเรื่องเพศ) อยู่ในระดับปานกลาง 8 ด้าน (ได้แก่ ด้านความพึงพอใจเรื่องเพศ ความรู้สึกทางเพศ ความประหม่าทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ความอยากรู้อยากเห็นทางเพศ รักร่วมเพศ การตรวจสอบการเผยแพร่เรื่องเพศและด้านสุขอนามัยทางเพศ) และมีเจตคติเชิงนิมาน (ทางบวก) 2 ด้าน (ได้แก่ ความรู้สึกผิดในเรื่องเพศ และด้านการคุมกำเนิดและการทำแท้ง)

พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528 : 122) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยพบว่า ระดับการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาจำนวน 568 คน นักศึกษาส่วนใหญ่ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในระดับปานกลาง แต่เมื่อแยกชายเพศจะพบว่า นักศึกษาชายส่วนใหญ่ ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในระดับสูง ขณะที่นักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในระดับต่ำ แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความแตกต่างของค่านิยมทางเพศในสังคมไทย ระหว่างผู้ชายและผู้หญิง

ชวนชม สกนธวัฒน์และคนอื่นๆ (2530 : 27) ได้ศึกษาความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศของวัยรุ่น ซึ่งเป็นนักเรียนอาชีวะในจังหวัดขอนแก่น พบว่า กลุ่มวัยรุ่น ร้อยละ 82.1 ยอมรับว่าตนเองไม่รังเกียจผู้ที่มีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ร้อยละ 48.2 ของนักเรียนชายยอมรับว่า ไม่รังเกียจหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นมาแล้ว ร้อยละ 40.2 เห็นว่าพรหมจรรย์ของหญิงที่จะมาเป็นคู่ชีวิตของตนไม่ใช่สิ่งสำคัญ นักเรียนร้อยละ 45.6 เห็นว่านักเรียนหญิงที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่ใช่เรื่องแปลกแต่อย่างใดและไม่เป็นเรื่องเสียหาย

ชวนีย์ จันทน์น้อย (2533 : ก) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 6 พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีร้อยละ 3.3 ของนักเรียนทั้งหมด พบในนักเรียนชายร้อยละ 1.2 นักเรียนหญิงร้อยละ 2.1 และ นักเรียนที่มีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีร้อยละ 19.9 ของนักเรียนทั้งหมด เป็นนักเรียนชายร้อยละ 9.0 นักเรียนหญิงร้อยละ 10.9

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ โดยศึกษาตามตัวแปรต่างๆ ดังนี้

1. เพศ การวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

อุทิศ เชาวลิศ (2521 : 57-59) ศึกษาความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่าง พบว่า นักศึกษาชายเห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 45.7 ส่วนนักศึกษาหญิงเห็นด้วย ร้อยละ 17.1

เรณู เจริญศรี (2525 : 67) ศึกษาเจตคติของนักเรียนอาชีวศึกษาชาย และนักเรียนอาชีวศึกษาหญิง ชั้นปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างชาย และหญิง พบว่า นักศึกษาอาชีวชายมีเจตคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง แตกต่างจากนักเรียนอาชีวศึกษาหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ศุภณัฏฐ์ แฉววิรัตน์และหนุ่มสาว แห่งหน่วยวางแผนครอบครัว คณะแพทยศิริราช (มาตุภูมิ. 2527 : 3) ศึกษาเกี่ยวกับ เจตคติต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ของนักเรียน นักศึกษา 5 สถาบัน วัยรุ่นชาย 1,813 คน วัยรุ่นหญิง 1,607 คน พบว่า นักเรียน นักศึกษาชาย ยอมรับร้อยละ 72.6 ส่วนนักเรียนและนักศึกษาหญิง ยอมรับร้อยละ 13.8

สุชิน บัวงาม (2528 : 94) ศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ ปีการศึกษา 2527 จำนวน 589 คน พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

สันทัต เสริมศรีและสืบพงษ์ ไชยพรรค (2531 : 312) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นในเขตเมือง ส่วนภูมิภาค พบว่า วัยรุ่นชายร้อยละ 62 มีประสบการณ์ทางเพศ ส่วนวัยรุ่นหญิงพบเพียงร้อยละ 12 ที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ

2. สถานภาพสมรส การวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526:118) ศึกษาความรู้ เจตคติ และประสาธน์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีพ่อแม่แยกกันอยู่ หย่าขาดกัน และฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่ายถึงแก่กรรม จะมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในทางที่เห็นด้วย

พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528 : 56) ศึกษาในเรื่องของการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาที่มีพ่อแม่อยู่ด้วยกันยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ร้อยละ 31.6 และนักศึกษาที่พ่อแม่เสียชีวิตแล้ว ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ร้อยละ 43.9

สุปราจริย์ วิชัยโรจน์ (2529 : 111) ศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับการยินยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรี

3. การอบรมเลี้ยงดู การวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526 : 41) ได้ศึกษาถึงความรู้ เจตคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. 2526 โดยศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 จำนวน 658 คน เป็นชาย 274 คน หญิง 384 คน พบว่านักเรียนที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน และที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน มีประสบการณ์ทางเพศที่ไม่แตกต่างกัน

วิชาญ รุ่งอุทัย (2533 : 103) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดู พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

อังศณา บุญธรรม (2535 : 55) ได้ศึกษาเรื่องเปรียบเทียบปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเขตชนบทและเขตเมือง จังหวัดนครราชสีมา ในปี พ.ศ. 2535 โดยศึกษาจากเด็กนักเรียนอายุ 14 - 20 ปี จำนวน 1,752 คน เป็นชาย 849 คน และหญิง 903 คน พบว่า นักเรียนชายที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวระดับต่ำ มีระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักเรียนชายที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวระดับปานกลางและระดับสูง

4. สภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว การวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

วาสนา ศิลากร (2520 : 40) ศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดลำปางที่มีต่อการวัดให้มีการสอนเพศศึกษา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 380 คน พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดา หรือ ผู้ปกครอง ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีเจตคติต่อการที่จะวัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

วิมลรัตน์ จงเจริญ (2529 : 98) ศึกษาความรู้ เจตคติ ต่อเรื่องเพศและการปฏิบัติของบิดามารดาในการให้เพศศึกษาแก่บุตรวัยรุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ครอบครัวที่มีรายได้สูง จะมีการให้เพศศึกษามากกว่าครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ

5. ที่พักอาศัยขณะเรียน การวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

จิรดา รัตนรังสี (2521 : 18-49) ได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่กว้างกว่า โดยศึกษาคำนิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของนิสิตมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ทั้งหมดจำนวน 367 คน พบว่า เพศชายและหญิง มีค่านิยมในการปฏิบัติตัวในการคบเพื่อนต่างเพศแตกต่างกัน โดยเพศชายมีอิสรภาพในการปฏิบัติตัวในการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าเพศหญิง ผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมือง มีเสรีภาพในการปฏิบัติตัวในการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าผู้ที่มิภูมิลำเนาอยู่นอกเมือง ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอนุรักษ์นิยมทางสังคมแตกต่างกัน มีค่านิยมเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวในการคบเพื่อนต่างเพศต่างกัน โดยผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบอนุรักษ์ทางสังคมน้อย มีเสรีภาพมากกว่า

กนก โตสุรัตน์ (2522 : 68) ได้ศึกษาลักษณะทางประชากรของผู้ตัดสินใจทำแท้ง อันเนื่องมาจากการตั้งครรภ์ที่ไม่ปรารถนา พบว่าสตรีที่ตัดสินใจจะทำแท้งและมาขอปรึกษาบริการให้คำแนะนำของสมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย ระหว่าง 1 มกราคม 2520 - 31 ธันวาคม 2520 จำนวน 406 คน เป็นสตรีร้อยละ 47 ในกลุ่มสตรีโสดเหล่านี้อายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 26 มีการศึกษาระดับปริญญาร้อยละ 19 ระดับอนุปริญญาและอาชีวศึกษาร้อยละ 41 มัธยมศึกษาร้อยละ 20 ประถมศึกษาร้อยละ 19 และไม่เคยเรียนร้อยละ 1 ในกลุ่มสตรีโสดนี้เป็นนักเรียนหรือนักศึกษาร้อยละ 50 ร้อยละ 97 ไม่เคยทำแท้งมาก่อนเข้าใจว่าครั้งนี้ที่มาปรึกษาเรื่องการตั้งครรภ์ครั้งแรก ร้อยละ 29 เคยคุมกำเนิดด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งมาก่อน เหตุผลของการลักลอบทำแท้งคือ เนื่องจากตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน ไม่เป็นที่ยอมรับของในสังคมไทย และเกิดอุปสรรคในการเรียน ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า ความห่างเหินจากบิดามารดา อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งของความพลาดพลั้งครั้งนี้ เนื่องจากร้อยละ 41 ของสตรีโสดอาศัยอยู่กับบิดามารดา นอกนั้นอาศัยอยู่กับญาติพี่น้องหรืออยู่บ้าน

6. ระดับชั้นปี การวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

อนุลักษณ์ นิตริช (2525 : 77) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง การสมรสและการหย่าร้าง ของนักศึกษาวิทยาลัยครูภาคตะวันตก พบว่านักศึกษาแต่ละระดับชั้น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง การสมรสและการหย่าร้าง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เรณู เจริญศรี (2525 : 68) ศึกษาเจตคติของนักเรียนอาชีวศึกษาชายและนักเรียนอาชีวศึกษาหญิงชั้นปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง พบว่าลักษณะ การพักอาศัยขณะเรียน ของนักเรียนชายและหญิงมีเจตคติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ปราโมทย์ ประสานกุลและคณะ (2530 : 290) ศึกษาในเรื่องของพฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเขตเมืองและชนบท พบว่า การอยู่อาศัยตามลำพังเป็นปัจจัยให้มีความสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

7. ความรู้เรื่องเพศ การวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

วิชาญ รุ่งอุทัย (2533 : 102) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็น ในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า ความรู้เรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็น ในเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปรางพร พงษ์ประเสริฐ (2539 : 53) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ และทัศนคติ ในเรื่องเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ความรู้ในเรื่องเพศระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า ความรู้ในเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. การรับรู้ข่าวสารในเรื่องเพศ การวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

วันทะนีย์ วาสิกะสิน (2526 : 64) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมทางเพศของ มนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์ พบว่า วัยรุ่นมีการเปิดรับข่าวสารในเรื่องเพศจากสื่อที่นำเสนอ เรื่องเพศอย่างไม่ถูกต้องนั้น จะส่งผลต่อความรู้ ความคิดเห็น ความเชื่อและเจตคติที่ไม่ถูกต้อง ในเรื่องเพศ

จุฑามาศ นุชนารถ (2531 : 46) การมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิด ของกลุ่ม นักเรียนวัยรุ่น ของระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า การอ่าน หนังสือลามก หรือ ดูภาพการรวมเพศ มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พนมศรี เสาร์สาร (2531 : 20) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ พฤติกรรมการป้องกันการติด เชื้อโรคเอดส์ในหญิงบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ.2531 พบว่า ระดับของข่าวสาร โรคเอดส์ และโอกาสที่ได้รับ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของ หญิงบริการในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิชาญ รุ่งอุทัย (2533 : 102) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็น ในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า ปัจจัยด้านการรับข่าวสารเรื่องเพศมีความสัมพันธ์ กับความคิดเห็น ในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม ศึกษาตามตัวแปรดังนี้

1. เพศ การวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

จิรดา รัตนรังสี (2521 : 41) ศึกษาค่านิยม ในการคบเพื่อนต่างเพศ นิสิตมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิตชายมีความรู้สึกเสรีในการปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศ มากกว่านิสิตหญิง

จิระ จีงเจริญศิลป์ (2523 : 47) ศึกษาค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศ ในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย พบว่า เด็กวัยรุ่นชาย มีความรู้สึกเสรีในการปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศ มากกว่าเด็กวัยรุ่นหญิง

สมหมาย อำดอนกลอย (2533 : 111) ศึกษาค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศ ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของรัฐบาลในอำเภอเมือง จังหวัด พิษณุโลก พบว่า นักเรียนชายรู้สึกเสรีที่จะปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศน้อยและปานกลางและนักเรียนหญิงรู้สึกเสรี ที่จะปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศน้อยและน้อยที่สุด

ชุลีพร อินทรไพบูลย์ (2536 : 267) ศึกษาค่านิยมเกี่ยวพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนวัยรุ่นชายและหญิงมีค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. สถานภาพทางการสมรสของบิดามารดา การวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

ชุลีพร อินทรไพบูลย์ (2530 : 268) ศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดา ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

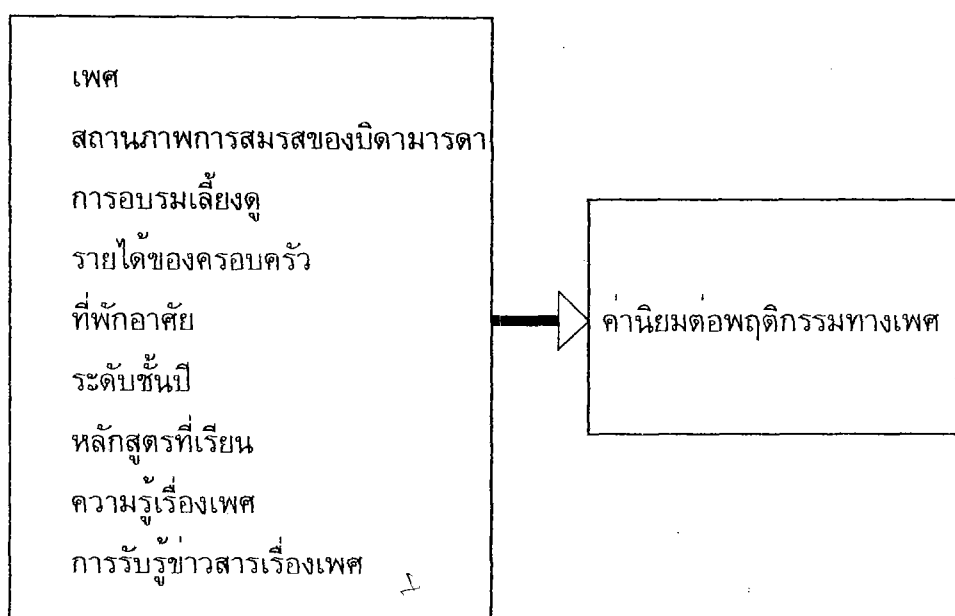
3. สภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว การวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

ชุลีพร อินทร์ไพบูลย์ (2536 : 268) ศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ที่พักอาศัยขณะเรียน การวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

ชุลีพร อินทร์ไพบูลย์ (2536 : 268) ศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ที่พักอาศัยขณะเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาการวิจัยในต่างประเทศ การวิจัยในประเทศไทย และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ สามารถเขียนกรอบการวิจัยได้ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดของการวิจัย

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

เพศ สถานภาพสมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู รายได้ของครอบครัว ที่
พักอาศัย ระดับชั้นปี หลักสูตรที่เรียน ความรู้เรื่องเพศ การรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศมี
อิทธิพลต่อค่านิยมของพฤติกรรมทางเพศ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา ปีการศึกษา 2540 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2540 จำนวน 855 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาครั้งนี้เป็น นิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2540 ซึ่งได้มาจากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรยามาเน่ พิจารณาความคลาดเคลื่อน .05 (Yamane. 1967 : 886) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 273 คน ตามสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม (ในครั้งนี้อยู่ที่ .05)

2. แบ่งกลุ่มประชากร (Stratified Random Sampling) ตามตัวแปร วิชาเอก เพศ และชั้นปี

3. สุ่มกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนระหว่างกลุ่มตัวอย่าง : กลุ่มประชากร เท่ากับ 1 : 3 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ดังตาราง

ตาราง 4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนิสิต จำแนกตามระดับชั้นปี วิชาเอกและเพศ ปีการศึกษา 2540

		ประชากร						กลุ่มตัวอย่าง					
วิชาเอก		พลศึกษา		สุขศึกษา		สันตนาการ		พลศึกษา		สุขศึกษา		สันตนาการ	
หลักสูตร	เพศ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
ปริญญาตรี 4 ปี													
1		69	25	14	15	32	26	23	8	4	5	10	8
2		84	29	28	31	40	14	27	9	9	10	13	4
3		67	17	20	19	21	2	22	5	6	6	7	0
4		28	21	7	14	14	5	9	7	2	4	4	1
ปริญญาตรี ต่อเนื่อง													
3		36	4	6	30	-	-	12	1	2	10	-	-
4		90	19	6	22	-	-	30	6	2	7	-	-
		374	115	81	131	107	47	123	36	25	42	34	13
รวม		489		212		154		159		67		47	
		855						273					

ที่มา : กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2540.
ไม่มีเลขหน้า.

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว ที่พักอาศัย ระดับชั้นปี หลักสูตรที่เรียน และการรับข่าวสารในเรื่องเพศ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเอง ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีคำถาม 30 ข้อ แบ่งเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อ 1 - 10 เป็นข้อความเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

ส่วนที่ 2 ข้อ 11 - 20 เป็นข้อความเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

ส่วนที่ 3 ข้อ 21 - 30 เป็นข้อความเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ตอนที่ 3 เป็นแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยข้อคำถามแบบปรนัย มี 4 ตัวเลือก โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน โดยเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนความรู้ แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับดี ระดับปานกลางและระดับต่ำ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมต่อพฤติกรรมในเรื่องเพศ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ทั้งภายในประเทศไทยและต่างประเทศ

2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้สร้างแบบสอบถามดังนี้

2.1 สร้างแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเอง ซึ่งแบบสอบถามนั้นดัดแปลงมาจากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของสมาน กำเนิด (2520 : 16 - 19)

2.2 สร้างแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ

2.3 สร้างแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์
ตรวจ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเอง คะแนนที่ให้มามีลักษณะเป็น
มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ คะแนนที่ให้เป็นลักษณะอิงเกณฑ์ โดยแบ่งระดับคะแนน
ดังนี้ (ประกอบ กรรณสูตร. 2529 : 77)

12-15 คะแนน (ร้อยละ 80.00 - 100.00) หมายถึง คะแนนอยู่ในระดับดี

7.50-11.99 คะแนน (ร้อยละ 50.00 - 79.99) หมายถึง คะแนนอยู่ในระดับ

ปานกลาง

0-7.49 คะแนน (ร้อยละ 1.00 - 49.99) หมายถึง คะแนนอยู่ในระดับต่ำ

แบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งข้อคำถามที่สร้างขึ้น มีทั้งข้อคำถาม
ที่มีลักษณะคำตอบแบบค่านิยมเชิงบวกและลักษณะคำตอบแบบค่านิยมเชิงลบ โดยกำหนดค่า
คะแนนดังนี้

1. ข้อความที่มีลักษณะคำตอบแบบค่านิยมเชิงบวกให้คะแนนดังนี้

ข้อเลือก	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

2. ข้อความที่มีลักษณะคำตอบแบบค่านิยมเชิงลบให้คะแนนดังนี้

ข้อเลือก	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
เห็นด้วย	2
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5

การแปลความหมายของคะแนน

การแปลความหมายของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู เมื่อรวมคะแนนของแต่ละส่วน (10 ข้อ) ของนิสิตแต่ละคนแล้ว คนใดได้คะแนนรวมในแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู ตามการรับรู้ของตนเองในแต่ละวิธีมากที่สุด แสดงว่าคนนั้นได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนั้น ถ้าคะแนนรวมของแต่ละส่วนเท่ากันจะถือว่า เป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเป็นอันดับ 1 การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยเป็นอันดับ 2 และ 3 ตามลำดับ

การแปลความหมายของแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ กำหนดให้แบบทดสอบมีคะแนนเต็มทั้งหมด 15 คะแนน ถ้าคะแนนที่ได้อยู่ในระหว่าง 12 - 15 คะแนน หมายถึง นิสิตมีความรู้ในระดับดี อยู่ในช่วงร้อยละ 80.00 - 100.00 ถ้าคะแนนที่ได้อยู่ในระหว่าง 7.50 - 11.99 คะแนน หมายถึง นิสิตมีความรู้ระดับปานกลาง อยู่ในช่วง 50.00 - 79.99 และถ้าคะแนนที่ได้อยู่ในระหว่าง 0 - 7.49 คะแนน หมายถึง นิสิตมีความรู้ระดับต่ำ อยู่ในช่วง 1.00 - 49.99

การแปลความหมายของแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ การจัดระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ต่อไปนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 : 9)

ระดับสูง	มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	3.67 ถึง 5.00
ระดับปานกลาง	มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	2.34 ถึง 3.66
ระดับต่ำ	มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 ถึง 2.33

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) การหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามพร้อมสรุปย่อเค้าโครงการวิจัย ให้ผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ หรือทำงานเกี่ยวข้องทางด้านสุขภาพ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้คณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ตรวจสอบและแก้ไข เพื่อดำเนินการต่อไป

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับนิสิตภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

4. หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบความรู้ แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.2 - 0.8 ได้จำนวนข้อคำถาม 15 ข้อ

5. หาค่าอำนาจจำแนก

5.1 แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ นำมาหาค่าอำนาจจำแนก โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนรายข้อและคะแนนรวม (Item to Total Correlation) และเลือกข้อคำถาม ที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้จำนวนข้อคำถาม 15 ข้อ (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์, 2539 : 119-120)

5.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ เป็นรายข้อ โดยวิธีการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างรายข้อกับคะแนนทั้งฉบับ (Item to Total correlation) จากสูตรสหสัมพันธ์แบบไบซีเรียล (Biserial correlation) และเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้จำนวนข้อคำถาม 45 ข้อ (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์, 2539 : 119-120)

6. การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

6.1 แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ นำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร เค-อาร์ 20 (KR - 20) ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 : 121) ได้ค่าความเชื่อมั่น .77

6.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ นำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 132-133) ได้ค่าความเชื่อมั่น .88

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัวและนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. นำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์มาจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

เมื่อดำเนินการรวบรวมข้อมูลครบเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) โดยผู้วิจัยดำเนินการลำดับดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. แจกแจงข้อมูลแบ่งเป็นกลุ่มตามตัวแปรอิสระ
3. วิเคราะห์ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศแต่ละองค์ประกอบและรวมทุกองค์ประกอบ โดยคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. คำนวณอิทธิพลที่มีต่อค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศด้วยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบเพิ่มหรือลดตัวแปรทีละตัว (Stepwise)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2536 :

59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนเฉลี่ย

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2536 : 64)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

n แทน จำนวนข้อมูล

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 124)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ โดยหาค่าสหสัมพันธ์แบบพอยต์ไบซีเรียล (Point Biserial Correlation) โดยใช้สูตร (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 : 119)

$$r_{pbis} = \frac{\bar{Y}_p - \bar{Y}_q}{S_y \sqrt{pq}}$$

- r_{pbis} แทน ค่าอำนาจจำแนกประจำข้อ ดัชนีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพอยต์ไบซีเรียล
- $\bar{Y}_p$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมของนิสิตกลุ่มที่ตอบข้อนั้นถูก
- $\bar{Y}_q$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมของนิสิตกลุ่มที่ตอบข้อนั้นผิด
- S_y แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรวมทั้งหมด
- p แทน ค่าความยากของข้อสอบนั้น (สัดส่วนของนิสิตที่ตอบข้อนั้นถูก)
- q แทน ค่า (1 - P) ซึ่งคือสัดส่วนของนิสิตที่ตอบข้อนั้นผิด

2.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความรู้ เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ โดยหาค่าสหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งหมด (Corrected Item to Total Correlation) (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 : 119) จากสูตร

$$R_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

- เมื่อ R_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับตัวแปร Y
- N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
- $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนรายข้อ (Item) ของกลุ่มตัวอย่าง
- $\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนรวม (Total) ของกลุ่มตัวอย่าง
- $\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนน X และคะแนน Y
- $\sum X^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนน X
- $\sum Y^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนน Y

2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความรู้ โดยใช้สูตรของ KR - 20 ของ
คูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 : 121) จากสูตร

$$r_{tt} = \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[\frac{S_t^2 - \sum pq}{S_t^2} \right]$$

- เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 p แทน ค่าความยากของแบบสอบถามแต่ละข้อ (สัดส่วนของคน
ทำถูก)
 q แทน $1 - P$ (สัดส่วนของคนทำผิด)
 S_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เกี่ยวกับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ
โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบัทซ์ (Cronbach)
(พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 132)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

- เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 n แทน จำนวนข้อในแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ค่าผลรวมคะแนนความแปรปรวนในแต่ละข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถาม

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

คำนวณค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา ปีการศึกษา 2540 โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ดังต่อไปนี้ (บุญเรียง ขจรศิลป์. 2537 : 159-161)

3.1 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Regression) ตามสูตร

$$R = \frac{N \sum Y\hat{Y} - (\sum Y)(\sum \hat{Y})}{\sqrt{[N \sum Y^2 - (\sum Y)^2][N \sum \hat{Y}^2 - (\sum \hat{Y})^2]}}$$

เมื่อ R แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
 N แทน จำนวนสมาชิกทั้งหมด
 Y แทน ตัวแปรตาม
 $\hat{Y}$ แทน ค่าของตัวแปรตามที่ได้จากการพยากรณ์ เมื่อทราบค่าของตัวแปรอิสระ

3.2 สร้างสมการถดถอย โดยใช้ตัวแปรอิสระ ที่ได้รับเลือกจากข้อ 3.1 เป็นตัวทำนาย แล้วทดสอบความมีนัยสำคัญของการพยากรณ์ ตามสมการ

$$Y = \alpha + B_1X_1 + \dots + B_nX_n + e$$

เมื่อ Y แทน ตัวแปรตาม
 X_n แทน ตัวแปรอิสระ
 B_n แทน สัมประสิทธิ์ของการถดถอยพหุคูณส่วนย่อย
 e แทน ค่าความคลาดเคลื่อน

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับวิเคราะห์และการแปลผล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนที่ใช้ในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ t - distribution
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficient) ในรูปของคะแนนดิบ
Beta	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย(Regression Coefficient) ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
R^2	แทน	ค่าที่บอกว่าสัดส่วนของตัวแปรตามที่อธิบายได้โดย ตัวแปรอิสระ
R	แทน	ค่าสหสัมพันธ์หาคู่
p	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 หาค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับเพศ สถานภาพการสมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู รายได้ของครอบครัว ที่พักอาศัย ระดับชั้นปี หลักสูตรที่เรียน และความรู้เรื่องเพศ

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร จำแนกตามเพศ สถานภาพการสมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู
 รายได้ของครอบครัว ที่พักอาศัย ระดับชั้นปีและหลักสูตรที่เรียน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	181	66.30
หญิง	92	33.70
รวม	273	100.00
สถานภาพการสมรสของบิดามารดา		
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	222	81.30
บิดามารดาแยกกันอยู่	16	5.90
บิดามารดาคนใดคนหนึ่งเสียชีวิต	22	8.10
บิดามารดาหย่าร้างกัน	11	4.00
บิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่	2	0.70
รวม	273	100.00
การอบรมเลี้ยงดู		
เลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	241	88.30
เลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	32	11.70
รวม	273	100.00

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้ของครอบครัว		
ต่ำกว่า 3,001 บาท	23	8.40
3,001 - 8,000 บาท	91	33.30
8,001 - 20,000 บาท	99	36.30
20,000 บาท ขึ้นไป	60	22.00
รวม	273	100.00
ที่พักอาศัยขณะศึกษา		
หอพักหรือบ้านเช่า	139	50.90
อยู่กับบิดาหรือมารดา	27	9.90
อยู่กับบิดาและมารดา	54	19.80
อยู่กับญาติพี่น้อง	40	14.70
อยู่กับเพื่อนหรือคนรู้จัก	13	4.80
รวม	273	100.00
ระดับชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	58	21.20
ชั้นปีที่ 2	72	26.40
ชั้นปีที่ 3	69	25.30
ชั้นปีที่ 4	69	25.30
ชั้นปีที่ 3 (ต่อเนื่อง)	4	1.50
ชั้นปีที่ 4 (ต่อเนื่อง)	1	0.40
รวม	273	100.00

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หลักสูตรที่เรียน		
หลักสูตร 4 ปี	219	80.20
หลักสูตร 2 ปี	54	19.60
รวม	273	100.00

จากตาราง 5 แสดงว่านิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 66.30 สถานภาพการสมรสของบิดามารดา อยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 81.30 ส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย คิดเป็น ร้อยละ 88.30 รายได้ของครอบครัวอยู่ในช่วง 8,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.30 นิสิตส่วนใหญ่อยู่หอพักหรือบ้านเช่า คิดเป็นร้อยละ 50.90 ส่วนใหญ่เป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 คิดเป็น ร้อยละ 26.40 และส่วนใหญ่เรียนหลักสูตร 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 80.20

ตาราง 6 จำนวน ร้อยละ และระดับความรู้เรื่องเพศของนิสิต

ระดับความรู้เรื่องเพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับต่ำ	56	20.50
ระดับปานกลาง	185	67.80
ระดับสูง	32	11.70
รวม	273	100.00

จากตาราง 6 แสดงว่านิสิตมีความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 67.80 รองลงมาคือ มีความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 20.50

ตาราง 7 จำนวน ร้อยละ และระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต

ระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับปานกลาง	120	44.00
ระดับสูง	153	56.00
รวม	273	100.00

จากตาราง 7 แสดงว่านิสิตมีระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ อยู่ในระดับสูงเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมาคือ มีระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 44.00

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ลำดับที่ ตามประเภทของสื่อที่ได้รับข่าวสารทางเพศ

ประเภทของสื่อ	$\bar{X}$	ลำดับที่
สิ่งพิมพ์	4.06	1
โทรทัศน์	4.02	2
สื่อบุคคล	3.23	3
วิทยุ	3.09	4
คอมพิวเตอร์	1.60	5

จากตาราง 8 แสดงว่าสื่อที่ทำให้นิสิตได้รับข่าวสารในเรื่องเพศเป็นอันดับที่ 1 คือ สิ่งพิมพ์ อันดับที่ 2 คือ โทรทัศน์ อันดับที่ 3 คือ สื่อบุคคล อันดับที่ 4 คือ วิทยุ และอันดับที่ 5 คือ คอมพิวเตอร์

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต
จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S	ระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ
ชาย	181	3.62	0.4083	ปานกลาง
หญิง	92	3.81	0.3638	สูง
รวม	273	3.69	0.4033	สูง

จากตาราง 9 แสดงว่านิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพศชายมีระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับปานกลาง เพศหญิงมีระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับสูง

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต
จำแนกตามสถานภาพการสมรสของบิตามารดา

สถานภาพการสมรส ของบิตามารดา	n	$\bar{X}$	S	ระดับค่านิยมต่อพฤติกรรม ทางเพศ
บิตามารดาอยู่ด้วยกัน	222	3.69	0.4178	สูง
บิตามารดาแยกกันอยู่	16	3.61	0.3442	ปานกลาง
บิตามารดาคนใดคนหนึ่งเสียชีวิต	22	3.68	0.3531	สูง
บิตามารดาหย่าร้างกัน	11	3.65	0.3270	ปานกลาง
บิตามารดาเสียชีวิตทั้งคู่	2	3.85	0.1414	สูง
รวม	273	3.69	0.4033	สูง

จากตาราง 10 แสดงว่านิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีสถานภาพการสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาคนใดคนหนึ่งเสียชีวิต และบิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่ มีระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับสูง ส่วนบิดามารดาแยกกันอยู่และบิดามารดาหย่าร้างกัน มีระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดู	n	$\bar{X}$	S	ระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ
เลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	241	3.69	0.3808	สูง
เลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน	32	3.68	0.5516	สูง
รวม	273	3.68	0.4033	สูง

จากตาราง 11 แสดงว่านิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับสูง

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต
จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

รายได้ของครอบครัว	n	$\bar{X}$	S	ระดับค่านิยมต่อพฤติกรรม ทางเพศ
ต่ำกว่า 3,001 บาท	23	3.47	0.5138	ปานกลาง
3,001 - 8,000 บาท	91	3.66	0.4170	ปานกลาง
8,001 - 20,000 บาท	99	3.72	0.3682	สูง
20,000 บาท ขึ้นไป	60	3.75	0.3691	สูง
รวม	273	3.68	0.4033	สูง

จากตาราง 12 แสดงว่านิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีรายได้ของครอบครัวอยู่ในช่วงต่ำกว่า 3,001 บาท และอยู่ในช่วง 3,001 - 8,000 บาท มีระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับปานกลาง ส่วนในช่วง 8,001 - 20,000 บาท และ 20,000 บาท ขึ้นไป มีระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับสูง

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต
จำแนกตามที่พักอาศัย

ที่พักอาศัย	n	$\bar{X}$	S	ระดับค่านิยมต่อพฤติกรรม ทางเพศ
หอพักหรือบ้านเช่า	139	3.68	0.3981	สูง
อยู่กับบิดาหรือมารดา	27	3.52	0.4620	ปานกลาง
อยู่กับบิดาและมารดา	54	3.77	0.3947	สูง
อยู่กับญาติพี่น้อง	40	3.72	0.4078	สูง
อยู่กับเพื่อนหรือคนรู้จัก	13	3.62	0.2671	ปานกลาง
รวม	273	3.68	0.4033	สูง

จากตาราง 13 แสดงว่านิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่อาศัยอยู่หอพักหรือบ้านเช่า อยู่กับบิดาและมารดาและอยู่กับญาติพี่น้อง มีระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับสูง ส่วนนิสิตที่อาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาและอยู่กับเพื่อนหรือคนรู้จัก มีระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับปานกลาง

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต
จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี	n	$\bar{X}$	S	ระดับค่านิยมต่อพฤติกรรม ทางเพศ
ชั้นปีที่ 1	58	3.73	0.3377	สูง
ชั้นปีที่ 2	72	3.64	0.4518	ปานกลาง
ชั้นปีที่ 3	69	3.86	0.3199	สูง
ชั้นปีที่ 4	69	3.86	0.3199	สูง
ชั้นปีที่ 3 (ต่อเนื่อง)	4	3.47	0.3502	ปานกลาง
ชั้นปีที่ 4 (ต่อเนื่อง)	1	4.06	0.0000	สูง
รวม	273	3.68	0.4033	สูง

จากตาราง 14 แสดงว่านิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่เรียนอยู่ระดับชั้นปีที่ 1 ระดับชั้นปีที่ 3 ระดับชั้นปีที่ 4 และระดับชั้นปีที่ 4 (ต่อเนื่อง) มีระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับสูง ส่วนนิสิตที่เรียนระดับชั้นปีที่ 2 และระดับชั้นปีที่ 3 (ต่อเนื่อง) มีระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับปานกลาง

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต
จำแนกตามหลักสูตรที่เรียน

หลักสูตร	n	$\bar{X}$	S	ระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ
หลักสูตร 4 ปี	219	3.71	0.3995	สูง
หลักสูตร 2 ปี (ต่อเนื่อง)	54	3.58	0.4057	ปานกลาง
รวม	273	3.68	0.4033	สูง

จากตาราง 15 แสดงว่านิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่เรียนหลักสูตร 4 ปี มีระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับสูง ส่วนหลักสูตร 2 ปี (ต่อเนื่อง) มีระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 คาสถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise - Multiple Regression) ของตัวทำนายที่มีผลต่อค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ดังตาราง 16

ตาราง 16 ค่าอำนาจในการทำนายของตัวทำนายค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต

ปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตัวทำนายที่เข้าสมการ ตามลำดับ	สัมประสิทธิ์การถดถอย		R	R ²	R ² _{change}	t	P
	B	Beta					
ความรู้เรื่องเพศ	.0799	.4458	.4833	.2336	.2336	8.4510*	0.0000
เพศ	-.1309	-.1537	.5069	.2569	.0233	-2.9190*	0.0038
รายได้ของครอบครัว	.0552	.1236	.5206	.2710	.0141	2.3640*	0.0188
สื่อบุคคล	.0353	.1033	.5306	.2816	.0100	1.9860*	0.0480
ค่าคงที่	.8029					23.0980*	0.0000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่าความรู้เรื่องเพศเป็นตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ นั่นคือเมื่อความรู้เรื่องเพศเพิ่มขึ้น 1 หน่วย ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศจะเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.0799 หน่วย ($B = 0.0799$) และสามารถอธิบายการทำนายของค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตได้ร้อยละ 23.36 ($R^2 = 0.2336$)

เพศ เป็นตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์กันทางลบกับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ นั่นคือเพศชายจะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศลดลง เท่ากับ - 0.1309 ($B = - .1309$) และสามารถรวมกับความรู้เรื่องเพศทำนายค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศได้เพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 25.69 ($R^2 = 0.2569$) โดยที่เพศเพียงตัวเดียวสามารถทำนายค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตได้ ร้อยละ 2.33 ($R^2_{\text{change}} = 0.0233$)

รายได้ของครอบครัว เป็นตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ แสดงว่ารายได้ของครอบครัวเพิ่มขึ้น 1 หน่วย ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต จะเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.0552 หน่วย ($B = 0.0552$) สามารถรวมกับเพศ และความรู้เรื่องเพศ ทำนายค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 27.10 ($R^2 = 0.2710$) โดยที่รายได้ของครอบครัวเพียงตัวเดียว สามารถทำนายค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต

ได้ร้อยละ 1.41 ($R^2_{\text{change}} = 0.0141$)

สื่อบุคคล เป็นตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ถ้าเป็นสื่อบุคคล ทำให้ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศเพิ่มขึ้นเป็น 0.1033 หน่วย ($B = 0.1033$) สามารถรวมกับรายได้ของครอบครัว เพศ และความรู้เรื่องเพศ ทำนายค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตได้ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 28.16 ($R^2 = 0.2816$) โดยที่สื่อบุคคลเพียงตัวเดียว สามารถทำนายค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศได้ร้อยละ 1.06 ($R^2_{\text{change}} = 0.0106$)

สมการถดถอยพหุคูณที่ใช้ทำนายพฤติกรรมค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต คือ

$$y' = a + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4$$

เมื่อ y' = ค่าทำนายค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต

a = ค่าคงที่ (Constant Value) = 0.8029

b_1 = ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของความรู้เรื่องเพศ = 0.799

b_2 = ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของเพศ = - .1309

b_3 = ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของรายได้ของครอบครัว = 0.552

b_4 = ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของสื่อบุคคล = 0.0353

X_1 = ความรู้เรื่องเพศ

X_2 = เพศ

X_3 = รายได้ของครอบครัว

X_4 = สื่อบุคคล

สมการที่ใช้แสดงการถดถอยพหุคูณในการทำนายค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต

คือ

$$y' = 0.8029 + 0.0799 X_1 - .1309 X_2 + 0.0552 X_3 + 0.0353 X_4$$

จากสมการถดถอยที่ได้ พบว่า สามารถทำนายค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต

ได้ร้อยละ 28.16 ($R^2 = 0.2816$)

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2540
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปร เพศ สถานภาพการสมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู รายได้ของครอบครัว ที่พักอาศัย ระดับชั้นปี หลักสูตรที่เรียน ความรู้เรื่องเพศ ที่มีความสัมพันธ์กับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ นิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2540 จำนวน 273 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน คือ
ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา
ตอนที่ 2 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเองของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา
ตอนที่ 3 แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา
ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the social science) ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ แต่ละองค์ประกอบและรวมทุกองค์ประกอบ โดยคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับค่านิยม ตามตัวแปรที่ศึกษาคือ เพศ สถานภาพการสมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู รายได้ของครอบครัว ที่พักอาศัย ระดับชั้นปี หลักสูตรที่เรียน ความรู้เรื่องเพศ และการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple - Regression) ของตัวแปรเพศ สถานภาพการสมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู รายได้ของครอบครัว ที่พักอาศัย ระดับชั้นปี หลักสูตรที่เรียน ความรู้เรื่องเพศและการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 66.30 บิดามารดาอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 81.30 นิสิตได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 88.30 รายได้ของครอบครัวส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 8,0001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.30 ขณะศึกษาในมหาวิทยาลัยนิสิตส่วนใหญ่อาศัยอยู่หอพักหรือบ้านเช่า คิดเป็นร้อยละ 50.90 กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.40 ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตที่เรียนหลักสูตร 4 ปี คิดเป็นร้อยละ 80.20 และสื่อที่ได้รับข่าวสารเรื่องเพศมากที่สุดคือ สิ่งพิมพ์ ($\bar{X} = 4.06$) และนิสิตมีความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 9.10$) ด้านค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ พบว่า นิสิตมีระดับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.69$)

2. ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่มีอิทธิพลร่วมในการทำนายค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) พบว่าตัวแปรความรู้เรื่องเพศ เพศ รายได้ของครอบครัว และสื่อบุคคลสามารถร่วมกันทำนายค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต ได้ร้อยละ 28.16

อภิปรายผล

จากการศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2540 ผู้วิจัยขออภิปรายผลในประเด็นสำคัญดังนี้

1. ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

จากการศึกษาพบว่า นิสิตมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับสูง ซึ่งสิ่งนี้อาจชี้ให้เห็นว่า วัยรุ่นมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับวัฒนธรรมในเรื่องเพศของสังคมไทย กล่าวคือ สังคมไทยเป็นสังคมชาวพุทธและเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การปล่อยตัวปล่อยใจให้เป็นไปตามความปรารถนาทางเพศนั้นย่อมไม่ถูกต้องตามขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามและย่อมไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม โดยเฉพาะฝ่ายหญิง สังคมไทยมีเจตคติและการอบรมในเรื่องเพศที่เข้มงวดมาก มีเกณฑ์และระเบียบเคร่งครัด โดยมีค่านิยมยกย่องผู้หญิงที่เป็นกุลสตรี จะต้องรักษานวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม หรือมีเสรีภาพทางเพศ การรู้จักเพศตรงข้ามนั้นอยู่ภายใต้ความดูแลของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง/ซึ่งวันหนึ่ง วาสิกะสิน (2526 : 51 - 52) กล่าวว่า สังคมไทยมีค่านิยมยกย่องให้เพศชายเป็นใหญ่กว่าเพศหญิง และเพศชายสามารถมีประสบการณ์ทางเพศได้ทั้งก่อนและหลังแต่งงาน โดยไม่ถือเป็นเรื่องเสียหาย นอกจากนี้สังคมไทยยังนับถือพุทธศาสนา ซึ่งได้กำหนดข้อห้ามในการประพฤติปฏิบัติทางเพศที่ไว้เว้นจากการประพฤติดิฉันในกาม และธรรม 5 ข้อ ข้อที่ 3 ที่ให้พุทธศาสนิกชนมีความสำรวมระวังในเรื่องกาม รวมทั้งอบายมุข 6 ที่เป็นต้นเหตุแห่งความเดือดร้อนเสียหายที่สามารถนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องหรือการสำส่อนทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ มิลเลอร์ และไซค์ม่อน (ดาร์ณี ภูษณสุวรรณศรี. 2540 : 124 ; อ้างอิงมาจาก Miller and Simon. 1980) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาชายและ

หญิงร้อยละ 65.00 ให้เหตุผลของการที่ไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเนื่องจากเป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรม สอดคล้องกับการศึกษาของ สมยศ กองเงิน (2519 : 51 - 57) ได้สำรวจค่านิยมของนิสิตมหาวิทยาลัยต่างๆ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชาย-หญิง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของชายและหญิง สอดคล้องกับการศึกษาของ จิรดา รัตนรังสี (2521 : 55 - 56) ศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศและการเลือกคู่ครองของนิสิตมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร พบว่า ในการมีนัดครั้งแรกกับเพื่อนต่างเพศนั้น เพศชายและเพศหญิงเห็นว่าควรชวนเพื่อนไปเป็นกลุ่ม สอดคล้องกับการศึกษาของจริยา พงศ์วิวัฒน์ (2526 : 130) ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของนักศึกษาปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่านักศึกษาเห็นว่าเป็นเรื่องเสื่อมเสียที่ผู้หญิงจะมีประสบการณ์ทางเพศก่อนแต่งงาน สอดคล้องกับการศึกษาของ อติรัตน์ วัฒนไพลิน (2527 : 81 - 84) ศึกษาเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับปริญญาตรี โท เอก พบว่า นิสิตมีความเห็นด้วยกับความคิดที่ว่า พรหมจารีเป็นสิ่งที่มีค่าสำหรับลูกผู้หญิงและการมีเพศสัมพันธ์หลังแต่งงานแล้วดีกว่าก่อนแต่งงาน สอดคล้องกับการศึกษาของ ผกาพันธ์ ชนะภัย (2528 : 63 - 64) ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนหญิง พบว่า เจตคติทางเพศของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลางและเห็นว่าการคบเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องธรรมดา ในสังคมวัยรุ่นควรมีการคบเพื่อนต่างเพศ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ทำให้มีโอกาสที่จะศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นต่อเพศตรงข้าม แต่ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน สอดคล้องกับการศึกษาของ จิราภรณ์ สุทธิสานนท์ (2529 : 8) ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียน พบว่าค่านิยมในการอบรมเลี้ยงดูเด็กหญิงในสังคมไทย มักจะอบรมเลี้ยงดูเพศหญิงให้มีความเรียบร้อย มีความประพฤติดี ต้องอยู่ในขอบเขตธรรมเนียมประเพณีมากกว่าเด็กชาย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กชายไม่เคร่งครัด ฉะนั้นเด็กชายจึงมีความรู้สึกเสรีในการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าเด็กหญิง สอดคล้องกับการศึกษาของ เกื้อวงศ์บุญสิน และเยาวรัตน์ ปรปักษ์ขาม (2531 : 79 - 99) ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนไทย พบว่า เยาวชนไทยไม่เห็นด้วยที่หนุ่มสาวจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน สอดคล้องกับการศึกษาของ พิษิต พิทักษ์เทพสมบัติและคณะ (2532 : 26) ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ เจตคติ การปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ และการวางแผนครอบครัวของเยาวชนไทย พบว่า เยาวชนร้อยละ 90.70 ไม่เห็นด้วยกับการที่หนุ่มสาวที่ยังโสดจะมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน โดยให้เหตุผลที่สำคัญคือไม่ถูกต้องศีลธรรม เสียชื่อเสียงและอนาคตและยังไม่สมควรแก่เวลาสอดคล้อง

กับการศึกษาของ วูห์ลและตันลอบ (จรรยา เศรษฐบุตร. 2536 : 25 ; อ้างอิงมาจาก Wohl and Dunlop. 1970) ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของวัยรุ่นไทย อังกฤษ อเมริกา พบว่านักศึกษาไทยไม่เห็นด้วยกับการที่ผู้หญิงจะไปหาผู้ชายก่อน และนักศึกษาไทยต้องการให้ความประพฤติในเรื่องเพศถูกต้องตามหลักศีลธรรมมากกว่านักศึกษาตะวันตก ดังนั้น จึงพอจะกล่าวได้ว่า นิสิตคณะพลศึกษา มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศในลักษณะที่ถูกต้องและเหมาะสม สอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีไทย

2. อิทธิพลของตัวแปร เพศ สถานภาพการสมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู รายได้ของครอบครัว ระดับชั้นปี หลักสูตรที่เรียน ความรู้เรื่องเพศและการรับรู้ข่าวสารในเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ

จากการศึกษาอิทธิพลของตัวแปร เพศ สถานภาพการสมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู รายได้ของครอบครัว ที่พักอาศัย ระดับชั้นปี หลักสูตรที่เรียน ความรู้เรื่องเพศ และการรับรู้ข่าวสารในเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ความรู้เรื่องเพศ เพศ รายได้ของครอบครัวและสื่อบุคคล สามารถรวมกันทำนายค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตได้ร้อยละ 28.16 และจากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ความรู้เรื่องเพศ มีอิทธิพลต่อค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต ที่มีความสามารถในการทำนายค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ได้ร้อยละ 23.36 ซึ่งแมคและคณะ (Marc et al. 1974 : 10) กล่าวว่า ความรู้เรื่องเพศจะมีบทบาทสำคัญในการก่อให้เกิดการเรียนรู้ทางสังคม สอดคล้องกับการศึกษาของ โฮ (วิชาญ รุ่งอุทัย. 2533 : 102 ; อ้างอิงมาจาก Hoch. 1969 : 3425A) ศึกษาเกี่ยวกับความมั่นใจในการตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาดี จะมีความมั่นใจในการตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศได้ดีขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของเลวิน (Levin. 1970 : 350) ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศในมุมมองของเพศศึกษา พบว่า ปัญหาทางเพศของนักเรียนมีสาเหตุมาจากการขาดความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องเพศ และสอดคล้องกับการศึกษาของธอร์นเบิร์ก (Thornburg. 1970 : 370) ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่น พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ไม่ได้รับความรู้อย่างถูกต้องและเพียงพอ สอดคล้องกับการศึกษาของจูเลีย ดอร์คินส์ (Julia Dowkins. 1971 : 22) ศึกษาเกี่ยวกับการให้ความรู้เรื่องเพศ พบว่า เด็กๆ ส่วนใหญ่ไม่ได้รับความรู้เรื่องเพศอย่างถูกต้องและเพียงพอ จากพ่อแม่และครู เด็กจึงแสวงหาความรู้เรื่องเพศจากแหล่ง

อื่นๆ ด้วยวิธีดังกล่าวจึงทำให้เด็กได้รับความรู้ไม่ถูกต้อง เกิดเจตคติที่ผิดๆ ซึ่งคนไทยส่วนใหญ่ยังมีความรู้ในเรื่องเพศน้อย และยังมีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ผิดๆ (เต็มสิริ บุญยสิงห์. 2518 : 149 - 150) สอดคล้องกับการศึกษาของ ลิบบีและแนส (Libby and Nas. 1974 : 235) ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติในเรื่องเพศของวัยรุ่น พบว่า พ่อ แม่ ใน 10 ในเมืองคอนเนคติกัส ไม่พูดเรื่องเพศอย่างเปิดเผย ทั้งนี้เพราะมีความรู้สึกขัดแย้งกัน ระหว่างความต้องการให้ลูกมีชีวิตทางเพศที่ดีในอนาคต แต่กลัวลูกจะสร้างปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน สอดคล้องกับการศึกษาของ พิชัย ผดุงรัตน์ (2523 : 82) ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติของนิสิตปริญญาตรี พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังมีความรู้เรื่องเพศไม่ดีพอ ซึ่งสุกานดา สุนิษชาติ (2523 : 164) กล่าวว่า การมีความรู้ เพศที่จำกัดและไม่ถูกต้อง เมื่อรวมกับความอยากรู้อยากเห็นตามวัยของวัยรุ่นและอิทธิพลของสื่อมวลชน ความสับสนของสังคมในปัจจุบัน ย่อมทำให้วัยรุ่นเกิดปัญหาทางด้านพฤติกรรมทางเพศ สอดคล้องกับการศึกษาของ อีเวอร์สัน (Everson. 1974 : 7584A) ศึกษาเกี่ยวกับเพศศึกษาของวัยรุ่นเกี่ยวกับเรื่องเพศและเจตคติ พบว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษา นอกจากจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศแล้วยังพบว่า การแสดงออกทางพฤติกรรมเบื้องต้นของวัยรุ่นเป็นผลสืบเนื่องมาจากความรู้เรื่องเพศศึกษา และวัยรุ่นที่เรียนเพศศึกษามาแล้วจะมีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง มีความสอดคล้องกับพฤติกรรมทางเพศที่พึงประสงค์ของสังคม สอดคล้องกับการศึกษาของ สุวรรณี เอ็งตระกูล (2523 : 51) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนเพศศึกษา พบว่า นักเรียนโดยส่วนรวมเห็นด้วยกับการเรียนเพศศึกษา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักวางตัวและปรับตัวกับเพศตรงข้ามได้ดี สอดคล้องกับการศึกษาของ วิชาญ รุ่งอุทัย (2523 : 102) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษา มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ การวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า การมีความรู้เรื่องเพศศึกษานั้น จะทำให้วัยรุ่นรู้จักการแสดงออกทางด้านพฤติกรรมทางเพศได้อย่างถูกต้องเหมาะสมมากกว่าวัยรุ่นที่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาในระดับต่ำ และสอดคล้องกับการศึกษาของ ชาติ แจ่มนุษ (2538 : 136 - 137) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับค่านิยมการสำส่อนทางเพศของเยาวชนชาย พบว่า เยาวชนชายที่มีความรู้เรื่องเพศดีจะมีค่านิยมการสำส่อนทางเพศต่ำ แสดงว่า จากผลของความสัมพันธ์ดังกล่าว จึงชี้ให้เห็นว่าความรู้เรื่องเพศมีความสำคัญต่อการแสดงออกในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาจึงมีความสำคัญ ซึ่งการสอนความรู้เรื่องเพศเป็นกระบวนการศึกษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงความแตกต่างทางด้านกลไกของการทำงาน การเปลี่ยนแปลงความ

ต้องการและผลสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของเพศทั้งสองในทุกๆ ด้าน เช่น ทางด้านสรีรวิทยา สุขภาพจิตสถานภาพและบทบาททางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการเมือง ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ในการปรับตัววางแผนชีวิต และการตัดสินใจปฏิบัติต่อกันระหว่างเพศและเพศเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะมีผลทำให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคมและชีวิตครอบครัว (ชัยวัฒน์ ปัญญาพงศ์และคณะ. 2524 : 3 - 4)

2. เพศ มีอิทธิพลต่อค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ที่มีความสามารถรวมกับความรู้เรื่องเพศในการทำนาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.69 ซึ่งวันทะนีย์ วาสิกะสิน (2526 : 65) ได้ให้ความเห็นว่ามนุษย์เมื่อเกิดมาจะมีลักษณะที่แตกต่างกันตามชีวภาพ คือลักษณะที่บ่งบอกความเป็นเพศชายและเพศหญิง ส่วนบทบาทหน้าที่ ความรู้สึกนึกคิดต่างๆ นั้น สภาพแวดล้อมหรือสังคมที่แวดล้อมตัวเป็นผู้กำหนด ซึ่งแตกต่างกันไปตามแต่ละวัฒนธรรม ประเพณีและค่านิยมของสังคม ทำให้บทบาทของหญิงและชายแตกต่างกันออกไป และพบว่าสังคมได้กำหนดบทบาทของเพศสำหรับชายหญิงให้มีบทบาทต่างกัน โดยจะรู้สึกตัวหรือไม่ก็ตาม ชาย หญิง ก็ได้เรียนรู้โดยกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และได้เรียนรู้ค่านิยมและหลายสิ่งหลายอย่างที่มาพร้อมกับผลของความสัมพันธ์กับบทบาทนั้น ได้กลายเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ จากพื้นฐานที่มีความแตกต่างกันระหว่างเพศชาย และ เพศหญิงที่เกิดขึ้นตามความคาดหวังของสังคม เช่นนี้ จึงน่าจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างกันของชายหญิงทางด้านความเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้อย่างชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะความคิดเห็นเรื่องพฤติกรรมทางเพศ สอดคล้องกับการศึกษาของ อุทิศ เชาวลิต (2521 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับการสมรสของนักศึกษา พบว่ามีความแตกต่างระหว่างนักศึกษาชายและหญิง กล่าวคือ นักศึกษาชายเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของชายและหญิง เป็นเรื่องธรรมดา ขณะที่นักศึกษาหญิงเห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของชายและหญิงเป็นเรื่องน่ารังเกียจและไม่ควรปฏิบัติ สอดคล้องกับการศึกษาของ จริยา พงศ์วิวัฒน์ (2526 : 22) ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ เจตคติและความต้องการของนักศึกษาในเรื่องเพศ พบว่า นิสิตร้อยละ 50 - 76 ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และนิสิตชายมีแนวโน้มเห็นด้วยมากกว่าเพศหญิง สอดคล้องกับการศึกษาของ ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526 : 41) ศึกษาความรู้ เจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่านักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิงถึง 30 เท่า สอดคล้องกับการศึกษาของวันทะนีย์ วาสิกะสิน (2525 : 52) ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ พบว่า สังคมให้ค่านิยมที่ยกย่องให้เพศชายมีเสรีภาพทางเพศมากกว่าเพศหญิง สอดคล้องกับการศึกษาของ

ปราโมทย์ ประสาทกุลและคณะ (2530 : 43) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเขตเมืองและชนบท พบว่า วัยรุ่นชายร้อยละ 75 และวัยรุ่นหญิงร้อยละ 40 เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน สอดคล้องกับการศึกษาของ สันหัตต์ เสริมศรีและสืบพงษ์ไชยพรรค (2530 : 42) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นในเขตเมือง พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 ราย หรือร้อยละ 39.20 เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ โดยเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 85.50 เพศหญิงมีเพียงร้อยละ 14.50 สอดคล้องกับการศึกษาของ วิชาญ รุ่งอุทัย (2533 : 105) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น จากผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า วัยรุ่นชายและหญิงมีความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลให้พฤติกรรมทางเพศของชายหญิง มีความแตกต่างกันด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของ ชูลีพร อินทร์ไพบูลย์ (2536 : 270) ศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่น พบว่าเพศของนักเรียนวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศแตกต่างกัน ส่งผลให้พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันด้วย สอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฐวดี วิจิธรรม (2539 : 175) ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่น พบว่า นักเรียนชายจะมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ดีกว่านักเรียนหญิง ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าในปัจจุบันสังคมจะเริ่มให้การยอมรับให้ความเท่าเทียมกันระหว่างชายหญิง ในหลายๆ เรื่องก็ตาม แต่สำหรับในเรื่องพฤติกรรมทางเพศแล้วนับได้ว่ายังมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ซึ่งผลของความแตกต่างที่ยังเกิดขึ้นนี้เป็นเพราะสังคมไทยได้ปลูกฝังค่านิยมของผู้ชายไปในทางที่ไม่ถูกต้อง เช่น การให้สิทธิในทางกฎหมาย วัฒนธรรมและสังคมมากกว่าหญิง โดยคิดว่าชายควรเป็นผู้นำและหญิงควรเป็นผู้ตาม นอกจากนั้นยังมีการให้ค่านิยมในเรื่องเพศแก่ชายอย่างผิดๆ เช่น ต้องมีความสามารถทางเพศเป็นเลิศ ต้องเจ้าชู้ เป็นต้น (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. 2525 : 120) ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจส่งผลให้เพศชายก่อปัญหาเรื่องเพศในสังคมได้ เช่น ทดลองมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานกับหญิงหลายคนเพื่อพิสูจน์ความสามารถ มีผลให้เกิดปัญหาอื่นตามมา เช่น การทำแท้ง การตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน การสำส่อนทางเพศ จะเห็นได้ว่าเป็นส่วนสำคัญของบุคลิกภาพที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ สมศรี สุกุมลนันทน์. (2529 : 107) กล่าวว่า จากการเปลี่ยนแปลงในค่านิยมไปในทางที่ถูกต้องจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการอบรมบุตรชายและหญิง ตั้งแต่ในบ้านเรื่อยไปจนถึงโรงเรียนและสังคมและชายควรได้รับการอบรมให้หนักถือกัน มิให้ใครได้เปรียบเสียเปรียบ สังคมก็จะดีขึ้น

3. รายได้ของครอบครัว มีอิทธิพลต่อค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต ที่มีความสามารถร่วมกับเพศ และความรู้เรื่องเพศในการทำนายค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.10 โดยพบว่าครอบครัวที่มีรายได้ 8,001 - 20,000 บาทขึ้นไป นิสิตมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศสูงกว่าครอบครัว ที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,001 บาทต่อเดือน และครอบครัวที่มีรายได้ระหว่าง 3,001 - 8,000 บาทต่อเดือน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันพ่อแม่ต้องประกอบอาชีพ ไม่มีเวลาให้ลูกเพียงพอ เด็กขาดความอบอุ่นก็จะแสวงหาทางออกเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศได้ง่าย ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ จุฑามาศ นุชนารถ (2531 : 74 - 77) ศึกษาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของนักเรียนวัยรุ่น พบว่า ค่าใช้จ่ายประจำเดือนที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน โดยผู้ที่ได้รับรายได้มากกว่าจะเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่ได้รับได้น้อยกว่า ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ศุภจรี วชิวิวัฒน์ (2533 : 59) ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ เจตคติ ประสพการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศและโรคเอดส์ของนักเรียนชาย พบว่า เงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับในแต่ละเดือน มีความสัมพันธ์กับประสพการณ์ทางเพศของนักเรียน โดยผู้ที่ได้รับค่าใช้จ่ายมากจะมีประสพการณ์ทางเพศสูงกว่านักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายน้อย ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ (2536 : 120) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของคนงานสตรีวัยรุ่น พบว่า รายได้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของคนงานสตรีวัยรุ่น ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ จุฬารัตน์ ห้าวหาญ (2539 : 79 - 80) ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชาย พบว่า รายได้ที่ได้รับมีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนวัยรุ่นชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ เพี้ย (จิราพร มงคลประเสริฐ. 2539 : 48 ; อ้างอิงมาจาก Faye. 1987) ศึกษาวัยรุ่นในสหรัฐอเมริกาที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร พบว่า วัยรุ่นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีจะเริ่มมีเพศสัมพันธ์เร็ว และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ดารุณี ภูษณสุวรรณศรี (2540 : 122 - 123) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาผู้ใหญ่ พบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาผู้ใหญ่ กล่าวคือ ผู้ที่มีรายได้สูงมีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเพิ่มมากขึ้น

การวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของเจสเซอร์และซีนิค (ณัฐวดี วิจิธรรม. 2539 : 59 ; อ้างอิงมาจาก Jessor and Zelnick. 1981) พบว่า วัยรุ่นหญิงมีฐานะเศรษฐกิจของ

ครอบครัวดี มีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสต่ำ สอดคล้องกับการศึกษาของสรีตา วรรณวงศ์ (2528 : 70) ศึกษาเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พบว่า มารดาวัยรุ่นส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ

4. สื่อบุคคล มีอิทธิพลต่อค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต ที่มีความสามารถร่วมกับเพศ ความรู้เรื่องเพศและรายได้ของครอบครัวในการทำนายนโยบายต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 28.16 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงวัยรุ่นที่กำลังมีความสนใจในเรื่องเพศสูง มีความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลองและเรียนรู้เรื่องเพศจากกลุ่มเพื่อนและสื่อมวลชนต่างๆ ที่มีอยู่มากมายในปัจจุบัน ทั้งหนังสือ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ (ดาร์ณี ภูษณสุวรรณศรี. 2540 : 133 ; อ้างอิงมาจาก Nas and Fisher. 1988 : 87) ซึ่งสื่อต่างๆ เหล่านี้ต่างมีจุดมุ่งหมายที่เน้นหนักทางด้านความต้องการและการตอบสนองทางอารมณ์มากกว่าทางด้านวิชาการ (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. ม.ป.ป. : 3) และการที่วัยรุ่นเปิดรับข่าวสารในเรื่องเพศจากสื่อที่นำเสนอเรื่องเพศอย่างไม่ถูกต้องนั้น จะส่งผลต่อความรู้ ความคิดเห็น ความเชื่อและเจตคติที่ไม่ถูกต้องในเรื่องเพศ (วันทะนีย์ วาสิกะสิน. 2526 : 64) ซึ่งเป็นไปตามบทบาทของสื่อแต่ละประเภทที่แตกต่างกันในด้านของการให้ความรู้ หรือการจูงใจบุคคลให้เปลี่ยนเจตคติ (Rogers and Shoemaker. 1973) โดยพบว่าสื่อที่เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการตัดสินใจยอมรับการเผยแพร่เทคนิคใหม่ๆ คือ สื่อบุคคล (Roger and Meynen. 1969 : 213 - 219) สอดคล้องกับการศึกษาของ วิชาญ รุ่งอุทัย (2533 : 105) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พบว่า การรับข่าวสารในเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งให้เห็นการเปิดรับข่าวสารในเรื่องเพศของวัยรุ่นที่แตกต่างกัน ทำให้วัยรุ่นมีความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของสมชาย อินโต (2536 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมทางเพศคดีข่มขืนกระทำชำเรา พบว่า แหล่งการเรียนรู้เรื่องเพศของผู้ต้องขังคดีข่มขืนมากที่สุดได้จากการพูดคุยกับเพื่อน ร้อยละ 58.40 รองลงมาคือวิดีโอ หรือภาพยนตร์เกี่ยวกับเพศร้อยละ 52.30 สอดคล้องกับการศึกษาของ ฮันท์ (อมรรัตน์ เสวตนันท์. 2529 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Hunt. 1974 : 234) ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารเรื่องเพศของวัยรุ่น พบว่า แหล่งความรู้ในเรื่องเพศของวัยรุ่นส่วนใหญ่มาจากเพื่อนสนิทมากที่สุด รองลงมาคือ หนังสือที่อ่าน สอดคล้องกับการศึกษาของ พวงพรรณ จันทรรตรี (2539 : 53 - 54) ศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องการรักษาพรหม-

จารย์ของสตรีโสธ พบว่า การรับข่าวสารในเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจารีของสตรีโสธ ซึ่งจากผลการวิจัยต่างๆ เหล่านี้จะพบว่าสื่อบุคคลมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งสำหรับในปัจจุบัน เพราะมีการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาพบว่า ความรู้เรื่องเพศมีอิทธิพลต่อค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งจากผลการศึกษาได้ชี้ให้เห็นว่า การมีระดับความรู้ในเรื่องเพศจะทำให้วัยรุ่นรู้จักแสดงออกในด้านค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ฉะนั้นบิดามารดาซึ่งถือเป็นสถาบันแรกของสังคม ต้องให้ความรู้เรื่องเพศ ความเชื่อทางเพศที่ถูกต้อง โดยที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะต้องอบรมสั่งสอนแนะนำทุกครั้งเมื่อมีโอกาส นอกจากนี้ในระบบการจัดการศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้วัยรุ่นได้รับการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี และมีความเชื่อในเรื่องเพศที่ถูกต้อง โดยที่กระทรวงศึกษาธิการจะต้องจัดหลักสูตรการเรียนการสอน แกไขความเชื่อในเรื่องเพศที่ไม่ถูกต้อง โดยเพิ่มเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับผลสืบเนื่องมาจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ การตั้งครภักก่อนแต่งงาน การทำแท้ง การวางแผนครอบครัวและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ให้มีไว้ในหลักสูตรการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา หรือมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอนให้เป็นที่น่าสนใจ น่าเรียน เช่น จัดโครงการเพศศึกษาในโรงเรียน

2. จากผลการศึกษาพบว่า เพศมีอิทธิพลที่มีผลต่อค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งจากผลการศึกษาได้ชี้ให้เห็นว่า วัยรุ่นชายและหญิง มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับที่แตกต่างกัน กล่าวคือ วัยรุ่นหญิงจะมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศสูงกว่าวัยรุ่นชาย ฉะนั้นการเข้าไปมีบทบาทของสังคมในการสร้างความเสมอภาคกันระหว่างชายและหญิง จึงเป็นสิ่งที่ควรได้รับความสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ชายและหญิงมีบทบาททางด้านค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศที่คล้ายคลึงกัน และสอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีไทย โดยมีวิธีการที่เหมาะสม เช่น การลดบทบาทของชายที่ยังมีเหนือกว่าหญิงในสังคมให้ลดน้อยลง และส่งเสริมให้มีการยอมรับบทบาทและความสำคัญของเพศหญิงในด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ก็จะเป็นการช่วยให้เกิดความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงขึ้นได้ในสังคม

3. จากการศึกษาพบว่า รายได้ของครอบครัวมีอิทธิพลต่อค่านิยมทางเพศ แสดงว่า ครอบครัวที่บิดามารดามีรายได้ต่ำ เป็นเหตุให้บิดามารดาต้องออกไปประกอบอาชีพ จึงไม่มีเวลาในการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกต้องให้กับลูก และการที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำอาจสืบเนื่องมาจากบิดามารดามีระดับการศึกษาต่ำด้วย ดังนั้นจึงไม่มีความรู้เรื่องเพศเพียงพอ หรือถูกต้องเหมาะสมที่จะนำมาให้ความรู้กับลูกได้ ฉะนั้น กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุข จึงควรพิจารณาในการจัดกิจกรรมให้กับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยมีแผนดำเนินงานการจัดอบรมเรื่องเพศศึกษาและการเสริมสร้างทักษะชีวิตที่จำเป็น ในชีวิตวัยรุ่นให้กับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำ แก้ไขปัญหาทางเพศได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ครอบครัวควรเอาใจใส่ดูแลความประพฤติของลูกอย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในเรื่องความเป็นอิสระในการคบเพื่อน และการเที่ยวกลางคืน ซึ่งเป็นสิ่งที่จะชักนำให้มีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้

4. จากการศึกษาพบว่า สื่อบุคคลมีอิทธิพลต่อค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งจากผลการศึกษาได้ชี้ให้เห็นว่า สื่อบุคคลมีส่วนสำคัญในการจูงใจให้เปลี่ยนแปลงเจตคติและเกิดการยอมรับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศขึ้น ซึ่งการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลนั้นเป็นการสื่อสารที่ส่งผลให้เห็นได้ทันที และมีลักษณะส่วนตัว จึงง่ายต่อการชักชวน หรือจูงใจให้คล้อยตาม ฉะนั้น บุคคลที่มีความสำคัญต่อการปลูกฝังค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องก็คือ บิดามารดาและผู้ปกครองจะต้องเป็นแบบอย่างทางเพศที่ดีแก่บุตร และควรจะต้องอยู่ใกล้ชิดอบรมสั่งสอนและแนะนำไม่ให้บุตรมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมในช่วงวัยรุ่น

นอกจากนี้ ครู อาจารย์ สามารถปลูกฝังค่านิยมและกำหนดความประพฤติของเด็กได้ โดยทางสถาบันการศึกษา ควรจัดทำแผนหรือนโยบายการให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ครูอาจารย์ในเรื่องความประพฤติที่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ เพื่อให้ครูอาจารย์ทั้งสถาบันได้ยึดถือปฏิบัติในทางเดียวกัน เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีกับนิสิต และควรจัดให้มีบริการการให้คำปรึกษาแนะนำเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม เพื่อช่วยให้นิสิตเกิดความเข้าใจตนเองและเกิดการเปลี่ยนแปลงในการที่จะช่วยแก้ไขปัญหของตนเองได้ รวมทั้งจัดผู้ทรงคุณวุฒิในด้านพฤติกรรมทางเพศมาช่วยเป็นวิทยากรเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการสร้างค่านิยมที่ดีต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาคำนิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี ในคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อจะได้มองเห็นภาพโดยรวมของค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรีได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาคำนิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ โดยขยายกลุ่มประชากรออกไป โดยศึกษาเปรียบเทียบจากนิสิตที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยอื่นๆ เช่น กรุงเทพมหานคร ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ เป็นต้น เพื่อให้การอธิบายได้กว้างขวางยิ่งขึ้นและอาจช่วยให้ได้ข้อสรุปของอิทธิพลที่มีผลต่อค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศได้ครอบคลุมและถูกต้อง
3. ควรมีการศึกษาต่อเนื่องระยะยาว (Longitudinal Study) เพื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศระหว่างบุคคลช่วงวัยต่างๆ พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการศึกษาเชิงอนาคต (Futuristic Research) เพื่อทราบแนวทางในอนาคตเพื่อป้องกันปัญหาทางเพศที่จะเกิดขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนก โตสุรัตน์. ลักษณะทางประชากรบางประการของผู้ตัดสินใจทำแท้ง อันเนื่องจากการตั้งครรภ์ที่ไม่ปรารถนา. วิทยานิพนธ์. สด.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา
- กอ สวัสดิ์พานิช. "วัยรุ่นกับค่านิยมและระบบศีลธรรม," เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับการศึกษา. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2519.
- กองควบคุมโรคติดต่อ, กระทรวงสาธารณสุข. สรุปรายงานการเฝ้าระวังโรค ปี 2536. กรุงเทพฯ : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2536.
- กองระบาดวิทยา, กระทรวงสาธารณสุข. สรุปสถานการณ์โรคเอดส์ ตั้งแต่กันยายน 2527 - กันยายน 2539. กรุงเทพฯ : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2539.
- เกียรติศักดิ์ อิชยานนท์. กระบวนการนำค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ ไปสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2526.
- เกื้อ วงศ์บุญสินและเยาวรัตน์ ปรปักษ์ขาม. "ทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนไทย," ใน เยาวชนไทย 2531. กรุงเทพฯ : สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชน, สำนักงาน. สถิติอาชญากรรมที่กระทำโดยเด็กและเยาวชนปี 2530-2539 สำนวนที่ราชอาณาจักร. กรุงเทพฯ : สำนักนายก รัฐมนตรี, 2536.
- จริยา พงศ์วิวัฒน์. การศึกษาความรู้ ทัศนคติ และความต้องการของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในเรื่องเพศศึกษา. วิทยานิพนธ์ สด.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526. อัดสำเนา.
- จรรยา เศรษฐบุตร. ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลภายในครอบครัวและอิทธิพลภายนอกครอบครัวต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นหญิงในอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์. ปริญญาโท กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- จรรยา สุวรรณทัต. "ครูกับการพัฒนาค่านิยมในครอบครัว," ประมวลบทความทางวิชาการที่บรรยายในโอกาสต่างๆ ภายในประเทศ พ.ศ. 2511-2526. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

- จิรดา รัตนรังสี. ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศและการเลือกคู่ครองของนิสิตมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- จิระ จีงเจริญศิลป์. ค่านิยมในการคบเพื่อนของเด็กรุ่นใหม่ในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย. ปรินิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- จิราพร มงคลประเสริฐ. ผลการใช้แผนการสอนเพศศึกษาต่อความรู้ เจตคติ และสุขภาพจิตทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอเมือง จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539. อัดสำเนา.
- จิราภรณ์ สุทธิสานนท์. การรับรู้เกี่ยวกับยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- จุฑามาศ นุชนารถ. การมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในจังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531. อัดสำเนา.
- จุฬารัตน์ ห้าวหาญ. พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชาย ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539. อัดสำเนา.
- ชวนีย์ จันทน์น้อย. พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 6. วิทยานิพนธ์. วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533. อัดสำเนา.
- ชัยวัฒน์ ปัญญาพงษ์และคณะ. เพศศึกษาแผนใหม่. กรุงเทพฯ : บารมีการพิมพ์, 2524.
- ชัยวัฒน์ ปัญญาพงษ์และสุรีย์ กาญจนพร. เพศศึกษาแผนใหม่. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2524.
- ชวนชม สกนธวัฒน์และคณะ. การศึกษาความรู้ ทักษะและการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศ การเจริญพันธุ์และการคุมกำเนิดในวัยรุ่น ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น. ขอนแก่น : คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2530.
- ชาติ แจ่มนุช. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับค่านิยมการสำส่อนทางเพศของเยาวชนชาย. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538. อัดสำเนา.

- ชูสิทธิ์ อินทร์ไพบูลย์. ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์. สด.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536. อัดสำเนา.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- ณัฐดี วิจิตรธรรม. ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท. กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.
- ดวงกมล เวชยรรยรัตน์. "การอบรมเลี้ยงดู," ใน เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาพัฒนาการเด็กและการอบรมเลี้ยงดู หน่วยที่ 8-15. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2526.
- ดารุณี ภูษณสุวรรณศรี. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540. อัดสำเนา.
- เดโช สวานานนท์. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2510.
- เต็มศิริ บุญยสิงห์. "เพศศึกษา," สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2525.
- _____. เพศศึกษาวิชาชื่อไม่เพราะ ในจุดยืนและทิศทางการศึกษาของไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2518.
- ทำเนียบ ไสแสนน้อย. ค่านิยมทางสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์. วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2527. อัดสำเนา.
- นาดยา ภัทรแสงไทย. "ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับบทบาทของค่านิยมในการศึกษาค้นคว้า," มิตรครู. หน้า 22 : 9 พฤศจิกายน 2522.
- นิพนธ์ คันธเสวี. "ค่านิยม," เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาเรื่องค่านิยมไทย. หน้า 17 - 19. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, ม.ป.ป.
- "น.ศ. เกย์ ช่างหั่นศพ น.ศ. สาว," ไทยรัฐ. 21 ธันวาคม 2539. หน้า 23.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. สถิติวิจัย II. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด เบสท์ กราฟฟิค เพรส, 2537.

"ประชดรัก," ไทยรัฐ. 14 ตุลาคม 2539. หน้า 23.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. เพศศึกษา. สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียร์สโตร, 2525.

_____. "หน่วยที่ 7 ค่านิยม," เอกสารการสอนชุดวิชาสุขศึกษา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. ค่านิยมและความหวังของเยาวชนไทย กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.

ปราโมทย์ ประสาทกุลและคณะ. "พฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเขตเมืองและชนบท," รายงานการประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ ปี 2530. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ปรางพร พงษ์ประเสริฐ. ความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ คม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ผกาพันธ์ ชนะภัย. การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติทางเพศของนักเรียนหญิงโรงเรียนสหศึกษากับนักเรียนโรงเรียนสตรี ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. "การศึกษาค่านิยมในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1," ใน ศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและการพัฒนา. 1(3) : 16-17 ; สิงหาคม 2531.

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2496. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองธรรม, 2507.

พนัส หันนาคินทร์. การสอนค่านิยม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2520.

พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า. "การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย : การศึกษาเบื้องต้น," บทความวิจัยวิทยานิพนธ์ 2528. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2527.

พวงวรรณ จันทร์ดรี. ค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจารีของสตรีโสดที่ศึกษาอยู่ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนในชุมชนหนึ่งของภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ สค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539. อัดสำเนา.

พัทยา สายหู. โลกสมมติ. กรุงเทพฯ : ศึกษิตสยาม, 2516.

พิชญ์ สมพอง. สังคมชาวบ้าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.

พิชัย ผดุงรัตน์. การศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อเพศศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีปีสุดท้าย วิชาเอกสหศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529. อัดสำเนา.

พิชิต พัทธสุมบัตและคณะ. "รายงานเบื้องต้นของโครงการ ความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์และการวางแผนครอบครัวของเยาวชนไทย อายุ 15 - 24 ปี," ใน เยาวชนไทย 2531. กรุงเทพฯ : สถาบันประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของคณานสตรีวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536. อัดสำเนา.

"โพล หนุนราชภัฏรับไม่ได้ครุฑ," ข่าวสด. 23 มกราคม 2510. หน้า 12.

ไพฑูรย์ เครือแก้ว ณ ลำพูน. "ระบบค่านิยม," ลักษณะสังคมไทย. กรุงเทพฯ : เลี้ยวเชิงจงเจริญ, 2523.

ไพบุลย์ ช่างเรียง. สารานุกรมศัพท์ทางสังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : ผดุงวิทยา, 2516.

ไพรัตน์ พุกษชาติคุณากร. จิตเวชศาสตร์. เชียงใหม่ : ธนบรรณการพิมพ์, 2534.

เมธิ บิลันธนานนท์และคณะ. คู่มือการปลูกฝังค่านิยมกลุ่มนักวิชาการ. กรุงเทพฯ : กองวิจัยและแผนงาน สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2526. อัดสำเนา.

ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. ความรู้ เจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์. ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2526. อัดสำเนา.

รัชณี วารินทร์. การศึกษาลักษณะความเป็นชาย ลักษณะความเป็นหญิงกับการเลี้ยงดู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

เรณู เจริญศรี. ทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง. ปริญญาโท. วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2525. อัดสำเนา.

- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. เทคนิคทางวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2538.
- วณิ บางประกา จิตติประเสริฐ. "ภัยคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นในปี 2538," มติชน. 18 สิงหาคม 2539. หน้า 17.
- วันทะนีย์ วาสิกะสิน. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.
- วาสนา ศิลากร. การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดลำปาง ที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- วิกรม กมลสุโกศล. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ความวิตกกังวลและค่านิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม จังหวัดนราธิวาส. ปรินุญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัดสำเนา.
- วิชาญ รุ่งอุทัย. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ สค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533. อัดสำเนา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. "ค่าเฉลี่ยกับการแปรความ : เรื่องต่างๆที่บางครั้งก็พลาดได้," ข่าวสารการวิจัยการศึกษา. 18(3) : กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2538.
- วิมลรัตน์ จงเจริญ. ความรู้ เจตคติและการปฏิบัติต่อเพศศึกษาของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528. อัดสำเนา.
- วิมลฤดี พงษ์หิรัญญ์. ความรู้ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ สค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2523. อัดสำเนา.
- ศุภจรี วจิวิวัฒน์. ความรู้ ทัศนคติ ประสพการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศและโรคเอดส์ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533. อัดสำเนา.
- ศุภร ศรีแสน. ปรัชญาและแนวคิดทางการศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2522. อัดสำเนา.

สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน

กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2536.

_____. สถิติรายได้รายจ่ายของครัวเรือน. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2537.

_____. สถิติการศึกษาและการสาธารณสุข. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2537.

สรिता วรรณวงศ์. การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : ศรีนครินทรวิโรฒ, 2528. อัดสำเนา.

สันทัต เสริมศรีและสืบพงษ์ ไชยพรรค "ความสัมพันธ์ทางเพศ ของวัยรุ่นในเขตเมือง ส่วนภูมิภาค," รายงานการประชุมวิชาการประชากรศาสตร์ ปี 2530 . กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

สาธารณสุข, กระทรวง. รายงานการเฝ้าระวังโรคประจำสัปดาห์. กรุงเทพฯ :

กองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข, 2539.

สาโรช บัวศรี. "จริยธรรมและค่านิยม," จันทร์เกษม. 216 : 22 - 34 ; มกราคม-มีนาคม 2524.

สุกานดา สุวณิชชาติ. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการลักลอบทำแท้งในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2523. อัดสำเนา.

สุชา จันท์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2528.

สุชาติ โสมประยูรและวรรณ โสมประยูร. เพศศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.

_____. เพศศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2531.

สุชิน บัวงาม. การศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ.

ปริญญาโท. กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพฯ : สำนักคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.

สุนทรี โคมินและสนธิ สมัครการ. "ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย," การศึกษาแห่งชาติ. 14(6) : 67-80 ; สิงหาคม- กันยายน 2522.

สุปาวรีย์ วิชัยโรจน์. การยอมรับพฤติกรรมทางเพศของสตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัย.

วิทยานิพนธ์. สค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529. อัดสำเนา.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมไทยและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.

สุภาพรรณ โคตรจรัส. สุขภาพจิต : จิตวิทยาในการดำรงชีวิต เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

สุวรรณณี เสงี่ยมกุล. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ตอนปลายโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.

สุวิมล ณ ตะกั่วทุ่ง. "คุยกับลูกเรื่องเพศ," คุรุปริทัศน์. 5(12) : 47 - 50 ; ธันวาคม 2523.

สมจิตต์ สุพรรณทิต์. ประภาเพ็ญ สุวรรณและสุรีย์ จันทระโมรี. คำนิยมทางสุขภาพของ

ประชาชนพื้นที่ยากจน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัย

มหิดล, 2525.

สมชาย อินโต. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมทางเพศคดี

ฆาตกรรมกระทำซ้ำเรา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.

อัดสำเนา.

สมยศ กองเงิน. การสำรวจค่านิยมของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างๆ เกี่ยวกับความ

สัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศิลปากร, 2519. อัดสำเนา.

สมศรี สุกุมลนันทน์. "งามมารยาท," ขวัญเรือน. 14(347) : 10 - 15 ; พฤษภาคม 2529.

สมหมาย อ่ำดอนกลอย. ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 3 ในจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

อดิรัตน์ วัฒนไพลิน. การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

อนุลักษณ์ นิติรัช. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ การเลือกคู่ครอง การสมรส

การหย่าร้าง ของนักศึกษาวิทยาลัยครูภาคตะวันตก. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ

มหาวิทยาลัยมหิดล, 2525. อัดสำเนา.

- อมรรัตน์ เศวตนันท์. การศึกษาความรู้ เจตคติและความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ปรินูณานิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- "อาจารย์ใหญ่ข่มขืนเด็ก," ไทยรัฐ. 1 มีนาคม 2540 หน้า 13.
- อานันท์ อาภาภิรมย์. "ระบบค่านิยม," จันทร์เกษม. 176 : 7 - 14 ; มกราคม -
กุมภาพันธ์ 2527.
- _____. ลักษณะสังคมและปัญหาสังคมไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2517.
- อังศนา บุญธรรม. เปรียบเทียบปัจจัยทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการติดเชื้อเอดส์ของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเขตชนบทและเขตเมืองจังหวัดนครราชสีมา.
วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535. อัดสำเนา.
- อำนวย นักรักษ์สินธุ์. ค่านิยมทางสุขภาพของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดงานประถมศึกษา
จังหวัดอ่างทอง. ปรินูณานิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. เพศศึกษาที่น่าวุ้. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด สไตล์, ม.ป.ป.
- _____. เพศใกล้หม้อ. กรุงเทพฯ : ป.สัมพันธ์พานิชย์, 2525.
- อุทัย หิรัญโต. สารานุกรมศัพท์ทางสังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : พิมพ์อักษร, 2526.
- อุทิศ เขาวลิต. ทัศนคติเกี่ยวกับการสมรสของนักศึกษาโรงเรียนสารพัดช่างในเขตกรุงเทพ
มหานคร. วิทยานิพนธ์ สค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
อัดสำเนา.
- อุบลรัตน์ โพธิโกสม. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู กับความซื่อสัตย์ของ
เด็กไทย. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- Alan, Guskin E. Changing Value of Thai College Students. Faculty of Education,
Chulalongkorn University, 1964.
- Crutchfield, R.S et al. Individaul in Society. Tokyo : Kongkusha. Com. ltd, 1966.
- Cronbach, Lee Josept. Essentials of Psychology Testing. 3 rd ed. NewYork :
Herper and Row, 1970.

- Feather, Norman T. Value in Education and Society. Collier Macmillan, 1975.
- Fred, Sigmund. Inhibitions, Simptoms and Anxiety. Translated by a Strachey,
Revised and edited by Stratchey, New York : W.W. Norton, 1959.
- Hurlock, Elizabeth B. Adolescent Development. 3 rd. ed. New York : McGraw-Hill
Book, 1967.
- Isador R, Kirkendall AL. Sex in The Adolescence Years. New York : Association
Press, 1964.
- Julia Dawkins. Why Give Sex Education. Merry-Go-Round London the British
Broadcasting Corporation, 1971.
- Kalish, Richard A. The Psychology of Human Behavior. California WadsWorth
Publishing Company Inc, 1976.
- Klanger B, Tyden T, and Rusuvara L. Sexual Behavior among Adolescents in
Uppsala : Sweden, 1993.
- Killander HF. Sex Education in the Schools. New York : The Mcmillan Company,
1970.
- Landis, Paul H. Adolescence and Youth : The Process of Maturing. New York :
McGraw-Hill Book, 1952.
- Levine, Milton I. Human Sexual Development Perspectives in Sex Education.
Philadephia : F.A. Davis Company, 1970.
- Mare, D.R and others. The Teaching of Human Sexuality in School for Health
Professionals. Geneva World Health Organization, 1974.
- Miller, Carroll H. Guidance Service : An Introproduction. A Harper International
Student, 1965.
- Mussen, Paul H. Child Development and Personality. Tokyo : John Weatherhill,
Inc. , 1963.
- Offer, Dantel. "Sexual Behavior of A group of Normal Adolescents," Medical
Aspects of Human Sexuality. 9 : 40-49 ; September, 1971.

Rae, Iverson Sonya. Sex Education and Adolescent Attitudes. Dissertation Abstract international. (34) ; June, 1974.

Rats, louis B. Hamin, Merrill and Simon, Chales B. Values and Teaching.

Columbus, Ohio : Chales B. Merrill, 1966.

Rogers, Everett M and Sumaker, F Floyed. Communication of innovation : A Cross Cultural Appraoch. New York : The Free Press, 1971.

Roger, Everett M and Wicky L. Meyen. "Communication Source for 2, 4 - D weed Spray among Columbiuan Peasants Rural Social 30 pp 213 - 219 Cities by Gardner Lindzed and E.Iliot Alonson," The Handbook of social Psychology. 3 : 234 ; 1969.

Rokeach, Milton. Beliefs Attitude and Values. San Francisco, Jassey - Bass, 1970.

Susan, Sterns Ronni. "Factor Affecting Sexual and Contraceptive Attitudes and Behaviors among Adolescents," Dissertation Abstracts international. 43 : 3430 - A ; The University of Ankon, 1983.

Yamane, Taro. Statistical and Introductory Analysis. 2 rd ed. New York : Harper and Row, 1976.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

10 พฤศจิกายน 2540

เรียน นิสิตคณะพลศึกษา

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสำรวจ

ด้วยดิฉัน นางสาวสายสุนีย์ อุดมณา กำลังทำวิจัยเรื่อง "ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร" ซึ่งจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ท่านได้รับเลือกเป็นตัวแทนของกลุ่มนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา ดิฉันจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านช่วยตอบแบบสำรวจฉบับนี้ โดยตอบตามความเป็นจริงและให้ครบทุกข้อเพราะคำตอบของท่านเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ สำหรับเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมหรือจัดการศึกษาต่อไป คำตอบของท่านจะไม่มีผลเสียหายต่อท่านแต่อย่างใดและข้อมูลนี้จะเก็บไว้เป็นความลับ

หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ด้วย

(นางสาวสายสุนีย์ อุดมณา)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกสุขศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ภาคผนวก ข

แบบสำรวจค่านิยมที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต

แบบสำรวจค่านิยมที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา

แบบสำรวจการวิจัยเรื่อง ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดเติมข้อความลงในช่องว่าง หรือ เขียนเครื่องหมาย / ลงใน []
หรือเติมตัวเลขหน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนิสิต

1 เพศ [] ชาย

[] หญิง

2 สถานภาพการสมรสของบิดามารดาของนิสิตขณะนี้

[] บิดา มารดา อยู่ด้วยกัน

[] บิดา มารดา แยกกันอยู่

[] บิดา มารดา คนใดคนหนึ่งเสียชีวิต

[] บิดา มารดา หย่าร้างกัน

[] บิดา มารดา เสียชีวิตแล้วทั้งคู่

3 รายได้ของครอบครัว ขณะศึกษา

[] ต่ำกว่า 3,001 บาท

[] 3,001 - 8,000 บาท

[] 8,001 - 20,000 บาท

[] มากกว่า 20,000 บาท

4 ที่พักอาศัยของนิสิต ขณะศึกษาในสถานศึกษาแห่งนี้

[] หอพักหรือบ้านเช่า

[] อยู่กับบิดาหรือมารดา

[] อยู่กับบิดาและมารดา

[] อยู่กับญาติพี่น้อง

[] อยู่กับเพื่อนหรือคนรู้จัก

5 ขณะศึกษาในสถานศึกษาแห่งนี้คิดอาศัยอยู่กับใคร

- ☐ [] เพื่อน ๆ
- ☐ [] ญาติพี่น้อง
- ☐ [] บิดาและมารดา
- ☐ [] บิดา หรือมารดา
- ☐ [] อยู่คนเดียว
- ☐ [] อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6 ระดับชั้นปี ของนิสิตขณะศึกษา

- ☐ [] ชั้นปีที่ 1
- ☐ [] ชั้นปีที่ 2
- ☐ [] ชั้นปีที่ 3
- ☐ [] ชั้นปีที่ 4

7 หลักสูตรที่นิสิตเรียนในขณะศึกษา

☐ [] หลักสูตร 4 ปี มี 3 สาขาวิชาเอก ได้แก่ วิชาเอกพลศึกษา วิชาเอกสุขศึกษาและ วิชาเอกสหนันทนาการ

☐ [] หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี มี 2 สาขาวิชาเอก ได้แก่ วิชาเอกพลศึกษา และวิชาเอก สุขศึกษา

8 สื่อที่นำเสนอเกี่ยวกับเรื่องราวทางเพศที่นิสิตได้รับมากที่สุด (ให้ตอบเรียงลำดับจากมาก ไปหาน้อย ตั้งแต่ 1 ถึง 5)

- ☐ [] สิ่งพิมพ์
- ☐ [] วิทยุ
- ☐ [] โทรทัศน์
- ☐ [] สื่อบุคคล
- ☐ [] คอมพิวเตอร์
- ☐ [] อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของนิสิต

คำชี้แจง ให้นักศึกษาระลึกถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้วว่า ผู้ปกครองได้ปฏิบัติตนในลักษณะใด แล้วกาเครื่องหมาย (/) ลงในช่องคำตอบท้ายข้อความที่เห็นว่าตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนิสิตมากที่สุดเพียงหนึ่งคำตอบ

หมายเหตุ ผู้ปกครองในที่นี้ หมายถึง ผู้ที่ให้อบรมเลี้ยงดู หรือ ให้การสนับสนุนทางการศึกษาแก่นิสิต

ตัวอย่าง

วิธีที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อท่าน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
(0) เมื่อนั้นขอเงินจะถูกดูต่ำกว่ากล่าว					/

จากตัวอย่างแสดงว่านิสิตรับรู้ว่า เมื่อนิสิตขอเงินจะถูกดูต่ำกว่ากล่าวน้อยที่สุด

วิธีที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อท่าน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ดูแลสุขภาพของฉัน.....					
2. ฉันคบเพื่อนฝูงได้อย่างอิสระโดย ผู้ปกครองไม่ได้ยุ่งเกี่ยว.....					
3. เวลานั้นไม่สบาย ฉันต้องดูแลตัวเอง.....					
4. ผู้ปกครองมักยกย่องความดีของคนอื่นมา เปรียบเทียบกับฉัน.....					
5. เวลานั้นทำให้ผู้ปกครองจะให้คำชมเชย.....					
6. ทางบ้านไม่เคยสนใจถามไถ่ฉันหลัง เลิกเรียน.....					
7. ผู้ปกครองไม่เคยอยู่ปรึกษาหารือหรือ พูดจากับฉัน.....					
8. ผู้ปกครองไม่เคยสนใจว่าฉันจะแต่งตัว อย่างไร แบบไหน.....					
9. ผู้ปกครองชอบไล่ฉันให้ไปเล่น หรือทำ อะไรก็ได้ไกลๆจะได้ไม่ทำความรำคาญให้.....					
10. ฉันดูโทรทัศน์หรือฟังวิทยุอยู่จนดึก บ่อยครั้ง.....					
11. ฉันกลับจากโรงเรียนต้องถึงบ้านตรงเวลา.....					
12. ผู้ปกครองมักเคี่ยวเข็ญให้ฉันอ่านตำรา.....					
13. ถ้าฉันขอเงินซื้อของ ฉันต้องชี้แจง การใช้จ่ายอย่างละเอียด.....					
14. เวลาออกนอกบ้านถ้าผู้ปกครองเห็นว่า แต่งตัวไม่เหมาะสม จะต้องให้ไปเปลี่ยน ใหม่ทันที.....					
15. ฉันไม่มีโอกาสไปเที่ยวกับเพื่อนๆ นอกจากไปกับผู้ปกครอง.....					

วิธีที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อท่าน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16. เมื่อฉันขออนุญาตไปเที่ยวกับเพื่อนๆ มักไม่ได้รับอนุญาต.....					
17. ถ้าผู้ปกครองไม่อยู่บ้านฉันรู้สึกสบายใจ และโล่งใจมาก.....					
18. ผู้ปกครองจะกำหนดให้ฉันเรียน หรือ ประกอบอาชีพอะไรตามใจท่าน.....					
19. ถ้าเพื่อนของฉันเป็นคนที่ผู้ปกครอง ไม่ชอบ ท่านจะสั่งให้ฉันเลิกคบ.....					
20. เวลาฉันผิด ผู้ปกครองจะดุทันทีแม้ ไม่ใช่ที่บ้าน.....					
21. เวลาทะเลาะกับพี่ๆน้องๆ ผู้ปกครองจะ ตัดสินใจโดยไม่ลำเอียง.....					
22. ผู้ปกครองจะพูดคุยกับฉันอย่าง สนุกสนาน.....					
23. ผู้ปกครองอนุญาตให้ฉันไปเที่ยว นอกบ้านได้ตามสมควร.....					
24. ผู้ปกครองจะพูดว่ากล่าวหรือทำโทษ เมื่อลูกทุกคนทำผิด โดยไม่ยกเว้นคนใด.....					
25. ในวันหยุดผู้ปกครองจะอนุญาตให้ฉัน ทำงานส่วนตัวได้.....					
26. ผู้ปกครองส่งเสริมให้ฉันเรียนวิชาที่ ฉันถนัด.....					
27. เมื่อฉันมีปัญหา เช่น ปัญหาการเรียน ปัญหาเรื่องเพื่อน ฉันมักจะปรึกษา ผู้ปกครอง.....					

วิธีที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อท่าน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
28. ผู้ปกครองรับฟังความคิดเห็นของฉันเสมอ.....					
29. เวลาจะพาไปเที่ยวนอกบ้าน ผู้ปกครองมักจะถามฉันก่อนว่าอยากไปเที่ยวที่ไหน.....					
30. เมื่อนั้นทำผิด ผู้ปกครองมักให้อโอกาสฉัน ชี้แจงเหตุผล.....					

ตอนที่ 3 แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำถามแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย X บนตัวเลือก ก ข ค และ ง ที่นักเรียนเห็นว่า เป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว ขอให้ทำทุกข้อ

- จุดประสงค์ที่สำคัญของการเรียนเรื่องเพศ คือข้อใด
 - สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้
 - สามารถเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับการสืบพันธุ์ได้
 - เข้าใจการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงทางเพศ
 - สามารถหลีกเลี่ยงโรคต่าง ๆ ที่เกิดกับอวัยวะเพศได้
- อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายที่ทำหน้าที่สร้างตัวอสุจิและฮอร์โมนเพศชาย คือข้อใด
 - องคชาต
 - ลูกอัณฑะ
 - ต่อมลูกหมาก
 - ถุงเก็บน้ำอสุจิ

- 3 อวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิงที่ทำหน้าที่สร้างไข่และฮอร์โมนเพศหญิง คือข้อใด
- รังไข่
 - มดลูก
 - ท่อนำไข่
 - ช่องคลอด
- 4 การปฏิสนธิเกิดขึ้นได้อย่างไร
- เกิดจากการแบ่งตัวของไข่
 - เกิดจากการแบ่งตัวของตัวอสุจิ
 - เกิดจากตัวอสุจิไปฝังตัวที่มดลูก
 - เกิดจากการผสมของไข่กับตัวอสุจิ
- 5 เมื่อวัยรุ่นเกิดความต้องการทางเพศ อวัยวะเพศที่เรียกว่า ลิ้นค จะแข็งตัวและขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว เพราะสาเหตุใด
- มีความรู้สึกตื่นเต้นมาก
 - มีเลือดมาคั่งบริเวณนี้มาก
 - ฮอร์โมนที่ควบคุมบังคับให้แข็งตัว
 - ใยประสาทที่ปลายองคชาตขยายตัว
- 6 เมื่อมีปัญหาทางเพศเกิดขึ้น การแก้ไขปัญหาก็ถูกต้อง ควรทำอย่างไร
- ปรึกษาเพื่อน
 - หาวิธีแก้ไขตนเอง
 - หาทางออกโดยเที่ยวเตร่
 - ปรึกษาพ่อแม่ หรือ ครู อาจารย์
- 7 ข้อใด ไม่ถูกต้อง เกี่ยวกับ "การผันแปร"
- เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศ
 - เป็นสิ่งธรรมชาติที่เกิดกับผู้ชายทุกคน
 - ถ้าเกิดขึ้นบ่อยๆ จะทำให้ร่างกายซูบผอม
 - เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อเด็กผู้ชายเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น

- 8 การลดความต้องการทางเพศ ข้อใด ไม่ถูกต้อง
- ก ดูรูปภาพ หรือ วิดีโอโป๊
 - ข สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
 - ค ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา
 - ง ทำงานหรือหางานอดิเรกทำ
- 9 การปรับตัวที่ดีของวัยรุ่น มีดังต่อไปนี้ ยกเว้นข้อใด
- ก ตั้งจุดหมายชีวิตและมีความรับผิดชอบ
 - ข ศึกษาหาความรู้ให้เข้าใจเกี่ยวกับวัยรุ่น
 - ค ยอมรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้น
 - ง กังวลใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของตนเอง
- 10 บุคคลที่มีความผิดปกติทางเพศมักเกิดจากสาเหตุใด มากที่สุด
- ก ค่านิยมของสังคมในปัจจุบัน
 - ข ความต้องการทางด้านร่างกาย
 - ค เกิดจากฮอร์โมนเพศในร่างกาย
 - ง สภาพจิตใจที่ผิดปกติจนไม่สามารถควบคุมได้
- 11 ความเป็นกระเทยที่มีผลจากทางด้านจิตใจ สาเหตุที่สำคัญที่สุด คือข้อใด
- ก เกิดจากการอบรมเลี้ยงดู
 - ข การได้รับการบีบคั้นทางจิตใจ
 - ค พฤติกรรมที่เด็กชอบเลียนแบบ
 - ง สิ่งแวดล้อมที่ได้รับจากการเลี้ยงดู
- 12 มารยาททางสังคมระหว่างเพศ หมายถึงข้อใด
- ก เจื่อนใจที่สมาชิกในสังคมสร้างขึ้นมา
 - ข บทบาทที่เพศชายพึงปฏิบัติต่อเพศหญิง
 - ค เรื่องที่ควรค่าแก่การฝึกฝนจนกลายเป็นกิจกรรมโดยธรรมชาติ
 - ง มารยาททางสังคมที่เพศชายและหญิง พึงปฏิบัติต่อกันในวาระต่างๆ กัน

13 การคบเพื่อนต่างเพศตามขอบเขตของวัฒนธรรมไทย คือข้อใด

- ก ผู้ชายและผู้หญิงคบหากันอย่างเพื่อน
- ข ผู้ชายและผู้หญิงอยู่ในที่ลับตาคนสองต่อสอง
- ค ผู้หญิงแสดงความสนใจเพื่อนชายอย่างออกนอกหน้า
- ง ผู้ชายใช้ถ้อยคำที่ใช้กับเพื่อนชายที่สนิท มาใช้กับเพื่อนหญิง

14 การแต่งงานในช่วงอายุเท่าใด จึงจะเหมาะสมที่สุด

- ก 15 - 20 ปี
- ข 21 - 30 ปี
- ค 31 - 40 ปี
- ง 40 ปีขึ้นไป

15 หลักในการเลือกคู่ครอง ควรปฏิบัติอย่างไร

- ก ฐานะทางเศรษฐกิจดีมาก
- ข เลือกคู่ครองที่มีหน้าตาดี
- ค เลือกบุคคลที่พ่อแม่เลือกให้
- ง เลือกบุคคลที่เรารักเขาและเขารักเราอย่างจริงใจ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ

คำชี้แจง ให้นิสิตอ่านข้อความในแต่ละข้อ แล้วใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือให้ตรงกันในแต่ละข้อที่นิสิตเห็นว่ามีความสำคัญ เป็นที่ต้องการสำหรับยึดเป็นหลักปฏิบัติ เพื่อตัวนิสิตเอง ตามระดับความมากน้อยที่นิสิตต้องการ

ตัวอย่าง

ข้อความ	การให้ความสำคัญสำหรับยึดปฏิบัติ				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
(0) การซื้อขายมารับประทานเอง เมื่อเจ็บป่วย				/	

จากตัวอย่างแสดงว่านิสิตไม่เห็นด้วยกับการซื้อขายมารับประทานเองเมื่อเจ็บป่วย

ข้อความ	การให้ความสำคัญสำหรับยึดปฏิบัติ				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1 การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา.....					
2 การเลือกเสื้อผ้าใส่ให้เหมาะสมกับ สภาพร่างกายที่เปลี่ยนแปลง ในวัยรุ่น.....					
3 การรักษาความสะอาดของอวัยวะ เพศ ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็น.....					
4 ทำความสะอาดอวัยวะเพศทุกครั้ง ภายหลังการขับถ่าย.....					

ข้อความ	การให้ความสำคัญสำหรับยึดปฏิบัติ				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5 การสวมใส่ชุดชั้นใน (เสื้อมงทรวง) ที่มีขนาดพอดีตัวจะช่วยให้ ทรวงทรวงผู้หญิงสวยงาม.....					
6 การสระผมขณะมีประจำเดือน เป็นสิ่งไม่ควรทำ.....					
7 การตรวจความผิดปกติของอวัยวะ เพศไม่ใช่เรื่องสำคัญของเพศหญิง.....					
8 การไม่อาบน้ำในแม่น้ำลำคลอง ในขณะมีประจำเดือน.....					
9 การแต่งตัวเลียนแบบเพศตรงข้าม ช่วยให้เป็นคนทันสมัย.....					
10 การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ นับได้ว่าเป็นเรื่องปกติในสังคม ปัจจุบัน สามารถปฏิบัติได้.....					
11 การชอบใช้อวัยวะเพศถือเป็น สิทธิส่วนบุคคล.....					
12 ผู้ชายและผู้หญิงต่างมีความ ต้องการทางเพศด้วยกันทุกคน.....					
13 ความต้องการทางเพศ เป็นความ ต้องการของชีวิต ที่สามารถหลีกเลี่ยงได้.....					
14 การออกกำลังกาย เล่นกีฬา เป็นการบำบัดความต้องการทาง เพศได้.....					

ข้อความ	การให้ความสำคัญสำหรับยึดปฏิบัติ				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
15 การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นเรื่องปกติธรรมดาทางเพศ.....					
16 การดูภาพยนตร์หรือหนังสือโป๊ มีส่วนดึงดูดสนใจในการเที่ยวหญิง บริการ.....					
17 ชายที่ไม่เคยเที่ยวหญิงบริการถือ ว่ายังไม่เป็นลูกผู้ชาย.....					
18 ปัจจุบันสามารถเที่ยวหญิงบริการ ได้โดยไม่เสี่ยงต่อการติดโรค เนื่องจากการรักษาและสิ่งป้องกัน การติดเชื้อที่หาซื้อได้สะดวก.....					
19 เป็นสิ่งน่าอายที่ผู้หญิงจะซื้อ บริการทางเพศจากผู้ชายขายตัว.....					
20 เมื่อมีปัญหาเรื่องเพศ ปรึกษา เพื่อนดีที่สุด.....					
21 เรื่องปัญหาทางเพศไม่ควรปรึกษา ผู้ใหญ่ เพราะเป็นเรื่องน่าอาย.....					
22 ผู้หญิงจะเริ่มจีบผู้ชายก่อนเป็น เรื่องปกติธรรมดาของสังคมยุค ปัจจุบัน.....					
23 การที่ชายหญิงเดินโอบกอดกันใน ที่สาธารณะเป็นเรื่องยอมรับได้.....					

ข้อความ	การให้ความสำคัญสำหรับยึดปฏิบัติ				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
24 การจับกันระหว่างคนรักควรกระทำ ได้ไม่เฉพาะแต่ในโอกาสพิเศษ เท่านั้น.....					
25 การอยู่ด้วยกันสองต่อสองระหว่าง ชายหญิงในที่ลับตาเป็นเวลานานๆ ถือว่าเป็นเรื่องปกติ.....					
26 ในขณะที่เรียนการไม่มีคู่รัก ถือเป็น การเสียหน้า.....					
27 การมีคู่รักระหว่างการศึกษา เป็นผลดี มากกว่าผลเสีย.....					
28 การมีคู่รักหลายๆ คน ในขณะที่ เดียวกัน เป็นสิ่งที่ดี.....					
29 การรักษานวลสงวนตัวถือเป็นสิ่ง สำคัญสำหรับผู้หญิง.....					
30 การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ในระหว่างศึกษาเป็น เรื่องน่าลอง.....					
31 ผู้หญิงไม่จำเป็นต้องสนใจกับเรื่อง ความบริสุทธิ์แล้ว เพราะเป็นการ ยากที่ผู้ชายจะรู้ว่าตนบริสุทธิ์หรือไม่.....					
32 การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างศึกษา สามารถทำได้ เพราะมีอุปกรณ์ คุมกำเนิดหลายวิธี.....					
33 การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักปลอดภัย จากโรคดีกว่าการเที่ยวหญิงบริการ.....					

ข้อความ	การให้ความสำคัญสำหรับยึดปฏิบัติ				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
34 การตั้งครรภระหว่างศึกษาเป็น เรื่องปกติสำหรับวัยรุ่นที่มีอยู่ทั่วไป.....					
35 การมีความรู้ เรื่องการคุมกำเนิด ทำให้วัยรุ่นกล้าทดลองมีเพศ- สัมพันธ์มากขึ้น.....					
36 การทำแท้งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับ วัยรุ่นในยุคปัจจุบัน.....					
37 การทำแท้งไม่ถือว่าเป็นการเสื่อม เสียศีลธรรม แต่เป็นการลดปัญหา ของสังคม.....					
38 หญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ก่อนแต่งงาน ไม่ถือว่าเป็นเรื่อง เสียหาย.....					
39 การทดลองอยู่ด้วยกันกับคูรัก ก่อนแต่งงาน จะช่วยให้ทราบ อุปนิสัยของกันและกัน.....					
40 การเลือกคู่ครอง ควรพิจารณา ผู้ที่มีรูปร่างหน้าตาสวยงามเป็น หลัก.....					
41 การจัดพิธีแต่งงานให้ใหญ่โต ถือเป็นสิ่งจำเป็น.....					
42 เพศสัมพันธ์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับ ชีวิตแต่งงาน.....					

ข้อความ	การให้ความสำคัญสำหรับยึดปฏิบัติ				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
43 ผู้หญิงแต่งงานแล้วควรมีเพศสัมพันธ์เฉพาะกับสามีเท่านั้น.....					
44 ผู้หญิงควรมีสิทธิในเรื่องความสุขทางเพศโดยสามารถมีเพศสัมพันธ์เพื่อความสนุกได้เช่นเดียวกับผู้ชาย.....					
45 โดยเฉลี่ยครอบครัวหนึ่งควรมีบุตรไม่เกิน 2 คน.....					

ภาคผนวก ค

คำอำนาจจำแนกของแบบสำรวจค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต

ตาราง ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	.5371	16	.6264
2	.0548	17	.5172
3	.4156	18	.4610
4	.3262	19	.4760
5	.2859	20	.5105
6	.4755	21	.4989
7	.6964	22	.6109
8	.4907	23	.5034
9	.6062	24	.5767
10	.0639	25	.5346
11	.2776	26	.6393
12	.4373	27	.5565
13	.3696	28	.6394
14	.5920	29	.4634
15	.6239	30	.5850

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย = .6673

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน = .8081

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย = .8530

ตาราง ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	.1375
2	.2223
3	.6637
4	.4749
5	.3118
6	.4509
7	.3515
8	.5710
9	.5008
10	.3739
11	.1065
12	.2846
13	.6003
14	.1753
15	.5603

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความรู้ = .7747

ตาราง ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	.4661	16	.1039	31	.5668
2	.2987	17	.3904	32	.5065
3	.5333	18	.4865	33	.1076
4	.2244	19	.1022	34	.3233
5	.3327	20	.3037	35	.3852
6	.3892	21	.4971	36	.5834
7	.5985	22	.1592	37	.5717
8	.2520	23	.4193	38	.5381
9	.6182	24	.4422	39	.3715
10	.5685	25	.3761	40	.6569
11	.7543	26	.5029	41	.5742
12	.1337	27	.1254	42	.1319
13	.1688	28	.1722	43	.3018
14	.1096	29	.3735	44	.7101
15	.1102	30	.5402	45	.4046

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศ = .8780

ภาคผนวก ง
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสำรวจค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต

1. รองศาสตราจารย์ ระวีวรรณ แสงฉาย	ภาควิชาอนามัยครอบครัว
คณะสาธารณสุขศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล
2. รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพรณ์ หะวานนท์	คณะบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
3. รองศาสตราจารย์ นภาพร มัยมางกูร	ภาควิชาสุขศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. นายแพทย์ไพบุลย์ เจริญชัยนนท์	นายแพทย์ 7 กลุ่มงานสูติ -
นรีเวชกรรม โรงพยาบาล
วชิรพยาบาล
5. นางสาวบังอร ศิริบุรณะถนันทน์	ภาควิชาการพยาบาลสูติ -
นรีเวชศาสตร์ วิทยาลัย
พยาบาลเกื้อการุณย์

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวสายสุนีย์ อุดมณา
เกิดวันที่	เดือนมิถุนายน พุทธศักราช 2508
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	127 หมู่ 6 ตำบลพุดแค อำเภอนelsonพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี
สถานที่ทำงาน	สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	พยาบาลเทคนิค ระดับ 5
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2528	ประกาศนียบัตรพยาบาลและผดุงครรภ์ วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี นราธิวาส
พ.ศ. 2532	ศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2541	การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ทุนวิจัย	
พ.ศ. 2541	ทุนสนับสนุนการวิจัย ทุนพระพรหมคุณาภรณ์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

บทคัดย่อ
ของ
สายสุนีย์ อุดมณา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา
เมษายน 2541

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิต และ อิทธิพลของตัวแปรที่มีผลต่อค่านิยม ตัวแปรที่ศึกษาคือ เพศ สถานภาพการสมรสของบิดา มารดา การอบรมเลี้ยงดู รายได้ของครอบครัว ที่พักอาศัย ระดับชั้นปี หลักสูตรที่เรียน ความรู้เรื่องเพศและสื่อที่ได้รับข่าวสารเรื่องเพศ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนิสิตปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 273 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสำรวจ ประกอบด้วย 4 ส่วนคือ แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู แบบทดสอบความรู้เรื่องเพศและแบบสอบถามค่านิยมต่อ พฤติกรรมทางเพศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า

1. นิสิตปริญญาตรีมีค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับสูง
2. ความรู้เรื่องเพศ เพศ รายได้ของครอบครัวและสื่อบุคคล มีอิทธิพลต่อค่านิยมต่อ

พฤติกรรมทางเพศของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

19

SEX BEHAVIOR VALUE OF UNDERGRADUATE STUDENTS
IN FACULTY OF PHYSICAL EDUCATION OF
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
SAISUNEE UDOMNA

Presented in partial fulfillment of the requirements for
the Master of Education degree in Health Education
at Srinakharinwirot University
April 1998

The purpose of this study was to learn the value of sex behaviors and the effect of variables. The variables were sex, married status of parents, child-rearing, family income, residence, year of class, level curriculum, sex knowledge, types of media.

The 273 students in Faculty of Physical Education Srinakharinwirot University were stratified random sampling. Data collection instrument was the questionnaire consisted of 4 parts, namely : general information, child-rearing, a knowledge test, and sex attitude test. Statistical values used were multiple regression.

The result were as follows :

1. The sex behaviors value of students in Faculty of Physical Education Srinakharinwirot University was high level.
2. The 4 variables, sex knowledge, sex, family income and personal media had effect to sex behaviors value at the .05 level significantly.